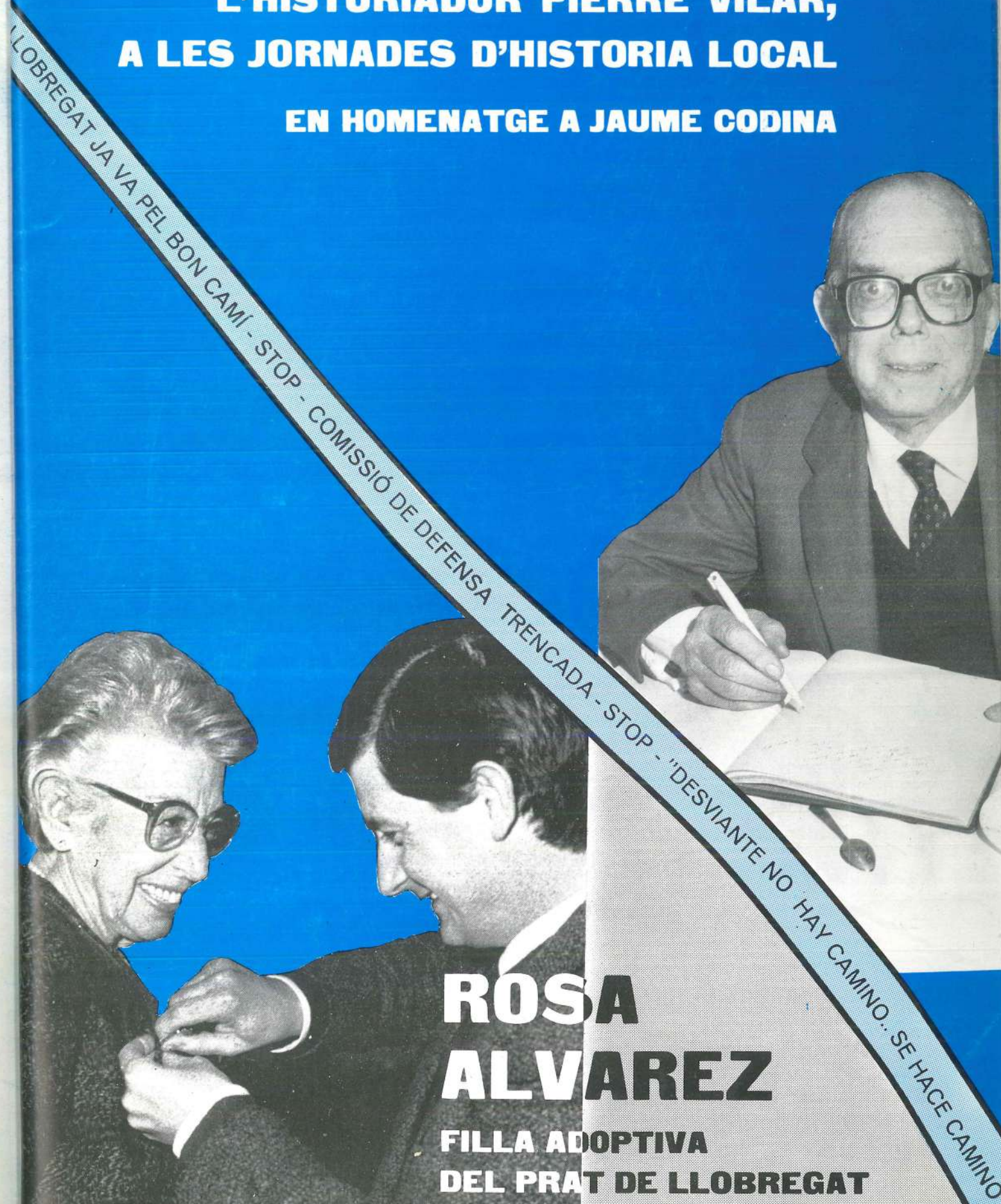

EL JOVE DEL PRAT
JOAQUIM SÁNCHEZ, MORÍ
MENTRE MANIPULAVA UN
ARTEFACTE EXPLOSIU

L'HISTORIADOR PIERRE VILAR, A LES JORNADES D'HISTORIA LOCAL EN HOMENATGE A JAUME CODINA

LLOBREGAT JA VA PEL BON CAMI - STOP - COMISSIÓ DE DEFENSA TRENCADA - STOP - "DESVIANTE NO HAY CAMINO.. SE HACE CAMINO

ROSA ALVAREZ

FILLA ADOPTIVA
DEL PRAT DE LLOBREGAT

Una ploma sempre és un bon regal

a **SERVEI SECRETARIA**

podreu triar!

CROSS
PAPERMATE
WATERMAN
INOXCROM
AURORA
SHEAFFER
PARKER
**MONT
BLANC**

SERVEI DE SECRETARIA

CASTELLA, 27 - TEL. 379 37 49 - EL PRAT

EL RIO, LOS ALCALDES Y EL NOMADA

Siendo el Prat hoy el protagonista del Pacto entre Ayuntamiento y Corporación Metropolitana de Barcelona para con la canalización provisional al igual que el desvío del río Llobregat, será, qué duda cabe, un municipio «afectado» o «beneficiado», según el color con que se mire, pero de momento el pueblo del Prat siempre ha manifestado una clara voluntad de oposición a cualquier intento de agresión en lo que al río se refiere. Fuente de riqueza, hoy por hoy, y motivo del asentamiento del 80 % de la industria.

Baste recordar la manifestación «unitaria» del 17 de septiembre de 1976 donde un NO al desvío y SI a la canalización, fue alto y claro. Con el anuncio entonces de la compra un tanto «atípica» de 120 hectáreas de terreno en la desembocadura del río por parte del Consorcio portuario, la polémica y la controversia se desataron, esgrimiéndose —entre otros motivos— para oponerse a tal operación, el evitar que se instalasen industrias o elementos industriales que estaban destinados a tratar con materias tóxicas o inflamables.

Argumento éste que utilizaban constantemente aquellos que hoy ni tan siquiera controlan las industrias instaladas ya en esos terrenos, todavía dentro del término municipal del Prat. Industrias que trabajan con productos prohibidos en la Europa comunitaria o América del Norte, productos cancerígenos tóxicos y peligrosos. Basten algunos nombres de ellos: Acrilonitrilo, Cloruro de Cianurilo, Diclorobencidina, Epiclorhidrina, Propansultona, Nitrodifenilo, Naftelamina, Asbesto, etc., etc... Una interminable lista en la que paralelamente están los nombres de las empresas que con ellos trabajan. Si además ahora se nos propone a los vecinos del Prat el que importantes empresas «punta» se

instalen en nuestro término una vez clarificada la situación del desvío o canalización, ¿cómo es posible que sean esos mismos que antaño blandieron el argumento de evitar industrias nocivas para el pueblo del Prat, los que en nombre de puestos de trabajo y de otras ambigüedades pretendan el apoyo del pueblo para todo lo contrario?

El río Llobregat ha sido motivo de todo tipo de especulación, estudios o proyectos, desde el año 1845. Proyectos que empezaron a partir del trazado de un nuevo cauce entre los términos municipales de Molins de Rey y Sant Boi, a espaldas del municipio del Prat. Y así tenemos modificaciones en los años 1852, 1889, 1893, 1901, 1907, 1953-67-68-69,70-71-72-85... hasta el último proyecto firmado recientemente y que se sitúa ya en el año 2005.

Históricamente los alcaldes de los municipios vinculados directa o indirectamente en los planes habidos y por haber del río Llobregat, han «cabalgado» siempre en la cresta de los intereses del momento, tanto económicos como políticos. La última prueba la tenemos en el alcalde del Prat, que reiteradamente ha manifestado públicamente su intención de no admitir que se planteara ningún tipo de consulta popular para con el tema del acuerdo entre Ayuntamiento y Corporación Metropolitana de Barcelona, ya que según él el acuerdo es algo así como «la flor de la canela» y punto.

La sensibilización que antaño hubo en El Prat con el problema del desvío, hoy parece es casi inexistente. Simplemente se la ha sustituido por una serie de actos, el último con feria incluida, música, TV, y la presencia del alcalde de Barcelona, que junto con el del Prat aprovecharon un domingo con un sol espléndido,

tras unos días de intenso frío, para justificar sus «razones».

La ambigüedad a la que tanta afición tienen los políticos hoy, también esta vez en El Prat ha hecho acto de presencia, cuando se insistía una y otra vez en que el desvío teórico quedaría en suspenso de no cumplirse la canalización, que es lo mismo decir: ¡DESVÍO DE ENTRADA NO! o ¡EL LLOBREGAT JA VA PEL BON CAMÍ! Ambigüedad política ésta rubricada por el «nómada» de turno, que al igual que los del desierto, van de oasis en oasis buscando una sombra que les cobije y agua con que saciar la sed. En este caso debe de ser... el agua del Llobregat y la sombra la de siempre.

La incógnita del desvío está oficialmente en el aire, dicen... que para el año 2005, depende una vez más del viento de los tiempos y la lluvia que todavía tiene que caer. Los pratenses sea como sea, seguimos estando con las nalgas al aire por comodidad, desinterés, desencanto, o, simplemente impotencia.

Todo puede depender también de si Barcelona será o no será centro de las Olimpiadas del 92, dado que de ser así, los planes y proyectos de construcción de la villa olímpica e instalaciones deportivas junto con el plan de costas, etc... serían realidad, y paralelamente la construcción del nuevo cauce del río, con el movimiento de tierras que ello significaría, en especial la arena, esa arena que según parece es oro y esta vez estaría en manos de la Corporación Metropolitana de Barcelona.

A algunos, en pago por el favor, se les aseguraría su futuro económico y su integración en el gran aparato del Estado. Posteriormente y en nombre de esa provisionalidad, para el año 2005, vuelta a empezar otra vez: con el río, el alcalde de turno, el nómada, la arena y el aeropuerto.

Delta

EDITA
SOCIETAT DE COMPTES
DE PARTICIPACIO
"DELTA DEL LLOBREGAT"

GESTOR I DIRECTOR
Jaume Monés i Albet

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Pau Casals, 47, baixos
· Tel. 379 05 33
El Prat de Llobregat

HORES D'OFICINA:
Dimarts, de 18 a 20 h.
Divendres, de 11 a 13,30 h.

FOTOCOMPOSICIO:
Gráf. Fomento
Perill, 8. 08012-Barcelona

TRAMES FOTOGRAFQUES:
Servei Secretaria, S.A.
Castella, 27 - El Prat

IMPRIMEIX:
Impremta Comercial
Pau Casals, 161-163 - El Prat
D.L.B. 48419 - 1977

La jubilación a su medida.

El tema de las pensiones es noticia constante.

Muchas personas están preocupadas por el futuro de su pensión.

Para dar solución a estas personas, el Banco de Bilbao fue el primero en ofrecer su plan de Jubilación Personal con soluciones eficaces y concretas.

Y hoy son muchos los que han depositado su confianza en el Banco de Bilbao: más de 25.000 personas en seis meses, que aportarán 60.000 millones de pesetas.

Un Plan asegurado

En el mismo momento en que Usted se haga un Plan de Jubilación Personal va a recibir:

- ▶ Un Seguro de Accidentes, sin costo alguno para Usted, concertado con Aurora Polar, S.A., igual a su participación efectiva, hasta un máximo de dos millones de pesetas.
- ▶ Además, por una reducida prima, podrá tener un seguro de vida que, concertado con Aurora Polar, S.A., cubre los riesgos de muerte o invalidez permanente, de forma que los beneficiarios perciban las cuotas pendientes hasta la finalización del Plan.

Con una cantidad mínima de 10.000 pesetas mensuales, Usted ya puede hacerse un buen Plan de Jubilación Personal.

Para que se dé cuenta de lo que puede percibir, es importante que analice los siguientes cuadros, que son simples ejemplos

Con una aportación fija mensual durante todos los años de duración del Plan de pesetas	Plazo de años de duración	Al finalizar el Plan, tendrá un capital de	Y podrá cobrar mensualmente sin disminuir su Capital.
10.000	10	2.126.000	19.000
10.000	25	14.534.000	133.000
25.000	10	5.315.000	48.000
25.000	25	36.336.000	333.000

Con una aportación inicial de pesetas con incremento anual del 10%.	Plazo de años de duración	Al finalizar el Plan, tendrá un capital de	Y podrá cobrar mensualmente sin disminuir su Capital.
10.000	10	3.121.000	28.000
10.000	25	34.945.000	320.000
25.000	10	7.802.000	71.000
25.000	25	87.361.000	800.000

calculados bajo el supuesto de una rentabilidad mantenida del 11% anual.

Lógicamente, Usted fijará la cantidad que desee aportar mensualmente y los años de duración del Plan.

Al finalizar el Plan Usted podrá optar por retirar el Capital o cobrar una cantidad mensualmente, manteniendo su capital.

Otras importantes ventajas.

- ▶ Podrá desgravar en el Impuesto sobre la Renta el 15% de las cantidades aportadas al Plan, en las condiciones señaladas por la legislación vigente.
- ▶ La flexibilidad del Plan es total. Si decide cancelar su Plan, percibirá todo lo que haya aportado más los rendimientos producidos.
- ▶ También podrá paralizar durante meses su Plan o bien ampliarlo porque desee una jubilación con mayores ingresos.

Asegurar su futuro requiere una conversación reposada. A fondo. Si prefiere que un especialista le visite en su domicilio u oficina, sólo tiene que telefonarnos.

Enguany, consolidació i èxit

La necessitat de treure a la llum el nostre periòdic abans de les festes nadalenques, ens obliga a resumir en un reportatge gràfic l'activitat de la XII fira avícola.

Per un costat cal destacar l'interès municipals en donar un definitiu impuls a la fira amb la potenciació de la part agrícola i ramadera, sense deixar de banda el protagonista principal el pollastre. La construcció de tres pavellons dignes que deixen enrera la pista d'autos de xoc i els «tinglados» amb veles i altres paranyes més propis d'una colla d'arreglats que no pas d'una fira que preten relançar el nom del nostre poble més enllà dels nostres límits municipals.

Tal vegada un dels aspectes més importants de la fira d'enguany sigui el nomenament de Filla adoptiva d'El Prat a la senyora Rosa Alvarez de Colominas en reconeixement a la seva llarga tasca al servei del pollastres raça catalana d'El Prat que han portat el nom del nostre poble per tot el món. L'acte d'homenatge consistirà en dues parts per una banda l'acte protocolari al saló de sessions de la Casa de la Vila en el decurs d'un ple extraordinari i l'acte diguem-ne més popular, i això de popular és un dir, que es celebrarà al saló d'actes de l'institut Baldori Guilera amb un sopar i diem que ho de popular és un dir ja que el preu del sopar és de 3.500 ptas, i malgrat el preu no hi ha inclòs ni un trocet de pollastre raça Prat. El menú estarà compost per assortiment de fumats i cuixa de vedella d'Àvila amb guarnició, postres, etc., etc. tot ben regat amb «aigua» de la font de Can Codorniu. Segons les nostres notícies l'apat el servei la prestigiosa pastisseria barcelonina Mora.

La tradicional conferència que acostuma a precedir el lliurament de premis la pronunciarà en Casimir Boi, fill d'El Prat i actual regidor de l'Ajuntament de Molins de Rei i president de la comissió informativa d'agricultura de la Diputació de Barcelona.

L'interès municipal d'enfortir la part agrícola de la fira ha posat en perill la presència al recinte firal d'entitats com el Cine Amateur, l'U.E.C. o Amics d'El Prat, si bé a darrera hora tot sembla que s'ha pogut solucionar.

En el proper número de Delta ja farem un balanç més complet de la fira diguem tan sols per acabar que si bé l'interès del consistori en potenciar-la és certament lloable no ho és tan la manera de fer-ho ja que si fem un petit repàs del programa d'enguany podem observar que en la comissió organitzadora tan sols hi figuren un seguit de regidors i ni un sol membre de fora de l'Ajuntament el que dona una clara imatge de prepotència ha municipal, sense per res ni tan sols amb els pagesos ni amb els criadors.

Rosa Álvarez, en el moment de tallar la cinta que inaugurava la XII Fira Avícola.

L'Alcalde, Lluís Tejedor, i Rosa Álvarez, davant els galls guanyadors del concurs.

XII Fira Avícola Raca Catalana d'El Prat

12 al 15 de desembre 1965

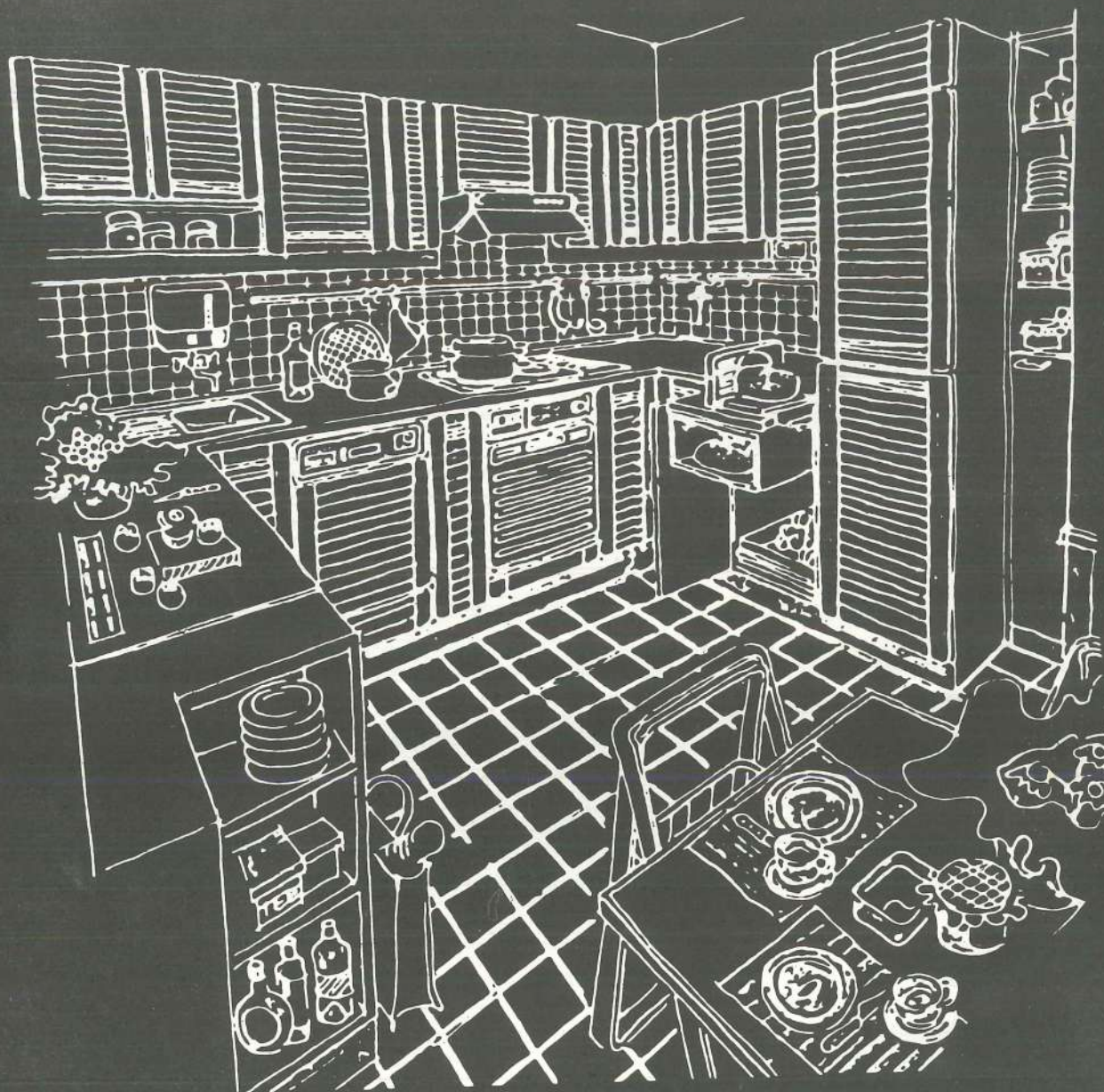

En la present edició, nombrós públic visita els pavellons central i adjacent d'una Fira en alça.

CUINART

COCINAS - BAÑOS - GRIFERIA - CERAMICA
ACCESORIOS DE BAÑO

Solicite presupuesto sin compromiso

Exposicion y venta
Castilla, 21
El Prat de Llobregat
Teléf. 379 40 34

**Expertos especialistas
diseñarán su cocina y
cuarto de baño de acuerdo
con sus gustos y necesidades**

Ultima hora

Joaquín Sánchez muerto al estallarle una bomba

En la madrugada del lunes 16 de diciembre, el vecino del Prat, Joaquim Sánchez de 21 años, murió al estallarle un artefacto explosivo del cual era portador.

El desgraciado suceso es el segundo de similar característica al acaecido años atrás al también vecino del Prat, Félix Goñi. Ambos con militancia en organizaciones políticas de carácter independiente.

Joaquim Sánchez, al margen de sus conceptos políticos, era entre la juventud del Prat muy querido dejando un hueco irremplazable. Buena muestra de ello está en la presencia multitudinaria de infinidad de amigos que junto a sus familiares, a las 3 de la tarde del día 17, en su entierro, de él se despidieron, unidos todos por el dolor y la solidaridad para quien fue «Quim», aquel muchacho alegre y solidario contra la injusticia.

La explosión sobrevino a la una y media de la madrugada cuando Joaquim Sánchez se encontraba en una cabina telefónica de la calle Aldana, cerca del Paralelo barcelonés y el hecho fue relacionado en medios policiales con otra bomba que había sido desactivada poco antes en la comisaría de la calle Enrique Granados

Crònica del Ple

En el Ple Municipal del 6 de diciembre es va discutir arran de la reclamació contra les ordenances fiscals de la C.T.U., sobre la necessitat de rebaixar el recàrrec del 20 %. El regidor d'Hisenda respongué al de CiU que s'havia de mantenir el percentatge mentre no hi haguessin dades sobre el Padró.

L'Ajuntament va desestimar la reclamació presentada contra l'ordenança no fiscal de les màquines escurabutxaques, l'argument és que si bé l'Ajuntament no pot prohibir-les, en canvi si que pot regular la limitació de la utilització de les al.ludides màquines, tot incrementant la pressió fiscal.

El regidor de CiU formulà una pregunta, ja en el torn de precís i preguntes, respecte al que s'havia de fer per a no tenir gual quan l'Ajuntament havia obligat a obrir-lo. Es va deixar la informació més correcta pel proper ple, però es va donar una resposta genèrica del tràmit que seguia l'Ajuntament respecte a l'esmentat assumpte. En primer lloc si s'observa l'entrada o sortida de vehicles d'un garatge s'inicia l'expedient de concessió del gual, aleshores l'interessat pot renunciar a tenir-lo, per la qual cosa l'Ajuntament suspèn l'expedient fins que obté proves de que en aquell garatge hi entren vehicles o no, en el primer cas l'expedient clou amb la concessió del gual i en el segon cas pot acabar en que l'interessat no hagi d'obrir el gual..., en el proper ple continuarà.

Safareig Oficial

No es verdad que el proyecto de instalar un laboratorio municipal de control de los parámetros básicos de agua potable y medioambientales, cuyo presupuesto sobrepasa los dos millones de pesetas, sirva además, para controlar la incidencia del SIDA en El Prat, han asegurado fuentes oficiales.

* * *

El teniente de alcalde, José Pérez Moya, se ha visto obligado a renunciar al sueldo de concejal, por ser ello incompatible con la percepción del subsidio de desempleo que le corresponde, tras quedarse sin trabajo.

A propósito de José Pérez Moya, rumorea que será el próximo alcaldable en las listas del PSUC. ¡Qui lo sa!...

* * *

Estos días en el Aeropuerto, cada tonto con su tema: los controladores con sus huelgas, los automovilistas si van a esperar a una familiar o amigo y aparcen más de la cuenta y la Poli. Muni., agazapada, que no perdona con los cepos en ristre, a la que te descuidas te cepillan —preferentemente a los del Prat— con 2.000 ptas. y la cama... digo la multa, que son 1.000 ptas. más. Se acercan las navidades. Se nota. ¿No?...

* * *

Gente entendida en el mundo del fútbol afirman que «Negrillo» sigue siendo uno de los mejores jugadores locales. Iberiana, Club de Preferente, está muy interesado en ficharle como punta de ataque. Sres. de la Junta Directiva local parece que el asunto se está poniendo negro. ¡Oído al parche!...

* * *

Què en podem dir de la desfiguració a què han estat sotmesos els originals de dibuixos de Masies del Prat reproduïts en el programa d'actes de la recent Fira Avícola, eliminat la firma de l'autor?

Manoli... t'has passat. Se sap qui els va fer.

* * *

Estimada Sra. Francis:

Som un poblet situat a prop de Bar-

celona i tenim aprovat un desviament del riu, un altre desviament entremig en projecte i una canalització provisional demanada... ¿Què creu que pot passar?... ¿Tindrem tres rius?...

Resposta:

Querido pueblecito... Como no te lo montes bien y claro, te van a desviar el río y lo que sea, no te fies que todos dicen lo mismo.

* * *

Rogamos a quien esté interesado en la danza dels «Carnestoltes» publicada en el anterior número de «Delta» pase por la Redacción y será obsequiado con un microscopio electrónico, o en su defecto una lupa, para poder descifrar dicha partitura. A disponer.

* * *

En la adopción definitiva del escudo heráldico municipal, seguirán figurando la llave y la espada. De esta manera, nuestros ediles podrán encomendarse a nuestros santos patronos, Sant Pere y Sant Pau, para que les mantengan en sus actuales cargos durante muchos años y con las revisiones salariales de rigor.

* * *

Alguns testimonis de la inauguració de l'institut de formació professional expliquen que la regidora d'ensenyament, Pilar Yagüe, va dir a Jordi Pujol: «Veu, President, com amb pocs diners poden fer-se coses maques?». Pujol consultà amb els seus assessors. «Ha costat 148 milions de pessetes», li van dir. I el President, seguidament, contestà Pilar Yagüe: «Senyoreta, què entén vostè per pocs diners». No volem afegir cap altre comentari.

* * *

Mentrestant —continua explicant-nos la nostra «garganta profunda»— Robert Mogas comentava: «Molta inauguració, però aquí encara manca mobiliari, no hi ha llum, no hi ha aigua...». Algú el va interrompre: «Robert, que l'aigua és competència municipal...». I Mogas, com tots els sabis, rectificà: «Ai! no, no volia dir aigua, l'aigua ja està be».

Ara, assegurança d'accidents gratuïta per als nostres clients

Miri-s'ho per on vulgui, tot són avantatges

Ara, la seva llibreta d'estalvi a la vista i el seu compte corrent li proporcionen més avantatges. A més de la tranquil·litat de tenir els seus diners ben segurs i sempre a punt, la Caixa d'Estalvis de Sabadell ofereix als seus clients el nou avantatge d'una assegurança d'accidents totalment gratuïta(*). El capital assegurat: el saldo mitjà dels

últims sis mesos del seu compte corrent i/o llibreta d'estalvi a la vista fins un màxim d'1.000.000 de pessetes. L'única condició: Tenir al compte un saldo mitjà mínim, durant aquest mesos, de 25.000 pessetes.

(*) Contractada amb la «Mutua Sabadellense de Seguros»
Comptes a nom de persones físiques.

Tenir compte a la Caixa d'Estalvis de Sabadell té, ara, més avantatges.

CAIXA DE SABADELL

Informi's a qualsevol
de les nostres Oficines

De, desde, en mi carroza...

Ensueños de juventud

Existen días en que uno siente el placer de repasear por los viejos lugares, de un ayer lejano.

Rememorar paisajes y rostros bajo un árbol, que sin darse cuenta diluye con sus sombras, rostros y recuerdos de un ayer irreversible.

Son unas vivencias, que a medida que uno va colgando en su espaldas hojas de calendario, van cobrando luz y color, entre grises confusos.

Es por ello que hoy paseando por mi vieja calle, he vuelto a sentir miles de risas que alegremente turban el sosiego de la calle íntima. Son las risas juveniles de muchachas con nombres distintos, pero con algo que les une. Son las viejas novias de mi lejana juventud, que hoy de nuevo cobran vida en mi memoria.

Es la salida de «ellas» de aquel colegio de la calle Igancio Iglesias, llamado de la «Sra. Celia».

Eran tiempos difíciles. Había terminado una guerra, y parecía asomar en lejananza otra más terrible.

La paz nos había traído el racionamiento, y otras veces el rencor de no perdonar una lucha terrible. Aún existía el odio. Sólo ellas daban el amor a los cuatro vientos, ansiosas de conjugar el verbo amar en todos los tiempos. Ese era el milagro, de aquella juventud que tenía que ser buena por necesidad categórica y política.

Aún afloran en mi mente aquel llamar en los vidrios del colegio del «Sr. Martí» con sus risas cascabeleras, interrumpían nuestra traducción de «La guerra de las Galias» para decirles con silencios, que pronto estaríamos juntos, en aquel jardín bordeado por una vieja acequia, por donde corría suavemente el agua.

Eran momentos en que buscándonos tras los árboles, si nos encontrábamos nos decíamos tantas cosas en silencio, que ni el caer de las hojas era capaz de comprender. Así muchos escribimos el primer poema de amor, pintando en la corteza del manso platanero, dos corazones atravesados por una flecha cupidesca. ¡Era una solemne bobada! ¡Pero cuánta ilusión se ponía en aquel gesto! ¡Eran días de mucha represión. Había que imaginar mucho, para que «ellas» comprendieran que nosotros empezábamos a ir para hombres, y ellas para mujeres. Ahora sólo recuerdo nombres, y ninguno llegó a hacerse una realidad concreta en el tiempo, todo quedó esculpido en la corteza del árbol, y que ahora el tiempo ha recubierto de nuevas capas de vida, esta fue nuestra asignatura pendiente...

Otras veces, cuando la tarde se ponía el traje de noche, nosotros acudíamos tímida-

mente —a escondidas— a buscaros al salir del taller de modistas, donde aprendíais la única carrera que entonces existía: La de ser esposas y madres. ¡Cuánto ha cambiado todo! Tal vez demasiado...

El teatro no era un buen camino, para que nosotros y vosotras nos uniéramos en un escenario recitando poemas. En el escenario sólo estábamos los chicos solos, o las chicas solas. Nunca mezclados. Así se interpretaban obras de la «galería salesiana» era un teatro recompuesto para que no surgiera el problema de teatro mixto. Para mixtos, ya bastaban los trenes. Los domingos se reducían, en ir al cine a ver historias románticas de un Robert Taylor estudiando en Oxford, o bien a un Mikey Roone bailando con la soberbia Judy Garland en aquellas juveniles historias de la «Metro» de la familia del juez Harwey. Nosotros delante, vosotras detrás, como corresponde a unos buenos chicos. Eramos blancos por necesidad, o tal vez la asfixia ambiental. Corrían los mal llamados felices «cuarenta»:

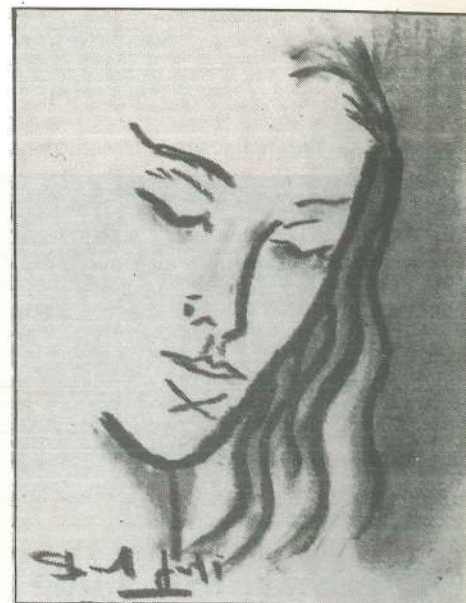
Tras el cine una bailada de sardanas en el local de «Los Padres de Familia», gracias al Maestro Etalella, que con su sacrificio, hizo posible que se descolgara algún noviazgo de aquellas reuniones blancas, blanquísimas...

Al final acompañaros hasta la esquina de «Cal Feu», y nada más, porque nada más podía hacerse. Un adiós, y así fueron quemándose los domingos en puro color blanco.

Pero una persona —cuyo nombre silencio— tuvo la genial idea de organizar unas escondidas veladas, donde al son de una gramola oíamos el empalagoso Jorge Sepúlveda hablarnos del mar y vosotras. Allí en aquella granja de la calle de las roderas fondas, aprendimos a bailar en pareja. Eran horas oliendo a nata fresca y croissant que pusieron algo nuevo en nuestras relaciones juveniles.

Supimos lo hermoso de contemplar unos ojos frente a los nuestros. Toda parecía más cercano a los films de aquellos años, que siempre hablaban de amor.

Alguna vez se rompía la monotonía, esto sucedía en el mes de mayo —entonces se llamaba «mes de María»— y todo porque se celebraba una procesión por las viejas calles del casco antiguo, donde vosotras vestidas de blanco y con las sayas almidonadas acompañabais a la Virgen en su paseo anual por este pueblo de El Prat. Parecía que se hubieran soltado mil palomas blancas sobre el gris adoquín. Uno diría que las calles de El Prat semejaban un lago surcado por mil bellos cisnes. Aunque alguien con escaso sentido poético llamó a este acto mariano, «La profeso de les oques». Poco importaba esta falta de sensibilidad. Nosotros os tira-

mos caramelos al pasar, y con la mirada de vuestro agradecimiento por nuestra delicadeza, nosotros por las noches volvíamos a filmar escenas de aquel galán francés con la linda americana en un majestuoso transatlántico. Ya lo dicen los poetas, soñar cuesta poco, y en aquellos tiempos había que imaginar mucho para seguir escribiendo desvaídas páginas de una historia ya lejana.

Eran días en que los relojes no contaban. Las noches se unían con el día a ritmo de música de Luis Rovira con sinfonías que hablaban de unirnos más y más en la nada. Al final volvían las lluvias —sin el guapo de Tyrone Power— y aquel vestido de seda, se guardaba en un feo baúl, y volvía la bata blanca de percal para ir de nuevo hacia la fábrica, o tal vez a empezar un nuevo curso escolar en aquel encantador colegio de la «Sra. Celia»... Todo sería de nuevo cubierto por el gris monótono de lo cotidiano, sólo una mañana contemplaríamos con tristeza cómo las últimas serpentinas de mil colores eran engullidas por la fea boca de una cloaca.

Son días de historias deslucidas, poemas escritos por tú y yo, que no son recordados por nadie, y tal vez en su interior guarde la imagen de aquellos dos corazones atravesados. ¿Quién sabe?

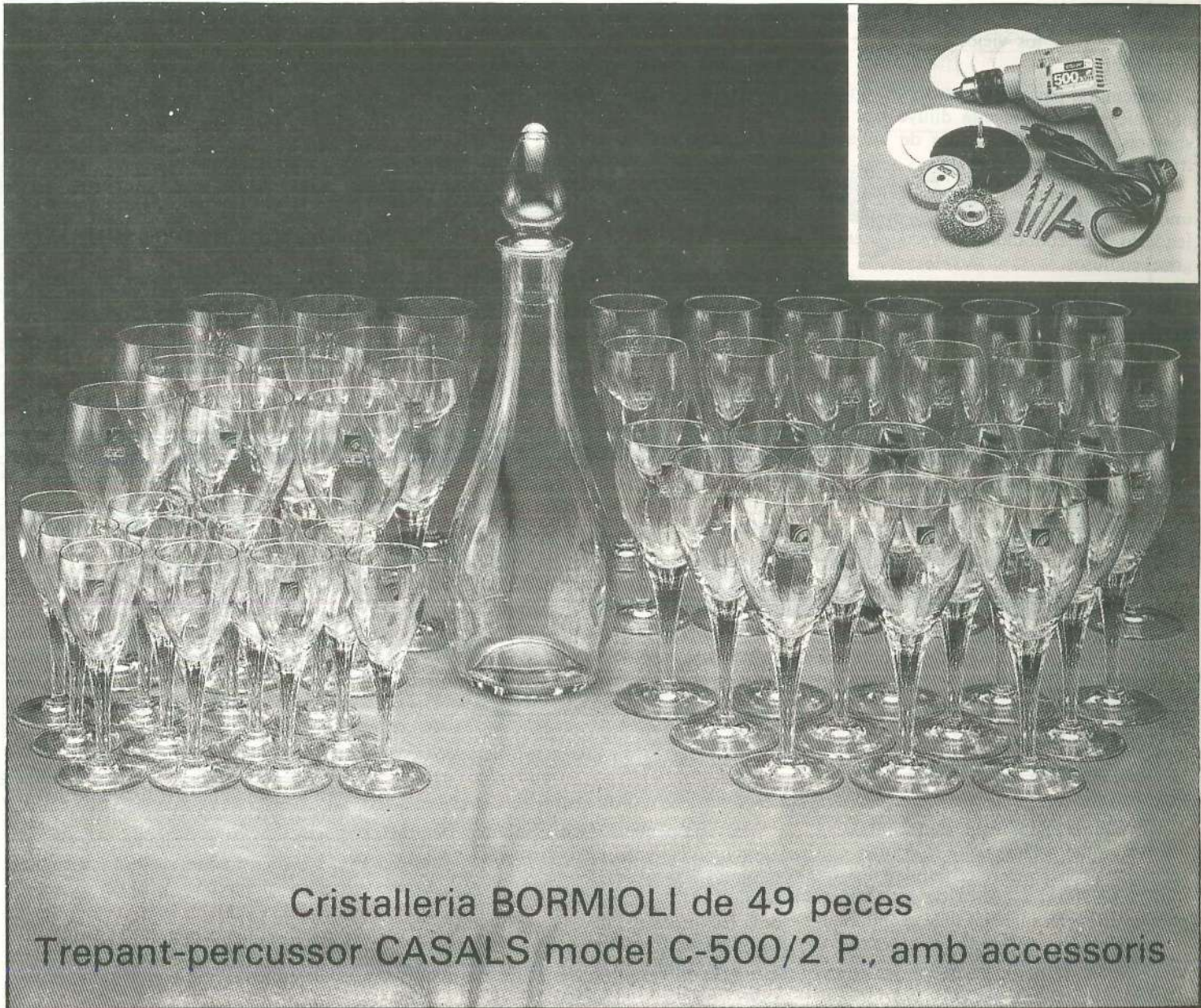
Lo cierto es que estos recuerdos que hoy afloran en mi memoria son como aquel poema que dice:

*«Que hi ha en aquestes flors silencioses
Que s'esfullen tant
Cauen les fulles d'una a una
sense quixa, sense plant»*

Nada queda de todos aquellos días de juventud, sólo queda para terminar, decir aquel manido «sologan» publicitario que se pega cerca del tubo de escape de nuestro automóvil.

iii ♥ LOVE!! ¡¡QUE!!

REGALS PER A LA CASA

Cristalleria BORMIOLI de 49 peces

Trepant-percussor CASALS model C-500/2 P., amb accessoris

**Demaneu informació a qualsevol
de les nostres oficines**

Caixa d'Estalvis del Penedès

Fraternitat i solidaritat

En certa ocasió un senyor tot enfurismat, va censurar-me per un escrit meu i publicat per «DELTA» en el que criticava obertament, comportaments d'algun destacat polític socialista. Aquell bon senyor, s'omplí la boca tot glossant el 'sentit polític i humà del socialisme, i tot el que ha representat per el món obrer i el que segueix representen avui dia. Haig d'aclear com ja ho vaig fer al seu moment, que jo no posava en dubte el socialisme, si més no, algun que altre socialista de primera línia. Els meus trets anaven dirigits al fet català. És ben cert que la UNIÓ-la FRATERNITAT i l'Amor entre els homes, és objectiu (per tot bon socialista) prioritari per damunt de tot el demés que ens pugui donar aquesta societat de consum. Però després de les promeses no acomplertes, que ens han encolomat els governants del centre, un ja no sap què pensar. La manca de serietat amb els afers Autònoms. La discriminació que sofreix Catalunya... (i els altres països catalans) dona molt de pensar. Aquelles dolces paraules de President a President... Tranquil Jordi que a tú no t'ha de passar res. Declaracions a «bombo y platillo» sobre Auditòries d'in-

fart. Tot un Sr. President de l'Estat espanyol qui malgrat els anys passats des de la seva puja al poder no s'ha dignat a fer-nos visita oficial. L'enrenou mogut pel Sr. President amb el vaixell Azor en temps de assenyalades consignes d'austeritat. Les poques visites in-situ de la gent i pobles de la geografia espanyola. En fer ús de cotxes d'importació per atendre serveis oficials, sense tenir en compte els nostres propis productes. L'embolic de l'O.T.A.N., sí però no. La possibilitat de reduir forces a Espanya dels Estats Units. La manca de informació que pateix el poble espanyol etc., etc. fa que hom es pregunti si això els socialisme autèntic. Fer esment de certs comportaments polítics vinguin del partit que vinguin, el rebuig o els honors, és cosa dels homes, mai de partits. Els partits polítics, tenen el seu programa, però els homes capdavanters dels partits són els qui l'han de fer possible. Un nebot a qui jo estimo força, em digué en certa ocasió, que jo tenia grans dosis de utòpia. No em sap pas greu. Voldria que els homes ens estiméssim i respectéssim amb la veritat per davant. Que no es fessin programes de desfetes ni que es facin pro-

meses que saben de vell antuvi, no es poden complir. A la R.F.A. no fa molts dies que alguns canals estatals de televisió, han lligat un conveni amb el grup d'empresaris de sales de projecció de cinema, per deixar de televisar pel·lícules els caps de setmana (amb caràcter experimental) per veure si decantaven al públic alemany, a anar als cinemes. D'això en dic jo solidaritat i fraternitat. Accions com aquestes són els valors reials d'aquestes paraules.

Aquí el Prat, no s'ha valorat gens ni mica, si els empresaris guanyen o perden. El moviment es demostra caminant, i no predicant! No podem oblidar, que vivim en un país pobre però de signe capitalista. Els governs demanen als inversors, que es deixin de punyetes i que treguin les teranyines dels seus bitllets. Perfecte amics meus, però tot hi tenim de posar el coll, d'acord?

Desitjo a tots REDACTORS-MECENES-LECTORS-COL·LABORADORS i a TOT EL POBLE DEL PRAT, PAU-SALUT-FRATERNITAT i SOLIDARITAT.

Un noi de EL PRAT

A Pedro

Contemplando una abeja libando una diminuta flor, recreé mi vista en la apacible naturaleza, tan equilibrada, tan auténtica, tan serena. A lo lejos un gorrión picoteaba aquí y allá unas miguitas de pan de un niño que merendaba mientras corría de un lado a otro. Un niño alegre, juguetón, goloso como todos los niños, ávido de juego como todos los niños. Llenándose de vida, gozando de sus pies que saltan, de sus manos que atrapan mariposas, de sus ojos que persiguen a las aves a través de los árboles, de las nubes. Unos ojos que chisporrotean al reír y al ver la tierna sonrisa de su madre, y lloran sin tristeza porque aún no saben llorar.

El niño, sin él saberlo, es un todo con la naturaleza, símbolo de vida sin penas, sin rencores, puro, hambriento de bocadillo, sediento de la fuente.

Pedro crece, juega con otros chicos al balón, se enamora y hace proyectos para un próximo futuro, y un buen día, casi sin darse cuenta, le reclaman para servir a la «madre patria».

Tienes que ir a hacer «la mili». Volverás hecho un hombre le dicen los vecinos, los parientes.

Los médicos de uniforme le miden, le pesan, le revisan. Le dan por válido, está sano y es apto para servir a la patria. ¡Qué ironía, qué tragedia!...

Un sargento «malaleche» le enseña disci-

plina militar, le enseña a hacer instrucción, le enseña a usar las armas. Y mientras él se pregunta. ¿Para qué quiero saber utilizar un arma si yo no quiero matar a nadie? Pero Pedro, ya sabes, tienes que hacerte un hombre, y los hombres se emborrachan, los hombres juegan, los hombres matan y los hombres no lloran.

Coge una granada soldado, tienes que tirar de la anilla y lanzarla inmediatamente. El soldado Pedro coge la granada, tira de la anilla y miles de ruidos, estruendos, todos los fuegos explotan en su cabeza, en sus manos, en sus ojos. Dolor, miedo, angustia, infinito terror. Y después nada.

El sargento «malaleche» corre hacia él seguido de todos los demás, asustados, temiendo lo peor, está muerto, gritos, sirenas. Señores tenemos el penoso deber de comunicarles que su hijo Pedro ha sufrido un accidente, quedando exento de cumplir sus obligaciones para con la patria.

Pedro salió del hospital militar sin un brazo, la cara destrozada de metralla y ciego. Sus ojos que contemplaban las nubes, que perseguían aves, que admiraban flores, que se reflejaban en la mirada de una muchacha sólo ven oscuridad. En su alma sólo hay tristeza.

¡Mala suerte la de ese muchacho! comenta el sargento «malaleche» con otros mandos de uniformes y estrellas. ¡Qué le vamos

ha hacer!, son cosas que pasan. Mañana viene el siguiente reemplazo, a ver cuántos caen esta vez.

Le dieron carpetazo al asunto.

Pedro tiene que aprender a vivir en la oscuridad. Va a una escuela de ciegos donde le enseñan a moverse con bastón.

Su madre le mira y en silencio se le escapan unas lágrimas que es incapaz de controlar. Pedro no la ve, pero la siente y llora por ella, y llora por él con sus ojos ciegos que ahora sí saben llorar con tristeza, porque los hombres sí lloran aunque no quieran matar y el rencor hacia un sistema que destruye, que va en contra de lo natural, se hace presa en las almas de los inocentes que un día fueron a servir a la «Madre patria» y a «hacerse hombres.»

Francisca CASTILLO

**Li convé
anunciar-se a**

Delta
L'ESPANOL

**Le proponemos
el plan de jubilación
que no le hará
sentirse así.**

069 - AGENCIA EL PRAT	Av. Verge de Montserrat, 149 - EL PRAT
151 - AGENCIA SANT COSME	Llobregat, 59-60 - EL PRAT
228 - AGENCIA CORONEL SANFELIU	Coronel Sanfeliu, 79-81 - EL PRAT
315 - AGENCIA JAIME CASANOVAS	Jaume Casanovas, 2 - EL PRAT
348 - AGENCIA PRYCA	Autovía Castelldefels (interior PRYCA)
357 - AGENCIA PRAT-MARINA	Plaça Blanes, s/n. - EL PRAT

Para cuando sea mayor.

**PLAN DE JUBILACION
EXTRAORDINARIA
de
CAJA DE BARCELONA**

No al desviament del riu

La Permanent de la Comissió de Defensa va treure un comunicat dient que no feia costat a l'acord firmat pel batlle, cosa normal si es pensa que la Comissió es va crear per defensar davant de que fos (inclús l'Ajuntament?) i que el seu primer punt era la NO DESVIACIÓ DEL RIU i ara el batlle implícitament l'acceptava al firmar «LA RESERVA DE TERRENY» per efectuar el desviament. Que ho acceptés el batlle ja era greu —però tot és opinable i ell sabrà per què ho haurà fet—, però que el batlle vulgués obligar al poble del Prat i a la Comissió de Defensa a acceptar l'acord com a bo... em sembla inadmissible i del tot rebutjable.

Una vegada més, i ara des de l'Ajuntament, s'acusa als qui defensen la canalització DEFINITIVA per la seva llera actual, de fer-ho perquè no tenen cap poder que els mediatitzi. Si fins ara el PSUC estava al nostre costat i ara s'ha passat a l'altre cantó, quins són els poders —pregunto— que mediatitzen al PSUC actual? Jo crec que ho hauria d'explicar.

I segueixo pensant que el riu no s'ha de desviar, que «JA VA BÉ PER ON VA», però no sols ara sinó demà, d'ací deu, vint o cinquanta anys... I segueixo creient que ha ha coses innegociables i per un batlle, una d'elles, hauria de ser la supervivència del municipi pel que ha estat votat.

CANALITZACIÓ DEFINITIVA I IMMEDIATA

Dir no a la Desviació i firmar la Reserva de Terrenys per si «necessiten» desviar el riu és dir sí a la desviació. El pacte que han firmat, no en sé el preu, els alcaldes Maragall i Tejedor no és altra cosa que la firma programada del desviament del riu.

Les manifestacions posteriors demanant a la Generalitat i al MOPU comprensió i rapidesa en la canalització immediata i *provisional* del riu Llobregat no són més que cortines de fum i paper mullat, per no anomenar-ho d'una altra manera.

Cap organisme competent i democràtic es gastarà 4.000 milions de pessetes en unes obres provisionals i caduques, si se'n pot gastar menys en fer-les ja definitives.

El batlle actual tindrà l'honor de passar a la història del Prat com el batlle de la democràcia que va donar el seu vist i plau a la desviació del riu. A espatlles del poble i de la Comissió de Defensa això sí, però haurà assolit el que cap batlle de l'època autàrtica va obtenir fer.

Ni el riu s'ha de desviar, ni el port ha de créixer més. No hi ha, ni haurà, cap necessitat, només ni ha interessos privats i ànsies de poder.

El port no ha de créixer ja que en la seva estructura actual, pot augmentar el seu rendiment per tres o quatre vegades. Està infrautilitzat tècnicament i humanament. «Les 1.100 Ha. de la Zona van ser expropiades amb finalitats portuàries que després no s'han complert. Moltes de les empreses que s'hi han instal·lat no tenen res a veure amb l'explotació, ni la indústria portuària. Ara bé: la gran majoria d'aquestes empreses tenen un contracte de lloguer per 49 anys amb el Consorci de la Zona Franca. És a dir, que sobre l'horitzó dels anys 2020 el port de Barcelona es trobarà en situació de disposar de 400 o 500 Ha. del seu entorn immediat» (Jaume Codina DELTA. Octubre 85).

I segons notícies aparegudes a la premsa diària i de fonts fefaents els terrenys ocupats actualment per la empresa SEAT quedaran lliures durant el 1986, màxim el 87, fet que augmentaria considerablement el terreny industrial i portuari. I si el que falta és terreny per establir-hi indústries pensem en el que va dir el secretari del polígon industrial pratenc, Sr. Miralles, en el sentit que ells sí tenien un Pla i que justament per culpa de la desviació i reserva de terrenys no el poden posar en marxa, No seria més econòmic fer uns quants ponts sobre el riu Llobregat que uníessin les zones industrials del Prat i l'Hospitalet, que no pas desviar el riu? O no es tracta d'ubicar-hi indústries...

La desviació per necessitats d'ampliació del port de Barcelona és una falòrnia per molt que el seu president, Carles Ponsa, ho afirmi «sin desvío no hay ampliación ni futuro para el Puerto» (La Vanguardia, 22 octubre).

I suposant que el port estigués aprofitadíssim, que haguéssim millorat en tots els punts fins al màxim... el port de Barcelona no s'hauria d'ampliar. Políticament, seriosament, lògicament, és millor promoure altres ports que no fer un gran monstre que el dia que falli o es paralizzi per alguna cosa, falla i es paralitza TOT UN PAIS.

Catalunya té molts quilòmetres de costa i moltes poblacions costaneres aptes per centralitzar el tràfec portuari de Barcelona i evitar així la macrocefalitis dels actuals mandataris de la Metropolitana; per això no vull ni parlar de les possibilitats de construir espigons mar endins fins arribar a Mallorca, no, perquè no interessa a Catalunya tenir monstres d'aquests.

DISBARAT ECOLÒGIC

Parlem ara, encara que sigui de passada, del dasbarat ecològic i de «les mutacions d'efectes incalculables que en l'ecosistema del Delta del Llobregat sofrirà (si es desvia

el riu) davant la pèrdua de 2 km. del seu front per la ampliació del Port o pel canal de regates del Remolar» (Al·legacions de l'Ajuntament del Prat al Pla de Costes).

Pensem també «en la preservació de les zones turístiques i d'esbarjo del Baix Llobregat, no sols pels estrangers sinó pels ciutadans de Barcelona» (Al·legacions de l'Ajuntament del Prat al Pla de Costes).

Hem de preservar també aquest pantà natural que tenim sota els nostres peus i no contaminar-lo, degradar-lo i anorrear-lo. «Los hidrogeólogos afirman que el embalsamiento subterráneo entre capas impermeables del delta del Llobregat y que se halla en explotación desde el año 1893, pero sobre todo a partir de la industrialización del delta, equivale por lo menos a la capacidad de los dos embalses que regulan la cuenca del Llobregat. La construcción de dichos embalses ha costado el erario muchos millones; el depósito deltaico no ha costado nada. Aquellos son vigilados constantemente; éste se destruye minuto a minuto impunemente». (Jaume Codina, Coloquio franco-español sobre espacios litorales. Madrid, 9-13 noviembre 1981).

Pel municipi del Prat no és negociable la desviació, ja que representa la destrucció, l'anorrament de la seva vida i de la seva riquesa agrícola i industrial.

I per molt que ens digui el Sr. Tejedor (Delta. Octubre 85) que el «...té sense miraments que hi hagi gent que opini el contrari perquè crec que la major part de la població d'El Prat senten responsablement la importància de l'acord que hem fet». Li he de dir que no té raó i que crec que o s'ha equivocat o em vol enganyar; recordar-li com li diu en Jaume Font també en un Delta que «El pacto... ha sido tomado a espaldas de la población y, lo que es más grave, sin tener en cuenta para nada la opinión de la Comisión de Defensa d'El Prat» i ho diu un membre de la Permanent d'aquesta Comissió.

En fi que per molt que ell digui el contrari, jo crec, ratificant el comunicat tret per la Comissió de Defensa, que el Sr. Tejedor ha firmat la Desviació del riu Llobregat i la canalització d'aquest desviament, tal com consta en l'àmbit d'actuació n.º 1. I que, a més a més, ha firmat un acord polític amb el President de la Metropolitana sabent, abans de firmar-lo, que no era factible, ni servia per a res.

Pere Pedrals.

Servei per servei decideix el tracte i l'eficàcia.

© Bassat, Ogilvy & Mather

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONS

al PRAT DE LLOBREGAT

- 130 Sucursal EL PRAT DE LLOBREGAT
Plaça de la Vila, 8
- 320 Agència AVENIDA
Avgda. Verge de Montserrat, 116
- 454 Agència LA MARINA
Carretera de la Marina, 30-32
- 634 Agència EL REMOLAR
Avgda. Verge de Montserrat, 226
- 635 Agència PLAÇA ESTALELLA
Avgda. Pompeu i Fabra, 12-18
- 743 Agència LA BUNYOLA
Carretera la Bunyola, 11
- ESPLAI - Plaça de la Vila, 11

Mayorías y minorías

La constante alusión del concepto de «mayorías» o «minorías», hace que siempre lo sea de forma despectiva hacia la «minoría», hasta tal punto que parece que la «minoría» no tenga derecho ni al pan ni a la sal, o simplemente se la ignora, llegando incluso a darse situaciones en las que se decreta su desaparición, con el aplauso de la opinión pública, que como tal es y será siempre campo abonado para los profesionales de la política, que disponen de los medios y el poder.

¿Qué delito han cometido las «minorías»? para que se las margine y persiga... ¿acaso no son ejemplo de lo que debe de ser una sociedad plural y civilizada?

Baste recordar que varias son las maneras que existen en la naturaleza y entre los seres vivos para asegurarse la existencia, haciéndola cada vez más agradable. Una es la lucha individual contra los elementos y contra los individuos de la misma especie o de especie distinta, otra es el «apoyo mutuo», la «cooperación», que puede llamarse también «asociación» para la lucha contra todos los factores naturales opuestos a la existencia, desenvolvimiento y bienestar de los asociados.

El hombre no podía de un salto pasar de la animalidad a la humanidad, de la lucha

brutal entre hombre y hombre a la lucha solidaria de todos contra la naturaleza exterior, guiado por las ventajas que ofrece la asociación y la consiguiente distribución de trabajos. El hombre evoluciona hacia la solidaridad, mas, esta evolución, encontró un obstáculo que le desvió y le devía aún de su finalidad.

El hombre cuando menos, hasta cierto punto, por las necesidades materiales y primitivas que eran las únicas que podía sentir entonces, descubrió que podía realizar las ventajas de la cooperación sometiendo a los demás hombres, en lugar de asociarles; y como todavía eran potentes en él los instintos feroces y antisociales heredados de su animalidad originaria, obligó a los más débiles a trabajar para él prefiriendo la dominación a la asociación, hasta nuestros días..., donde una «mayoría» se impone a la «minoría» en un paralelismo con el pasado y que ha sustituido a la acción individual por la estatal.

Si un día del libre concurso de todos mediante la asociación espontánea de los hombres con arreglo a sus simpatías y necesidades de abajo a arriba, de lo simple a lo compuesto, partiendo de los intereses más inmediatos para llegar luego a los más lejanos y generales, surgiera una organización que

tuviera como meta el mayor bienestar y la mayor libertad de todo, reuniendo a toda la humanidad en fraternal abrazo mejorando y modificando conforme se modificaran las circunstancias y las enseñanzas de la experiencia, ese día pues.. aquellos que se han acostumbrado a mandar o gestionar lo de los demás, perderían el disfrute de sus privilegios y sus recursos incluidos el que sus amigos los sustituyan «provisionalmente» en la democracia, un supuesto gobierno de todos, y que en realidad es de muy pocos... los de siempre.

Es en ese preciso momento cuando se cuestiona el concepto de «mayorías» y «minorías». Es la misma historia de siempre, la del hombre con las piernas ligadas, condenado a vivir de las ligaduras o imposiciones en nombre de la «mayoría», creyendo no obstante vivir en virtud de ellas.

J. Mateu

Federalisme, una via pel Nacionalisme

El vici massa arrelat de confondre la nació amb l'estat, ha fet que algunes determinades persones adoptin el mot nacionalisme com un motiu polític, com si la nació fos una plataforma o un programa de reformes administratives i socials. Per aquests mateixes persones, el mot nacionalisme ha estat aplicat als que tracten d'imposar als altres la pròpia nacionalitat, i això és una simple aberració, perquè NACIONALISME vol dir l'esforç d'aconseguir per els pobles iguals drets, vol dir solidaritat entre tots els pobles del món, amb una clara vocació internacionalista, en definitiva, vol dir la determinació de prendre l'AVENIR en les nostres mans.

També estem massa acostumats a sentir que el nacionalisme és burgès, d'entrada potser caldria ser més prudent i rigorós a l'hora de fer certes afirmacions tal vegada massa radicals o tallants ja que sense aprofundir en el coneixement de tota la complexa varietat del que ha estat aquest a Catalunya, la visió és parcial i insuficient.

A Catalunya podem constatar l'existència d'una diversitat de nacionalismes. Al costat del nacionalisme tradicionalista exercit per la burgesia, hi ha un nacionalisme progressista que respon al descobriment per part de les «classes neutres» de la realitat

nacional del seu propi país, el descobriment de que Catalunya és una nació, i que podien aplegar-se tots junts per a treballar per uns objectius pròpiament catalans.

Tot això vol dir que, és vulgui o no, hi ha diverses maneres de sentir-se nacionalista i d'interpretar-ho, segons el model d'estat, de les opcions ideològiques i dels interessos econòmics en els quals cadascú es trobi immergeit.

Però com en el món modern, els esforços individuals representen ben poc, els FEDERALISTES catalans que així ho van entendre, en la persona de Valentí Almirall, aleshores l'exponent més destacat del REPUBLICANISME FEDERAL a Catalunya, van convocar el Primer Congrés Catalanista al 1880, amb un intent de no sssolir d'aconseguir l'unió de tots el catalanistes en una síntesi superadora de les diferències ideològiques.

Pel que fa a Catalunya, el FEDERALISME com a instrument d'associació de les nacions, allà on hi ha nacionalitats que han de fer vida comuna, el règim federatiu té natural aplicació. Però la fórmula no pot ser una federació corrent, tots el qui han anat construir la doctrina del nacionalisme català no han vist sempre clar i per això ara per

ara cal utilitzar un mot més adient com el de CONFEDERACIÓ, pel que representa de coordinació i cooperació per les relacions econòmiques i socials entre nacions diverses.

Per acabar un fet digne d'esment és la publicació per Francesc Pi i Maragall de l'article «Els federals i els catalanistes» el 24-8-1901 en «El Nuevo Régimen».

«Hi ha a Catalunya dos partits afins: un que s'anomena federal, un altre que s'anomena catalanista o regionalista. Tots dos persegueixen el mateix fi: l'autonomia de les regions i la unió de les regions per un poder central. Tots dos volen destruir aqueix absurd règim centralista que com diem fa poc, s'entossudeix a dur al mateix pas pobles de distint grau de cultura, de diversa aptitud, de distintes aspiracions i àdhuc pobles de distinta llengua i de distintes lleis».

Per tant no es pot acceptar la tesi del nacionalisme, sinó que serà el federalisme, una opció transcendent d'un sector important del nacionalisme, atès que implica el deslligar-se i enfrontar-se amb tot el sistema polític centralista establert.

Edificio **PUIGMAL**

Pisos para los que
"les gusta estar
bien en casa".

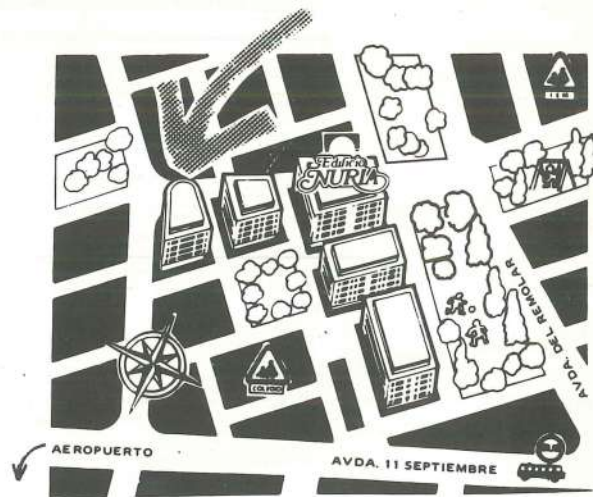
Expte. N° 08-1-0002-80-C.R.

ES OTRA PROMOCION DE

RESIDE S.A.
PROMOCIONES INMOBILIARIAS

INFORMACION Y VENTA: AV. POMPEU FABRA, N.º 39-43
TELEFONOS: 379 55 54 · 379 53 12
PRAT DE LLOBREGAT

L'apassionat problema

Desviament del riu?... SI.
Desviament del riu?... NO.

Al disposar-me a redactar unes ratlles referents a l'espínos problema indicat, han vingut a món record unes jornades viscudes en les primeres dècades del present segle.

Després dels vergonyosos fets de la Setmana Tràgica a Barcelona (any 1909) i altres posteriors aconeteixements va provocar-se un moviment de protesta contra el prestigiós polític, home de govern, Antoni Maura. L'opinió és dividida amb la cridòria de Maura, si; Maura, no. S'atribuïa a la política de l'eximi polític la «culpa» de tot ho succit Maura, sí, Maura no; tot era per a impedir que la confiança regia pogués inclinar-se, un dia, en favor de Maura. Dic això, perquè em sembla que el sí i no «que informa, ara, la qüestió del desviament del riu pot ésser considerat com una «còpia» del que passà en temps de Maura. Sembla que la cosa està, demoment, aturada.

No tinc al davant el projecte de la nova llei d'aigües, però, si l'anterior, o sigui, la de 13 de juny del 1879; aquesta, disposa en l'article 45 amb relació al 44: «cuando dividiéndose un rio en «arroyos, circunda o aisla algunos terrenos, el dueño de éstos conserva la propiedad» doctrina que recoge el artículo 174 del Código Civil al decir: «Cuando se divide en brazos la corriente de un rio, dejando aislada una heredad o parte de ella; el dueño de la misma conserva su propiedad. IGUALMENTE LA CONSERVA SI QUEDA SEPARADA DE LA HEREDAD CON LA CORRIENTE, UNA PORCION DE TERRENO».

Doncs bé; si el riu arribés a ésser desviat és indubtable que el seu corrent restaria dividit en BRAÇOS, i separada de la finca, per aquella, «una determinada porció de la mateixa, restaria en el domini del propietari l'expressada porció segregada.

Recolzats en la legalitat vigent, el problema que es planteja no és cosa fàcil. Si el riu és desviat no podran ésser oblidats ni de fugits els preceptes legals vigents perquè si aquestes semblen referir-se a un canvi de curs del riu ocasionat de forma CASUAL, és evident que l'aplicació d'aquells es obvia quan el llit és variat per obra de tercer, sigui l'Administració, sigui qualsevol Ente o Organisme autònom.

Tinguis present que el desviament del riu vindria a ser UNA MENA D'EXPROPIACIÓ. No és cert?, és clar que «agafo les coses per la punta dels cabells. Una expropiació!... Quin disbarat!; doncs em sembla que, no dic cap disbarat. ÉS CLAR QUE NO; qui expropia és EL MATEIX RIU (encara que per mans del tècnics i entesos en la matèria) no és cert?, és clar que ho és! perquè el riu al prendre una nova direcció fa seus terrenys d'altri... Però, com dir que operaria una mena d'expropiació?... entenem-ho bé, a) declaració d'utilitat pública...! quià! és clar que l'interés en variar el curs del «llit» hauria sigut en benefici de qui?... Ja es pot suposar... sembla... ací, callo, b) ¿hauria existit necessitat d'ocupar els immobles afectats pel nou «llit»?... això ens ho podrien dir-ho els interessats; c) si el preu d'expropiació?... Un futur benefici difícil de precisar ¿i l'indemnització? Ah, ja, «el mayor incremento del valor de los terrenos colindantes con el río desviado... ¿no le parece al lector el embrollo que se armaria? Vamos, seamos sinceros y no nos metamos en camisas de once varas.

DEJEMOS AL RIO BIEN «TRANQUILITO», QUE SUS TURBIAS AGUAS CONTINUEN DISCURIENDO TRANQUILAS POR SU CAUCE ACTUAL Y VAYAN A DESBOCAR AL MARE NOSTRUM; ESO SI; QUE EL RIO SEA BIEN CANALIZADO, PARA QUE NO HAGA DE LAS SUYAS CUANDO LE VENGA EN GANA. ¿No le parece al lector que no digo ningún disparate?

Prou de «pactes i convenis»; el poble està cansat de viure possibles perills en perjudici dellegitims interessos.

No volem que es produeixi, el DAMNUS EMERGENS ni el PERICULUM SORTES, o sigui, un dany «in actu» ni un perjudici de futur.

Tinguem plena confiança en la clari-vidència del nostre Alcalde i que serà evitada la consumació d'un fet, a mon entendre de conseqüències imprevisibles.

RAMON ROIGÉ CALZADA

Cal avançar cap a una radicalització

Molts són els catalans que s'havien pensat que amb l'arribada de l'autonomia i el retorn de la llibertat democràtica ja s'havia aconseguit tot i víctimes d'un fals optimisme s'han deixat caure en la relaxació i en la comoditat, a la vegada que s'han convertit, segurament inconscienment, en col.laboradors d'aquells que ens volen barrar el pas cap el futur, cap el progrés, cap a la llibertat, cap a la plena autodeterminació.

Mentre catalans siguin empresonats per defensar la nostra llengua no serem lliures, mentres una policia estrangera tingui el dret de reprimir brutalment l'exteriorització de la nostra identitat no podem parlar de llibertat, mentres les decisions sobiranes del nostre Parlament estiguin sotmesos a l'última decisió d'un Parlament castellà, quina és la llibertat que tenim?

Hem sentit expressions solemnes que diuen «España irá bien si Catalunya va bien» com si nosaltres, víctimes de la repressió i incomprensió centralista, fossim els culpables del desgavell existent a l'Estat espanyol.

Catalunya anirà bé quan se la deixi ser tan sols això, Catalunya. Catalunya anirà bé quan l'Estat espanyol canviï la seva visió colonitzadora i permeti crear les condicions que facin que el nostre poble avanci cap allà on ell vulgui anar.

Que ningú digui que en aquests anys hem avançat, que anem pel bon camí, que pas a pas tot arribarà, que amb el trencament de la dictadura ja hem arribat a la normalitat. Abans ens tenien lligats, però n'erem conscients i lluitàvem per desfer-nos; avui ens han fet creure que som lliures i cada cop que aixequem el vol ens retallen les ales o xoquem brutalment contra els barrots de la gàbia centralista.

Avui cal que tots ens aixequem de la nostra comoditat. per un cop pots cal arraconar el seny i la prudència. Hem de lluitar cada segon per tal de manifestar la nostra catalanitat. No val sentir-se català només unes hores a l'any en una manifestació o en un aplec. S'ha d'ésser català cada dia a la feina, a l'escola, al bar, a la perruqueria, a tot arreu i sense cap mena de por. Pots així quan ens, tornin a visitar importants personatges no tornarem a sentir paraules que diguin «Cada vez que vengo a Catalunya me siento más español».

El futur ens espera i el color que aquest hagi de tenir depen de la nostra voluntat i de la nostra fermesa. Ningú no faràs per nosaltres. La decisió és nostra. Cal rebelar-se.

VÍCTOR COMAS I CASADEMONT

Que en aquest ambient es parli català

depèn de tu

De tu, noi o noia, que si parles català no tens per què renunciar enlloc a la teva llengua.

De tu, noi o noia, que encara que no parlis català pots afavorir l'ús de la llengua pròpia de Catalunya.

La normalització lingüística aprovada pel Parlament de Catalunya també depèn de tu.

Més que un simple recital

El sis de juliol d'enguany vaig anar al camp del Barça a veure el multitudinari recital d'en Lluís Llach. Al trobar-hi tots aquells milers i milers de joves —i no tan joves— nacionalistes, la gran quantitat de senyeres i l'ambient que es respirava aquella nit, vaig comprendre que estava assistint a quelcom més que un simple recital de cançons i mentalment en vaig traslladar, en un «Flash-back» com diuen els cineastes, a un altre recital del que fa poc s'ha complert el desè aniversari.

Em refereixo al recital donat per en Raimon el 30 d'octubre de 1975. El recinte era ple de gom a gom, així com també els carrers dels voltants. Hi eren presents els principals caps de l'Assemblea de Catalunya i de les Forces polítiques de casa nostra, Jordi Pujol, Joan Raventós, Anton Cañellas, Xirinacs, Josep Benet, Heribert Barrera, López Raimundo i molts d'altres. Mentre anaven entrant i ocupant la Fila zero del Palau eren rebuts amb visques, crits i aplaudiments. Les dues ovacions més sonores les reberen Salvador Espriu —qui degut a la seva precària salut no tenia per costum assistir a cap acte públic, i menys de nit— i Mossé Lluís M.ª Xirinacs, impulsor de la «Marxa de la Llibertat» amb l'eslògan «Poble català, posat't a caminar» i famós llavors per les seves vagues de fam.

Jo crec que tots els que ens trobàvem reunits aquella nit esperant l'actuació del cantautor de Xàtiva érem conscients de que estàvem vivint un acte irrepetible. Sabíem que el general Franco estava prop de l'agonia (fet que per cert va complicar encara més de l'habitual tota la qüestió dels permisos per a celebrar el recital) i teníem l'esperança de que després de quaranta anys de manca de llibertats, enxufisme i favoritisme, s'obriria una etapa en la que es ferien realitat els nostres anhels individuals i col·lectius, anhels que tan bé reflexava Raimon en cançons com «Diguem no» o «D'un temps, d'un país».

Però mentre en Raimon cantava, tot un reguitzell de pensaments, preguntes i dubtes s'apilonaven al meu cervell:

Havia arribat l'hora de veure feta realitat aquella il·lusió forjada al llarg d'anys i anys de lluita i sacrifici, per tal de recuperar les llibertats nacionals, i fer entre tots una societat més humana?

Havia arribat, per fi, l'hora de plasmar tot aquell pensament col·lectiu en una realitat diària?

Tornant a l'actualitat, hi ha certs paral·lelismes entre els dos recitals esmentats. Tant en Raimon com en Llach són dues figures cabdals de la cançó dels Països Catalans i tots dos varen aconseguir aplegar una gran munió de gent nacionalista, malgrat que en cap dels dos recitals no hi havien consignes, eslògans o convocatòries anunciades per líders polítics.

Però mentre l'any '75 cantàvem allò «d'un temps que serà el nostre, d'un país que ja anem fent», l'any 85 estàvem cantant «no és això, companys, no és això pel que vàrem morir tantes flors», cançó en la que també es parla de «nous barrots sota forma de llei».

Havien passat deu anys i de nou en un recital tot un seguit de pensaments, preguntes i dubtes em sobtaren!

Els ciutadans anem gaudint d'una societat més justa, més conscient, amb més respecte a les minòries, amb una administració més eficaç, amb un millorament de la convivència, etc., o bé anem entrant en un estat de frustració col·lectiva?

Al govern de l'Estat en deu anys no tan sols hi ha hagut canvis de govern, sino fins i tot canvi de règim, però, malgrat la formalitat d'un estatut autonòmic, ha canviat la seva posició respecte els drets nacionals catalans?

Tots els polítics que estaven a la fila zero al recital d'en Raimon es declararen nacio-

nalistes, d'una tendència o d'altra, però nacionalistes. Ara bé, tots ells s'han mantingut fidels als seus propis principis?

A nivell d'Estat què era preferible: una ruptura amb el passat o bé aquesta transició en la que últimament dona l'impressió de que s'intenta l'implantació d'un bipartidisme tal, que per una banda el govern actual —que es diu d'esquerres— oblidant-se del seu propi programa electoral presenta el seu balanç de tres anys de gestió deint «Mucho y bien», mentre que per altra banda la oposició «oficial» —que amb poques excepcions està formada pels mateixos que manaven deu anys enrera— diuen «Esto tiene arreglo»?

Després de fer una anàlisi d'una situació concreta tinc per costum treure'n unes conclusions i expressar-les; en aquest cas, però, crec que cada ciutadà que hagi participat en la transició, encara que tan sols sigui com espectador, hauria de reflexionar sobre quina era la situació i quins els seus anhels fa deu anys, comparant-los amb la situació i els anhels actuals. Jo, personalment, ja que hem parlat de recitals, voldria resumir el meu estat d'ànim respecte el tema amb una frase d'una cançó d'en Raimon: «l'única seguretat, l'arrelament dels meus dubtes».

IGNASI RIBAS I MAS

NOTA

Insistimos en que no publicaremos ninguna carta anónima y que todas deben ir firmadas con expresión del número del D.N.I. del autor y constancia del domicilio del mismo.

AUTO SSAW

SEAT

SERVEI TECNIC EN EL PRAT

Tallers J. MARTI

Carrer Urgell, 18

Telèfon 379 48 96

EL PRAT DE LLOBREGAT

els hi desitja Bon Nadal i Any Nou

AUTO TORRAS

Manel Torras i Balada

Servicio Oficial

RENAULT

Servicio Post-Venta

Juan Maragall, 37-39 - Teléfono 379 05 82 - EL PRAT DE LLOBREGAT

UNIO DE BOTIGUERS D'EL PRAT - CAPIN

Apartat de Correus n.º 136

FELIÇ NADAL

BON ANY

—SALUTACIONS—

El socialisme una ideologia sense futur

Segons els dos últims articles del Sr. Pere Pedrals (DELTA juny-setembre) el Socialisme és la solució als problemes que té la societat, ja que segons les seves paraules «és intrínsecament bo pel seu objectiu i per la seva generositat», solament els problemes sorgeixen de la seva aplicació.

Crec que es parla molt de temes sense definir el seu significat i analitzar el seu contingut, per veure quals són els seus objectius i els mètodes per arribar-hi.

Per tant recolliré de la major manera la definició de Socialisme i faré una exposició de l'aplicació de la mateixa fins ara i de les seves possibilitats de futur.

S'enten per Socialisme el conjunt de doctrines que preconitzen la col·lectivització dels mitjans de producció com a mesura destinada a la supressió de les diferències entre les classes socials i necessària per a una organització racional de la societat.

L'any 1848 Marx i Engels, definiren el socialisme científic. La lluita de classes, l'internacionalisme i la crítica del capitalisme van tenir una fomentació econòmica, històrica i filosòfica. Van emprar com a mètode d'anàlisi el materialisme dialèctic que aplicat a l'anàlisi de la societat, el proletariat apareix com la negació, la antítesi, de la burgesia. I el socialisme com l'antítesi del capitalisme, de la mateixa manera la propietat privada l'antítesi de la propietat comunista primitiva. En conseqüència el comunisme seria la síntesi d'aquesta evolució, ja que superior eren els mitjans tècnics de l'època a la de les èpoques primitives, a partir de llavors el marxisme esdevingué la doctrina oficial del moviment socialista.

Es van crear dues tendències en quant al mètode per a prendre el poder i modificat la societat:

Els socialistes revolucionaris asseguraven que la presa del poder hauria d'ésser precedida de violència i seguida e la dictadura del proletariat. Els partits comunistes aglutinaren aquesta tendència.

Els socialistes reformistes consideraven que els mitjans legals i parlamentaris eren els més apropiats per a la revolució gradual vers el Socialisme. Aquesta tendència és la que segueixen els partits socialdemòcrates.

Veiem que el mitjà per aconseguir els socialistes els seus objectius, és la col·lectivització dels mitjans de producció, amb el que discrepen es solament el mètode per arribar-hi.

Si analitzem la història de les experiències dels governs socialistes veiem que hi ha dos grups de països que han seguit camins diferents:

El països de l'Est que han aplicat la col·lectivització dels mitjans de producció i les teories marxistes com ideologia, amb uns resultats decepcionants, sistemes dicta-

torials, una falta absoluta de llibertats i en el qual es proletariat segueix dominat per una altre classe burocràtica formada per l'administració de l'Estat i per els militars.

L'altre grup de països formats per la Gran Bretanya, amb els governs laboristes (1945-1950, 1964-1970), països escandinaus, Suècia des de 1920, Noruega des de 1935, Dinamarca des de 1953, i Israel des de la seva fundació l'any 1948, veiem que per aconseguir unes millors per al poble no han recorregut a la col·lectivització dels mitjans de la producció, o sigui no s'han plantejat l'abolició del capitalisme i el de les classes socials, han utilitzat el pragmatisme i no han aplicat les seves teories.

Crec que tots estem d'acord, que la ideologia desitjable és aquella en la qual l'aplicació de la mateixa ens porti a una situació en que el poble tingui unes millors condicions de vida i un major grau de llibertat. Partint de la idea que la societat sempre es pot millorar i que en cada moment tenim de buscar solucions noves als problemes existents i adoptar per tant una postura progressiva.

El món s'està transformant en una societat postindustrial, tecnològica, transcapsitalista, en la que dintre de les tres forces que mouen l'economia: treball, tecnologia i capital, és la tecnologia la que té més importància. Entrem en una societat a on el saber i la iniciativa, seran els valors més importants (comença a ser-ho al Japó principalment). Aquesta societat basada en l'economia de mercat i en un sistema social que protegeix al més dèbil té unes característiques a on l'explotació ja no és el problema més important, i per tant l'ideologia Socialista no aporta solucions a aquesta nova situació.

Una bona part dels nous problemes que apareixen són deguts a la importància dels mitjans de comunicació que poden manipular a l'opinió pública pels mitjans publicitaris i per la quantitat d'informació disponible per part de l'Estat i d'altres ens, degut als mitjans informàtics, que atempten la intimitat de les persones i limiten les seves llibertats individuals i col·lectives.

L'anàlisi del segle passat es va fer primordialment des del punt de vista dels explotats i tenint com objectiu buscar els mecanismes de l'explotació i trobar la manera de destruir-los.

L'anàlisi del segle actual es farà des del punt de vista dels oprimits per la falta de llibertat i tindran com objectiu buscar els mecanismes de l'opressió i trobar la manera de destruir-los.

O sigui, l'obtenció d'una llibertat màxima dintre d'un sistema just, ja que quan no hi-ha llibertat, no hi-ha tampoc possibilitat de justícia.

Joan Lluís FÉRRET I PUJOL

Comunitat de la delegació local de Convergència

Davant els darrers esdeveniments propiciats per l'aprovació per part de l'Ajuntament del Prat, amb els vots en contra dels nostres regidors, del «Pla d'Ordenació Urbanística de la Zona Costenera Metropolitana», cosa que es produí en el Ple Ordinari del mes de novembre, després de 14 dies de que l'Alcalde del Prat, en Lluís Tejedor l'aproves en el sí del Consell Metropolità que se celebrà a Barcelona el 24 d'octubre de 1985, en el qual també és produí l'acord polític d'impulsar la canalització «provisional» del riu Llobregat, el Consell Executiu Local de Convergència, manifesta:

— La lectura de la documentació oficial dels 18 àmbits d'actuació que el Pla d'Ordenació esmentat preveu realitzar en El Prat, posa de manifest que tres dels quals fan relació al desviament del riu per la part occidental (de ponent) del Polígon Industrial Pratenc. La totalitat dels inclossos que fan referència directa o indirectament amb el riu han estat aprovats per l'Alcaldia del Prat, sense cap clàusula que condicionés la validesa de l'acord.

— L'acord polític signat el dia 24 de novembre entre l'Alcalde del Prat Sr. Lluís Tejedor i la Vice-president de la Corporació Metropolitana de Barcelona Na Mercè Sala, només parla d'impulsar una sèrie d'actuacions entre les quals hi ha la canalització «provisional» per la llera actual. La competència actual d'aquesta obra recau actualment al MOPU.

— Alhora que s'acorda impulsar «la canalització provisional» que com hem dit no és competència de la Corporació Metropolitana, es requalifica «la llera actual», així sí que n'és de competència d'aquesta Corporació, com a Zona verda, zona d'equipaments (les famoses pistes de tennis que dificultaven l'endegament del riu per la seva llera actual) i com a Zona de Serveis Comunitaris, on es diu que hi anirà una Planta de Tractament d'Escombreries i la Depuradora d'Aigües Residuals de l'Hospitalet i la Zona prevista en el Pla de Sanejament.

— Per tot això la Delegació local de C.D.C. no veu gaire clar la proposta de ratificació de l'indicat acord i mantenim els mateixos criteris que manifestarem en el Plec d'Al·legacions que lliurarem a la Corporació Metropolitana ara fa un any.

— Si s'accepta el desviament definitiu, primer punt de l'acord aprovat pel Consell Metropolità amb el vist i plau de l'ajuntament del Prat, amb quina força es podrà exigir «la canalització provisional» de no existir suficients recursos econòmics per fer a curt termini dues canalitzacions?

**Sr. Tejedor,
pensi-s'ho**

La Comissió de Defensa del Prat va néixer de la conveniència de crear un organisme que estigués al marge dels partits, sindicats i altres associacions socio-culturals del poble, i com organisme unificador de criteris i de front comú davant de la Corporació Metropolitana.

Des de les primeres reunions ja es va veure que això no seria així: per l'afany d'uns a ocupar llocs i per marginació d'uns altres. Això va provocar que una sèrie d'associacions, partits i sindicats no fossin presents a la Comissió.

L'actuació de l'alcaldia, que amb paraules del Sr. Ferret la podem resumir com «...l'excessiva presència pública de l'Alcalde en les assemblees, capitalitzant pràcticament tota la informació, han estat actuacions negatives que han desfet l'esperit unitari de lluita col·lectiva que hauria d'haver presidit totes les actuacions de la Comissió de Defensa», era preocupant però confiava que no mediatitzaria a la Comissió. Sí que em vaig preocupar quan vaig saber que els postures del batlle havien de ser les de la Comissió, convertint-la en un simple apèndix seu.

Des de bon començament es va acusar a dos partits de falta de coherència ja que ací al Prat defensaven unes idees que els seus Comitès Centrals no aprovaven. Jo en dubto d'aquests conflictes ja que no conec cap partit polític que tingui com a punt ideològic o principi fundacional el desviament del riu Llobregat. Sí crec, en canvi, que hi poden haver interessos particulars o generals, però això no privaria, no pot privar, a cap militant del Prat de defensar els interessos del municipi davant d'uns interessos d'altre índole, pertanyi al partit que pertanyi.

Així és que els qui semblava que defensàvem els principis i els punts del Manifest de la Comissió de Defensa del Prat, érem, a part del PSUC, els extramunicipals d'ERC, PCC, PSAN, MDT i molta altra gent a títol individual; i ens dien que ho fèiem perquè no teníem cap òrgan de govern que ens mediatitzés.

**NO AL DESVIAMENT DEL RIU
COMISSIÓ DE DEFENSA**

ERC deixa la Comissió de Defensa

A la Permanent:

El Casal Francesc Layret, d'Esquerra Republicana de Catalunya del Prat de Llobregat, després d'estudiar la documentació tramesa per l'Ajuntament, i en particular els àmbits d'actuació 1, 2, 3 i 6 ha considerar oportú retirar la representant d'ERC del si de la Comissió de Defensa.

Aquesta decisió ha estat presa davant de la postura adoptada per una part dels components d'aquesta Permanent, al negar-se a prendre, el que nosaltres considerem una clara i inequívoca postura en contra del desviament del riu Llobregat. No és seriós dir no al desviament, si a la vegada no es fa una enèrgica condemna de l'anomenada «reserva pel desviament pel tram final del riu Llobregat (82,26 Ha)».

D'altra part considerem que l'acceptació d'aquesta reserva vulnera greument l'esperit del Manifest de la Comissió, el que ens fa sospiar que la mateixa ha estat orientada a la defensa de les tesis d'un partit polític, i per tant ni està treballant en benefici del Prat, ni en la defensa dels interessos generals.

Per tot això ens veiem obligats a retirar-nos amb dolor i recança ja que som de la

opinió de que ara més que mai, la proposta d'agressió a la integritat física del nostre municipi, continguda en el Pla Especial d'Ordenació Urbanística de la Zona Costanera, té més possibilitats de reixir, donat que per primera vegada, disposarà dels vist i plau de l'alcaldia del Prat.

Les circumstàncies actuals fan que aquesta Comissió sigui del tot inoperant, i el que és més greu, creiem que s'ha desaprovechada l'oportunitat de crear un front comú, que a la llarga, a no dubtar, serà necessari per la defensa del nostre territori davant de les agresions de la Corporació Metropolitana de Barcelona o, arribat el moment, d'altres institucions.

Si un dia es torna a reprendre la tasca de defensa del nostre terme municipal, d'una forma altruista i menys sectària, ens tindreu al vostre costat altra vegada.

Mentrestant, l'ERC del Prat seguirà treballant per la defensa del nostre municipi, des de fora d'aquesta Comissió de la mateixa manera que ho ha fet mentre estava dintre.

Per l'ERC, el Secretari

PERE PEDRALS

«Municipalitzar» la cultura

Sr. Director de DELTA:

Si dintre d'una «fira avícola» s'admet la presència de cases comercials, negocis privats i altres demostracions agrícoles i ramaderes, que res tenen a veure amb l'avicultura, però són una realitat dintre del poble, nosaltres, les entitats culturals també formen part d'aquesta realitat com és El Prat.

•Si es pretén fer servir la «Fira Avícola» per «llençar» una fira pratenca forta i oberta a tots els camps —tipus Fira de Sant Boi— creiem que tampoc han de ser excloses les entitats culturals per què seguim sent una mostra viva dintre de la realitat del nostre poble.

La Fira Avícola ha arribat a la XII edició per l'empenta que els seus organitzadors li ha donat, però les entitats culturals, any darrera any, amb la nostra presència dintre de la Fira, també hem ajudat a fer-la créixer.

Senyors regidors de Cultura, organitzadors actualment de la Fira, cap més any, cap entitat cultural que desitgi estar representada, no pot ser marginada per raons d'espai, per què sense cap afany de crear polèmica amb ningú, deu coves de carxofes, són iguals que altres deu coves de carxofes i deu cavalls, són iguals a altres deu cavalls, però al Prat no hi ha tres entitats culturals iguals. La cultura dintre d'una fira (o un poble) no ha de recollir les deixalles que els altres no volen.

Tota entitat oficial ha de potenciar la cultura, l'esport i el temps de lleure a través de les entitats ja creades. La cultura, l'esport i el temps de lleure no es poden «municipalitzar» han de ser lliures per què cada persona esculli la més escaient per a ella.

Crec que qui hagi volgut entendre aquesta carta, ho ha fet.

C. SALÓM

HELADERIA

HORCHATERIA

LA JIJONENCA

TURRONES ARTESANOS

Avda. Fco. Gallar Mones, 10-12

Teléfono 370 98 51

EL PRAT DE LLOBREGAT

Angel Rodriguez

JARDINERIA

**Ahora es el momento de podar
sus árboles y arbustos**

Llame al teléfono n.º 370 24 62

Plaza Ramón Roigé, 4, 4.º, 2.ª

EL PRAT

Puntualitzacions al Sr. Mogas

En relació a les declaracions fetes pel regidor i representant del PSUC a la Comissió de Defensa senyor R. Mogas, en la darrera entrevista que publicà DELTA n.º 85, del passat mes de novembre, en el transcurs de la qual se m'acusa d'haver estat la persona que actuant de «forma manipuladora, amb nocturnitat i alevosia» he generat la crisi de la Comissió de Defensa d'El Prat, i atés la gravetat de les mateixes, em veig obligat a fer les següents precissions fonamentades en la informació documental existent i amb la màxima rigorositat possible.

1er. El representant del PSUC, no digué que els sis membres que vam redactar el COMUNICAT, pertanyiem al grup que sempe assistia a les reunions i que erem conjuntament amb el propi senyor Mogas, els que preniem habitualment les decisions com es despren de la lectura de les reunions. Ho sigui de les 7-8 persones que assistiem normalment a les reunions, sis vam, prèvia lectura dels documents bàsics aprovats per l'Alcaldia, determinar fer el citat comunicat, al qual s'adherí posteriorment el PCC (Partit del Comunistes de Catalunya) que no havia pogut assistir a la reunió, cal només veure el comunicat que aquest Partit ha difós ampliament per fàbriques i càrres, en relació l'aspecte que hem consignat.

2on. El que tampoc el representant del PSUC en la Comissió de Defensa, va dir, que després de més de 20 dies de haver-se produït els acords polèmics del dia 24 d'octubre, l'Ajuntament encara no havia tramés oficialment a la Comissió Permanent, la documentació i texts dels acords signats i encara per que varen ser reclamats en una posterior reunió extraordinària de la Comissió abans indicada celebrada el dia 12 de novembre, quan tothom discutia sense saber exactament el contingut dels acords. El senyor Mogas només s'havia dir que anessim a visitar a l'Alcalde que ens ho explica-

ria, com si els membres de la Comissió Permanent estiguéssim incapacitats per interpretar el contingut dels acords.

3er. Cal recordar al representat del PSUC que el primer membre de la Comissió Permanent en dimitir, ho va fer per mitjà de un dur escrit, va ser el representant dels agricultors (Cambra Agrària) i no en Josep Ferrer com es desprén de la lectura de les manifestacions del senyor Mogas.

4rt. Totalment d'acord amb el que digué el senyor Jordi Gili a DELTA, la paraula aprovada fou «implicitament» i no «explicitament».

5è. El sistema de reunions periòdiques, el primer dilluns de cada mes, fou acordat amb el vist i plau dels components de la Comissió Permanent, incloent el senyor Mogas. El que passà, i això és molt significatiu, és que a part de faltar el senyor Mogas, tampoc s'hi presentà cap dels representants de les entitats properes al PSUC. El que no diu tampoc el senyor Mogas en les seves declaracions, que la voluntat dels sis membres que varen redactar el comunicat, és que aquest hi estigués present a la reunió, i en aquest sentit cal consignar que el senyor Jaume Camins, representant de la Esquerra Republicana, que per cert ara també ha presentat la seva carta de dimissió, el va telefonar a casa seva. On és la nocturnitat i alevosia?

Certament no tenim l'espai suficient per anar desmuntant tots els arguments expressats en les declaracions i d'altres ja apuntats en la meua carta de dimissió que vaig fer pública, però permeteu-me fer al·lusió a alguns fets que sens dubte estan lligats a la «crisi» de la Comissió de Defensa. Tant bon punt, el citat representant del PSUC, tingué coneixement del contingut del comunicat, ens obsequià, a tots els signats del mateix, amb una carta, estil «Comissari Polític», en la que utilitzà expressions com les següents: «una manipulació de la C.D. del més baix estil»... «les conseqüències negatives que per el nostre poble es poden derivar d'aquesta indigna actuació, seran responsabilitat única i exclusiva de les persones que varen dur a terme aquest acte.»... «ens trobem en l'inici d'una campanya que tracta de po-

litzar al màxim la C. de D. per intentar fer-la còmplice d'una actitud hipòcrita i mesquina».

Nosaltres certament no utilitzarem aquestes expressions, quan el partit del senyor Mogas, boicotetjà l'acte commemoratiu del 17 de setembre, celebrat aquest any. Quan denunciarem la poca participació de les Associacions de Veïns i dels Sindicats, alguns dels quals ni tan sols repartiren els programes que els hi enviarem; el representant del PSUC es limitava a callar, o pitjor es dedicava a atacar a la «Societat Coral Lo Llobregat de les Flors» o la «Societat Musical d'El Prat», que per diverses raons disculpaven la seva participació.

Ben cert és que l'Ajuntament ha donat facilitats materials i econòmiques a la Comissió de Defensa, cal reconèixer-ho, però això mai pot condicionar l'actuació de la mateixa, que tenia el compromís de ser fidel als punts del «Manifest de la Comissió de Defensa» que tots de forma unitària signàrem. Pel que fa referència a les reunions amb l'Alcaldia, aquestes foren habitualment de tipus informatiu, no eren consultives ni de debat, Certament que en moltes d'elles hi hagué col·loqui, però nosaltres no teniem la informació adequada per intervenir amb ple coneixement de causa, fins i tot en la darrera reunió que l'Alcaldia va tenir la Comissió Permanent, ens informà d'algunes de les Bases dels acords que ja havien acceptat el PSUC, o sigui estava ja tot decidit, s'acceptava, com després comprovarem en els documents del Pla de Costes, el desviament del riu a mitjà o llarg termini i una hipotètica «canalització provisional» a curt termini.

Finalment creiem interessant fer al·lusió a les paraules de l'historiador Jaume Codina, que fou invitat com a president del Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat a participar en l'insòlit acte festiu «El Llobregat ja va per bon camí, celebrem-ho», que organitzà l'Ajuntament d'El Prat per contrarrestar els efectes de la «crisi» de la Comissió de Defensa. Malgrat que la Premsa no s'ha fet ressó, el senyor Codina digué públicament davant del senyors Alcaldes i Regidors presents al citat acte les següents expressions: «Allò que no ens a sembla de positiu és l'acord en sí, sobretot en el tema capital del desviament del riu»... «Això és greu, al nostre entendre és hipotecar el futur». «L'acord en sí, està poc lligat, gens lligat i mal lligat». Estem totalment d'acord amb aquestes afirmacions.

JOSEP FERRER I PUJOL

ÓPTICA PRAT

- Correcta graduación de sus gafas
- Garantía y rapidez - Taller propio
- Últimas novedades en monturas nacionales e importación
- Adaptación Bifocales y Varilux (sin raya) garantizada
- Gabinete adaptación lentes contacto

Federico Soler, 13-15 - Teléfono 379 46 93 - EL PRAT

TRANSPORTES

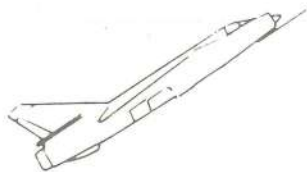
SALVADOR GARCIA

CAMIONES GRUA, PULPO Y DEMAS SERVICIOS

Electrónica **RUHOL**

REPARACION RADIO, TV.-COLOR

Plaza Catalunya, 8 - Teléf. 379 07 45 - EL PRAT DE LLOBREGAT

KITS DE MONTAJE

ACCESORIOS PARA
TRENES ELECTRICOS
Y MAQUETAS

- ROCO
- LIMA
- IBERTREN
- AURORA A F X
- SCALEXTRIC
- ARTESANIA ILUMA

CONFECCIONES

**RODMAN
DIFUSION**

Moda Joven

Les desea Felices Fiestas

Carretera Marina, 41

EL PRAT

NISSAN **EBRO**

AUTO REMOLAR

AGENTE OFICIAL

Exposición, ventas y recambios originales:

Avda. Remolar, 70-72 - Tel. 370 58 53

Avda. Montserrat, 233-235 - EL PRAT

Servicio Post-Venta:

Talleres PEDRO PRIETO SIERRA

Avda. Apel·les Mestres, 79

Teléfono 379 07 65 - EL PRAT

AUTO REMOLAR

les desea

¡¡ FELICES NAVIDADES !!

Martí Piñol, 3 - Telèfon 379 00 72

Ferran Puig, 43 - El Prat de Llobregat

HEGAR RADIO

Bon Nadal

Av. V. Montserrat, 115 - Tel. 379 08 50 - El Prat de Llobregat

En Josep Monés Jané

M'ha semblat oportú escriure unes ratlles referides a la seva persona, pratenc de forta solera com a ciutadà polític i empresari d'obres.

Monés Jané fou un ciutadà entregat plenament al bé del nostre poble. Havia nascut el dia II d'octubre de l'any 1871, fill d'Hermenegildo Monés i Paula Jané. Contraigué matrimoni amb Maria Amat, del qual nasqueren dos fills, Josep (el nostre amic Josep) i Pepa vídua del famós aviador Josep Canudas, resident a Suïssa.

En Monés Jané demostrà, sempre, tenir un definit sentit de la cosa pública, aparellat amb l'estudi dels problemes afectants a la nostra comunitat.

De molt jove va mostrar un intens amor a l'estudi. Coneixia perfectament les delícies del cant i estigué, sempre al costat dels cantaires intregants de les masses corals encara incipients i, també, dels elencs (amateur) del teatre català.

De la seva professió empresari, constructor d'obres, en fou un model d'eficàcia i honestat; en donà proves en la construcció de la modèlica «vaqueria Bertrand i Salsas, any 1908) llur inestimable participació en la construcció de la fàbrica «La Papelera Espanyola» (anys 1917 i següents); els seus envejables coneixements en l'art de la construcció el feren apte per a la direcció de les obres de «La Tabacalera» de Tarragona... i altres trets referents a la matèria l'acreditaren com a home dotat de profunds coneixements de la mateixa».

En Monés Jané estimava, sense paliatius, el poble que l'havia vist nèixer. Això, el decidí a intervenir en la política local. Fou en les eleccions municipals de l'any 1913 quan presentà la seva candidatura de regidor. Juntament amb els altres candidats anaren a la lluita i les urnes testimoniaren la gran victòria; havien guanyat les majories i la barrera caciquil fou aterrada per la força entusiasta del cos electoral.

La gestió de Monés Jané com a regidor va ésser molt notable; pressagi segur d'un lluminós esdevenidor, en efecte, vingueren les eleccions municipals de l'any 1915 i tornaren a guanyar les majories; aleshores, és anomenat alcalde l'enyorat Josep Monés Jané.

En Monés desitjava per un «nou» Prat. El primer que intuï fou l'obertura de l'actual via Anselm Clavé, planejant la celebració de la primera «Festa de l'Arbre». Aquesta, tingué lloc el primer diumenge de març de l'any 1916, dies abans havia nevat i la temperatura era un xic freda. L'acte revestí veritadera importància; la tribuna aixecada, exactament, al lloc, avui, entrada al carrer Flaquer era ocupada pel diputat a Corts Josep Bertran Musitu, el canonge de la Seu de Barcelona, Monssenyor Francesc d'Assis i Faura, autoritats locals i altres personali-

tats; s'hi pronunciaren els parlaments adients i tot seguit la comitiva es dirigí a les Cases Consistorials on fou servit un delicat refresc.

S'iniciaren les obres d'obertura de l'actual carrer del Centre, abans Àngel Guimerà; adecentament d'un sector del carrer de Tos, avui, Ignasi Iglesias, urbanització del carrer Mossén Cint Verdaguier, punt de la població conegut per l'Eixample; certes obres de millorament de les Cases Consistorials... etc.

El que acabo de relatar demostra palesament on anava dirigida l'actuació del nou i dinàmic alcalde. Dos anys de gestió dignes d'un alcalde emprenedor, pratenc sense esquinç de cap mena.

En Monés Jané era un gran català, sense claudicacions. La seva ideologia política es decantava cap a una democràcia més clara que la que imperava, en aquells temps, a Catalunya; tant era així, que no es resistia a manifestar-se com un polític republicà federal, però, mai volgué veure's inmers en els camps de la política anticatalana.

Fou en Monés Jané un decidit capdavanter de la fundació del «Centre Autonomista», de tant bells records (any 1919) i propulsor del periòdic El RESSO; tant afí era a l'executòria d'aquell important portaveu que mai mostrà dissiment en llur contingut.

En Monés Jané era això que acabo de referir i molt més encara.

Morí el dia 21 de novembre de l'any 1923, víctima de tuberculosi. Pot ben bé ésser considerat com fill predilecte a títol pòstum, de El Prat de Llobregat.

Acabo fent constar que Josep Monés Jané fou un excel·lent amic de casa nostra, amistat que vinc servent amb el seu fill Josep i els seus.

RAMÓN ROIGÉ CALZADA

Henninger
LA GRAN CERVEZA ALEMANA

CERVECERAS
ASOCIADAS, S. A.
Licència Henninger Bräun
EL PRAT DE LLOBREGAT

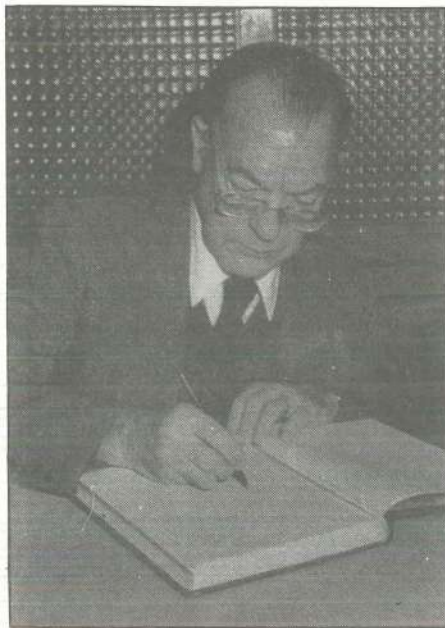
Les tertúlies de l'Ateneu

El propassat dia 6 de desembre en el Centre Artesà es van iniciar «Les tertúlies de L'Ateneu», amb la presència del senyor Josep Maria Ainaud de Lasarte que parlà sobre «L'Ateneisme a Catalunya: un fet diferencial». Amb aquest acte es repren al Prat una llarga tradició que es va deixar penjada amb els cenacles de la «Tertúlia».

Veritablement el reconegut prestigi del senyor Ainaud, com historiador i home de lletres, es va palesar amb la seva amena xerrada, que va iniciar-se amb una exposició sobre la tradició ateneïsta de Catalunya, la qual, novament, tornà a tenir un fort impuls al nostre país, celebrant que també al Prat tornés a reviure aquesta inquietud, afavorida per un marc tan esplèndid com és el Centre Artesà.

Durant la seva exposició tots els presents vam fruit no solament d'una esplèndida i loquaç disertació, expressada amb una fluïdesa de llenguatge admirable, sinó a més a més d'un encomiable sentit de l'humor.

El senyor Ainaud entèn els Ateneus com un Centre obert de creació i transmissió cultural on les persones, deixant de costat les seves idees polítiques, expressen i confronten llurs inquietuds culturals amb un diàleg obert. Tant hi ha de cabre els grans com els joves, als primers els pertoca de transmetre l'experiència cultural als joves, éssent aquests l'esperit renovador del Centre. Afegí que entre les dificultats que poden haver-hi en la supervivència de l'Ateneu hi ha l'econòmica, però aquesta es venç amb el treball i dedicació de tots els socis, base i suport de l'Ateneu. Hem de contribuir tots a dinamitzar-lo uns descarregant l'esperit artístic que porten dins, altres aportant llurs coneixements o vivències, o bé mostrant-nos aquell material que han recopilat com llibres fotografies, video etc. Altra dificultat és que avui dia existeixen moltes comoditats que impedeixen o ens fan difícil el sortir de casa, com per exemple llegir el periòdic, escoltar la ràdio o veure la televisió, però analitzant la situació comprovem que únicament actuem com a recep-

Josep Maria Ainaud de Lasarte encetà «Les Tertúlies de L'Ateneu»

tors davant d'aquests mitjans, per la qual cosa no podrem intervenir rebutjant o modificant el que se'ns comunica o del que se'ns informa. L'expressió «això no és cert i per tant opino que...», només s'admet quan algú es troba front altra persona, que també, a més a més de receptor estigui disposat a ésser transmissor, aquesta podria ésser una de les causes del perquè els Ateneus tornen a posar-se d'actualitat, també el fet de que la nostra societat disposa d'una jornada laboral més reduïda dedicant la resta al lleure, hom recerca els llocs on fruit d'aquesta circumstància.

La tertúlia va cloure amb unes paraules d'encoratjament del senyor Ainaud, tot posant-se a la disposició de l'Ateneu per a futures ocasions. Tot seguit signà en el llibre on es reflectirà la presència dels intel·lectuals o personatges que vagin passant per l'Ateneu, alhora que tos els presents i per a formalitzar un acte tan emotiu com era la represa de les tertúlies van afegir-hi la seva signatura.

J. ASEBLA

Dos escultors locals a la I.ª Biennal d'Art del F.C. Barcelona

Des del passat 15 de novembre fins al 15 de desembre d'enguany, el Palau de Pedralbes ha obert les seves portes per tenir lloc la I.ª Biennal d'Art organitzada pel F.C. Barcelona.

Dins d'aquesta manifestació plàstica hi trobem obres de dos artistes del Prat, un d'ells força conegut per nosaltres, en Manel Alvarez, i l'altre en Alfred Pérez un jove escultor amb un gran domini i atreviment del seu art impregnat del coneixement de l'anatomia.

Si més no la producció d'En Manel Alvarez dins la seva constant recerca de la ingravidesa se'ns presenta amb dues obres amb els títols de «Ejercicio de tiro» i «Vol de pal a pal» peces abstractes on els recursos tècnics, formals i materials conflueixen per a crear un sol missatge i central l'atracció, en aquells instants màgics on el moviment de l'atleta es converteix en una pura i estètica obra d'art.

En el treball d'en Alfred Pérez amb títol «Endavant 1992», obra i creació es fonen dins d'una connotació prou significativa pel nostre país, dominada per una voluntat de traduir en expressió la morfologia biològica que despren l'esforç i l'adequació física de l'atleta, un corredor, al moment de produir-se tot l'enigmàtic i potent impuls inicial que trenca totes les regles de l'equilibri gravitatori. La mostra en general va gaudir d'un elevat índex de qualitat i el fet de que aquesta I.ª Biennal constitueixi un laboratori de treball i investigació li va conferir un especial interès.

La selecció d'obres ens dona una idea clara i concisa de la gran varietat d'artistes, tipologies i estils que col·laboren en la tasca de popularització del fenomen cultural i defineix un poble entusiasta i creatiu.

Cal felicitar a En Manel Alvarez i Alfred Pérez que van estar entre els escollits per la seva força expressiva, essent també representants del nostre Prat en aquesta Biennal d'Art del «Barça».

M.M.

Confecciones

Leonor

Gran surtido
en lanas

Se dirigen labores

Actuació d'Àngela Jové a la Casa Elizalde

Una única representació el 26 de novembre va ser suficient per que l'actriu i col·laboradora del nostre diari DELTA, Àngela Jové, mostrés, un cop més, la capacitat interpretativa que posseeix al representar un dels monòlegs «DIARI D'UNA DONA BOJA», recollits en el llibre «El Cementiri de les roses» original d'en Gabriel Janer Manila.

Però aquest cop va realitzar-se a la CASA ELIZALDE de Barcelona on, convidada per l'Associació Independent «DONES DE CATALUNYA», va gaudir de gran aplaudiments i ovacions pel seu treball.

Solament era present un home, el seu director Josep Costa, que també va ser elogiat

per la part que li corresponia.

Eren presents, com a personalitats destacades, entre d'altres, Maria Lluïsa Olivera, directora de teatre i la regidora del districte on es troba ubicada la Casa Elizalde.

Al col·loqui, obert a les assistents després de la representació, es va deixar pal·les a l'admiració vers l'actuació d'Àngela Jové i, entre d'altres aspectes es va fer el comentari referent a l'estranyesa que suposa que, un autor masculí pogués escriure un text, un monòleg on tan bé s'expressen els sentiments interns i les inquietuds de la protagonista del «Diari d'una boja».

B. G.

Gran fiesta «KADDISH»

Después de diez años de trabajo ininterrumpido, el Taller de Teatre Kaddish celebró su aniversario con una gran fiesta.

El pasado día veintitrés de noviembre, desde muy temprano, el local de la Escuela de Ballet «Olga Socias» estuvo preparándose: luces, música, bar, diapositivas, etc. Al atardecer, su interior había cambiado totalmente. Dos poderosas torres iluminaban el espacio que iba a utilizarse; un completísimo equipo de música alimentaba las columnas de sonido distribuidas por el local; sobre unos anchos peldaños, se improvisaba una pista de baile que nada tenía que envidiar a las de los más modernos locales de Osaka. Lo que apenas horas antes era un teatro, se había convertido en una «disco». ¡Una maravilla de profesionales, oiga!

Las puertas se abrieron a las diez de la noche. El local se iba llenando. Algunos de los asistentes lucían camisetas con inscripciones alusivas al aniversario.

Sobre las once y media, aquello estaba

lleno de «calor». La mayoría de asistentes tenían algo muy en común: quien no había actuado en alguna de las más de sesenta obras dirigidas por Josep Costa, había asistido a su representación o había participado como técnico, fotógrafo, etc. Total, un gran ambiente.

A las doce en punto, un enorme pastel, que representaba un famoso rascacielos neoyorkino surgiendo de entre las nubes, atravesaba la pista de baile. Dos minutos después, la luz negra que colgaba del techo iluminaba los fosforescentes rostros de gran parte de los asistentes. Josep Costa, visiblemente emocionado, les había llenado la cara de merengué, mientras por los altavoces Frank Sinatra cantaba «Extraños en la Noche».

Así se celebraron esos diez años en los que Josep Costa y el Taller de Teatre Kaddish nos hicieron creer que vivíamos en un país en el que era posible hacer teatro.

GERONIMO BAS

El grup «KADDISH» representà «NU»

Amb motiu del desè aniversari del «taller de teatre Kaddish», es va representar l'obra «NU» de Kavafis al local de l'escola de ballet «Olga Socias», els dies 15, 16 i 17 de novembre.

L'obra no consistia en diàlegs entre els actors (van actuar 23), sino en el recital de poemes de l'autor.

El fil argumental estava obert a la imaginació de cada espectador encara que la idea central es basava en l'homosexualitat del personatge sobre el que versaven els poemes, realzant constantment retrocesos memòristics cap a la seva joventut i els problemes provocats per la seva sexualitat.

Més que el llenguatge poètic, van destacar la gran capacitat d'expressió corporal dels actors i el joc de llums, motius que van produir gran agilitat i sensació de brevetat al finalitzar l'actuació.

Tota la representació va estar acompanyada per la música, composta especialment per a aquests poemes, de Juan Cebrían, la veu de la Silvia Comas i els músics W. Garcia, Kike Garcia i M. Pérez de Oluquer.

Aquest recull de poemes d'en Kavafis ja va ser representat l'any 1976, però el seu director i actor en la mateixa, Josep Costa, ha volgut tornar-la a produir amb motiu dels deu anys de funcionament del taller de teatre pel qual han passat gran quantitat d'actors que aspiren a poder ser, la majoria d'ells, grans artistes de la interpretació.

La darrera actuació realitzada fins ara, va ser la representació a les cotxeres de Sants de Barcelona durant els dies 18 i 22 d'aquest mateix mes de desembre, de l'obra de Severo Sarduy «LA PLAYA».

Begonya GARCIA

**AUTO
MARINA**

**COMPRA-VENTA
DE AUTOMOVILES**

Carretera de La Marina, 16
Teléfono 370 75 01
EL PRAT DE LLOBREGAT

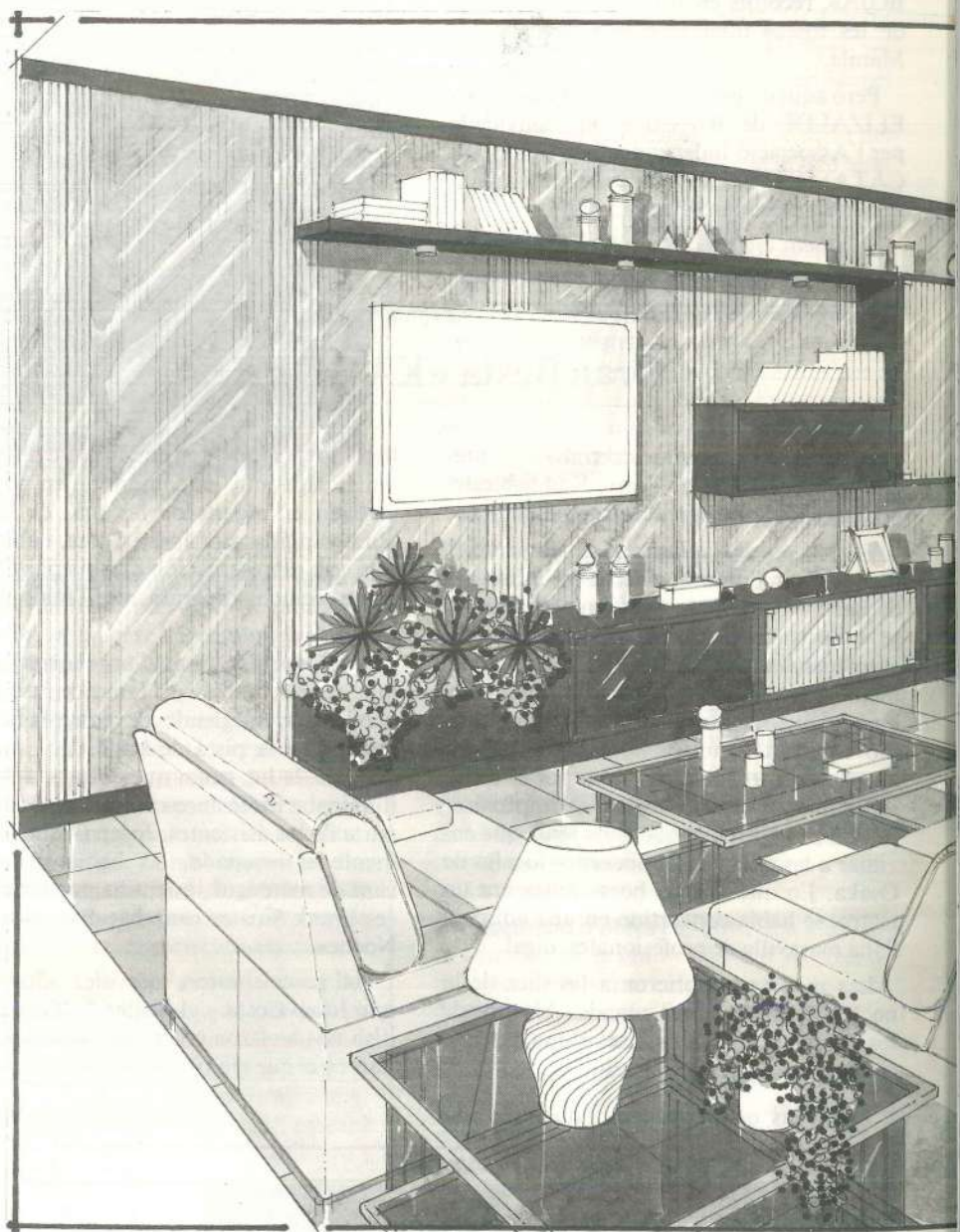
**Antenas Colectivas
Porteros Electrónicos
Alarmas Antirrobo**

Av. Montserrat, 233-235 - Tel. 379 18 29 - EL PRAT

muebles ...

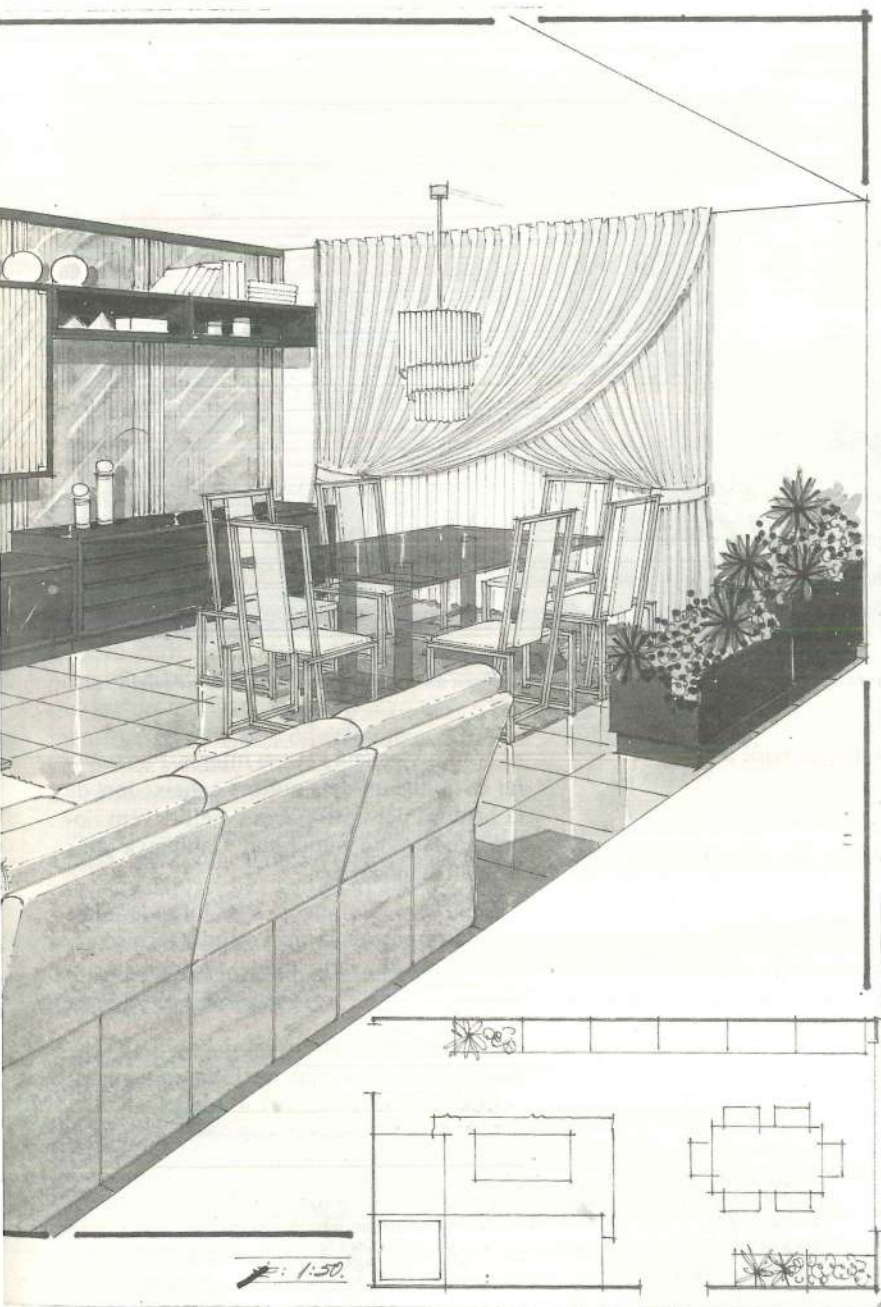
TEMA

Els hi desitja
Feliçes Festes
Nadalenques

Los programas de muebles que presentamos para el año 1986, son el resultado de la experiencia que suponen 10 años de inquietud constante para lograr creación de algo distinto en el campo de la decoración e interiorismo.

Disseny

Avda. Montserrat, (esq. Fdco. Soler)

Tel. 370 71 96

EL PRAT DE LLOBREGAT

Estudio Decoración

TEMA **Disseny**

Jornades d' Història local al Prat de Llobregat

Coincidir amb el XXVe aniversari de la publicació del primer llibre del Dr. Jaume Codina i Vilà, **Historia de una plaza**, han tingut lloc els dies 5, 6, 7, de desembre unes jornades de història local organitzades pel Grup d'Estudis Pratencs i Amics d'El Prat amb la col.laboració de l'ajuntament d'El Prat i el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Les conferències s'han desenvolupat en el Saló de Plens de l'Ajuntament d'El Prat amb una assistència notable de públic al llarg dels tres dies.

Les jornades, inaugurades el dijous dia 5 per l'Alcalde d'El Prat Lluís Tejedor, tractaren els temes **La comunitat i les monografies locals** a càrrec de Josefina Roma, adjunta a la càtedra d'Antropologia Cultural de la U.C.B. i **La funció dels museus locals**, conferència que constà de dues parts, una teòrica per Eulàlia Janer, cap del Servei de Museus de la Generalitat de Catalunya, i una pràctica realitzada per Jordi Padró, tècnic del mateix Servei.

El segon dia intervingueren Manuel Alonso i Pere Izquierdo, arqueòlegs i representants dels Museus de Gavà, que ens van parlar d'**Arqueologia i Museus** i van il.lustrar la seva conferència amb una mostra de dispositives de les troballes i exposicions realitzades per la institució de les quals són membres. La següent ponència, **El protagonisme dels arxius avui**, va anar a càrrec de Josep M.ª Sans Travé, cap del Servei d'Arxius de la Generalitat de Catalunya, i obrí

Pierre Vilar durant la seva conferència, acompanyat pel seu amic Jaume Codina i l'alcalde del Prat Lluís Tejedor.

un debat entre els assistents a l'acte.

La darrera sessió s'inicià amb una interessant conferència, **La historiografia local y su perspectiva de futuro**, realitzada per Ricardo García Cárcel, Degà del Departament de Història de la U.A.B., i fou seguida amb notable interès pels assistents a l'acte (entre els quals vem constatar la presència de notables historiadors de la comarca i de Barcelona).

A continuació prengué la paraula l'homenatjat Dr. Jaume Codina qui en una emocionada intervenció va fer una reflexió sobre la seva obra i un cop més va palesar el seu amor a la història, a les terres del Delta i molt especialment al poble d'El Prat.

Les jornades van ser clausurades brillantment ja que tinguérem l'honor de comptar entre nosaltres amb la presència d'il.lustre Dr. Pierre Vilar qui acceptà la invitació dels organitzadors i va voler ésser present en aquest acte d'homenatge a l'historiador Jaume Codina amb qui té una amistat de fa anys.

L'historiador francès Pierre Vilar ha realitzat una aportació importantíssima al camp de la historiografia i de la història. De la seva extensa bibliografia podem destacar el seu treball **Historia de España**, obra bàsica de consulta pels intel.lectuals durant la dictadura franquista i que avui manté enca-

ra la seva vigència i el seu interès. Pierre Vilar és també un dels millors coneixedors de la història del nostre país i a ell devem l'obra, encara no superada, **Catalunya dins l'Espanya moderna**.

En la seva intervenció a les jornades, destacà la importància dels estudis locals i en concret ressaltà la figura del nostre historiador.

L'acte fou clausurat pel nostre batlle qui manifestà la voluntat de l'Ajuntament de continuar donant suport a aquestes activitats culturals i encoratjà els organitzadors a la celebració d'unes noves jornades.

L'acte d'homenatge al Dr. Jaume Codina culminà amb un sopar al restaurant Casas al qual assistiren nombrosos amics i ex-alumnes de l'homenatjat així com les autoritats locals i els ponents del darrer dia.

Al llarg de la nit l'homenatjat va ser requerit per tal que porti a terme la traducció al català de la seva obra, **Historia de una plaza**, per a una futura reedició.

Cal esmentar que el Dr. Jaume Codina va agrair la presència de tots els assistents amb un recordatori.

El prestigioso historiador Pierre Vilar.

Agraïment

El passat dia set de desembre es celebrà en un restaurant de la nostra localitat, un homenatge a l'insigne historiador comarcal i home de lletres Dr. en Jaume Codina Vilà aprofitant el XXVè Aniversari de la publicació de «Historia de una Plaza». Qui signa ha va assistir i ara, amb aquestes modestes línies, voldria afegir un granet de sorra de consideració i agraïment envers l'homenatjat.

Pel damunt de totes les glosses i lloances escoltades la nit de l'acte, voldria ressaltar un aspecte de l'activitat d'en Jaume Codina que, potser en aquesta ocasió no va ésser suficientment esmentada: és la seva qualitat de mestre; així, simplement, mestre que ha estat de varies generacions de pratencs. Aquesta nota, tan senzilla, te per a mi una gran importància, doncs en Codina va ser el meu mestre i per a mi va ésser un bon mestre. Com d'altres vegades la figura del magisteri va estar un tant oblidada en l'homenatge a una figura il·lustre.

Crec que a la vida he tingut la sort de tenir contacte amb persones i gent vàlides per enriquir el meu saber. Agraïxo les inquietuds culturals rebudes dels meus pares; agraïxo els anys de Universitat; la relació dels amics, de la meva vida professional. Però allà, al començament, en el moment important de l'inici dels estudis, tinc un especial agraïment pel mestre, pel meu mestre, per un Jaume Codina. Al meu pare i al meu mestre agraïxo, especialment, l'afeció per la lectura, que és una porta oberta als coneixements.

«Historia de una Plaza» te, per a mi, en aquest sentit, una especial significació. Recordo, amb plaer, les lectures d'aquest llibre a la meva classe del «Liceo Pratense», sota una llum barrejada de crepuscle hivernal i del reflex groguent d'unes bombetes esfèriques molt característiques.

Recordo les explicacions d'en Codina, els seus comentaris.

Recordo, no sé per què, la referència al cant del duc en el seu vol nocturn des del «Fondo d'en Peixo» al campanari de l'església. «Historia de una Plaza» ens va ensenyar a conèixer el nostre entorn; en Codina ens va ensenyar a estimar-lo.

L'acte d'homenatge a en Codina va tenir per a mi un altre motiu d'agraïment al mestre. Com ja es va dir a la reunió, en Jaume Codina ens va oferir a tots el presents l'oportunitat de conèixer personalment l'historiador francès Pierre Villar, figura senyera de la investigació històrica a nivell mundial. El fet d'assolir la seva signatura en el meu exemplar de la «Historia de España», em va dur records dels anys passats a la Universitat, quan aquest famós llibre era prohibit al nostre país. Recordo el primer viatge a París, bocabadat a la Librairie Espagnole, a la rue deseine davant les publicacions de «Ruedo Ibérico» i d'altres llibres, entre ells la «Historia de España» de Pierre Villar, amb tanta significació pels universitaris de l'època, que somniàvem a coincidir allí amb la figura, llavors mítica, de Santiago Carrillo o de l'escriptor Jorge Semprun.

En Pierre Villar formava part del mite. Ara, després dels anys, «Historia de una Plaza», en Jaume Codina, tots el que feren possible el seu homenatge, em permeteren conèixer-lo i obtenir la signatura en un llibre tan significatiu per la democràcia en aquest país.

La Història ens ajuda a recordar, a conèixer el passat per aprendre a viure el present. Cal recordar aquells temps per, en moments de desencís, quan l'actuació dels qui ens governen no és del nostre grat, arribar a entendre que les solucions són al nostre abast aprofitant els mitjans que el règim democràtic ens ofereix: la participació i el vot. Si els sabem utilitzar i no escoltem cants de sirenes, millorarem a la nostra societat i les generacions futures ens ho agrairan.

PÈRE AZUARA I DANÍS

Jaume Codina va ésser acompanyat, en el seu homenatge, pel també historiador Pierre Vilar.

El Nadal

En acostar-se les festes del Nadal s'accentua, vulguis o no vulguis, el sentit comunitari de la vida humana en oposició a l'aïllament i solitud. Hom se sent impel·lit a la intercomunicació i el conuiu i, per damunt de tot, a reforçar els vincles anuladors de les famílies.

Per dissort, no sempre és així; la crisi que mina la societat conjugal és cosa que abassega, amb l'enlairament de la bandera de que tot ha canviat, de que el temps transcorre anorreant tot el passat, que té d'imperar la novació, està arribant-se a la conclusió de blasmar de que és tradicional i obrir camí, mantes voltes a la banjeria i ridícula.

A l'endinsar-se en la consideració d'aquest fenomen, pot ésser trobada una guspira de felicitat comprensiva i aquesta no és altra: «la subsistència de la tradició». En efecte, la tradició és de marcada eloqüència en certs aspectes de la vida, en grau tant acusat que sembla bandejar allò que tenia d'irrelevant mutació. En arribar a aquest punt es digui el que es digui, les festes del Nadal tindrien de mantenir-se ben vives.

Convé que les festes del Nadal siguin assaborides en un ambient de pau familiar, cristiana i social, pau que obliga a no oblidar aquells postulats d'ésser fidels a la veritat la justícia, l'amor i la llibertat i d'aital faisó fer ben pletòrica la força de la tradició tant bellament aureolada pels actes religiosos, cívics i d'esplai propis de les festes del Nadal.

R. R. C.

Desembre de 1985

Delta
L'ESPERAT

Els hi desitja

Bones Festes

Opel

en El Prat

Venga a conocernos
Toda la gama OPEL-85
Además todas las
marcas en vehículos de
ocasión, Revisados y
Garantizados por 1 año

PRAT MOTOR

Coronel Sanfeliu, 143 - 11 de Setembre, 189
EL PRAT DE LLOBREGAT - Teléf. 370 93 61

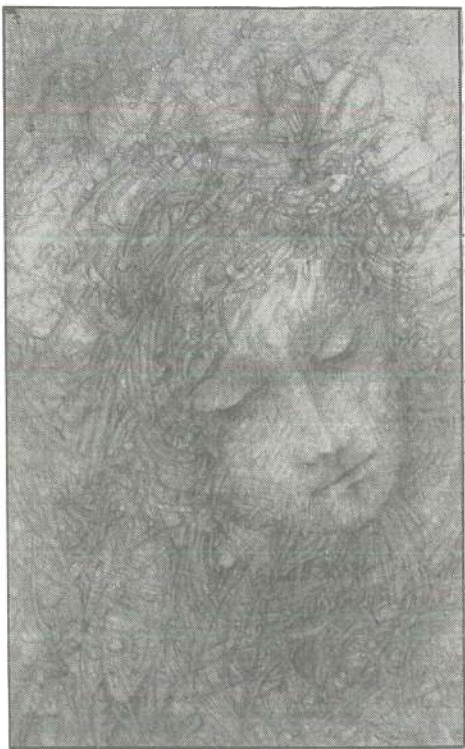

CONVERGÈNCIA I UNIÓ

Aprofita aquestes festes per
saludar a tothom i desitjar

BON NADAL

FELIÇ ANY NOU

Exposició de Kimiko Shimura

La sala d'exposicions d'art Josep Bages ha recollit, i segueix fent-ho, gran quantitat d'obres artístiques d'importants i inèdits artistes, de fills i visitants d'El Prat.

El que s'aconsegueix amb aquesta transició periòdica de les arts plàstiques és el poder anar formant-nos culturalment dins d'aquest camp, aprenent de les diferents tècniques utilitzades i dels variats àmbits que es poden trobar dins del món artístic.

Un exemple que pot explicar l'abans esmentat pot trobar-se en l'exposició realitzada del dia 13 al 22 de desembre per Kimiko Shimura.

Olis, aquarel·les i dibuixos surgits de la cultura oriental de mans d'una senyora nascuda a Tòquio. Famosa pintora i dibuixant, —especialment al carbó— als Estats Units i, mercès a l'exposició a Tòquio l'any 1984, a nivell internacional, Kimiko Shimura ha vingut a Barcelona convidada pel «Club d'amics de la UNESCO de Catalunya». Després d'exposar a diferents ciutats i poblacions catalanes va mostrar als seguidors de la pintura d'El Prat, gràcies a l'Ajuntament de la població i a l'Escola de Dibuix i Pintura, una síntesi de la seva obra. En ella, va oferir una conjunció que la cultura oriental no separa mai: L'Art i la Mitologia. Cada línia dibuixada tenia un determinat significat espiritual a l'igual que el conjunt dels elements i els colors de cada obra.

BEGONYA G.

Primer concurs de còmics

Els afeccionats a llegir i fer historietes van poder gaudir els dies inclosos entre el 22 de novembre i l'1 de desembre a la Sala d'art Josep Bages, d'una exposició realitzada amb un gran nombre de còmics de variada temàtica així com de diversitat d'artistes d'aquestes arts provinents de tot el Baix Llobregat i ciutat de Barcelona.

L'exposició tractava de mostrar que el còmic encara segueix tenint gran vigència dins de la joventut, ja que totes les obres presentades estaven realitzades per nois i noies menors de trenta anys. Es tractà del primer concurs de còmics realitzat a El Prat, surgit de la idea d'un grup de joves dibuixants de l'Escola Municipal de Dibuix i Pintura que van decidir ensenyar la gran imaginació i capacitat artística que tenen els alumnes d'Antoni Garcia, encarregat del recent format departament de dibuix de còmic. Amb aquest, es van afegir els alumnes infantils principiants de la mateixa escola i gran quantitat d'afeccionats que viuen per les rodalies del nostre poble. D'entre tots, es van otorgar tres premis: el primer, dotat amb 30.000 ptes. per a la millor historieta, va recaure per en Javier Arrébola amb el còmic «UN CASO SIN CARA»; el segon premi de 20.000 ptes. per el millor guió il·lustrat, va ser per Andrés Jimenez Sánchez, amb «LA VIDA DE UN INSTANTE» i el premi especial de 5.000 ptes. en material de dibuix per al millor còmic infantil (nens de fins tretze anys d'edat) otorgat a Juan Diego Blanco Martínez que titulà el seu treball «UN RAYO MUY ESPECIAL». A més a més, van haver deu accésits (6 per a infantils) amb les seves corresponents medalles.

El jurat el formaren quatre persones: An-

gel Garcia, Enrique Ventur, Adolfo Usero i José Luis Solís, que van haver de treballar fort per decidir quins serien els campions per què els còmics, en la seva totalitat, tenien uns personatges força originals i una feina molt interessant.

L'assistència de públic va ser molt nombrosa i sobretot es tractava de gent jove fet que, en certa manera, garantia la idea amb la que s'havia organitzat el concurs: ser una mostra de cara al jovent per al qui fins ara, poques coses se li han dedicat en el seu any: l'Any Internacional de la Joventut.

Begonya GARCIA

Òbit

A l'edat de 68 anys i després de soportar amb admirable valentia una llarga enfermament que la mantingué fora de les seves tasques habituals durant prop de deu anys, el passat dia 24 de novembre morí na Maria Playà i Pie, esposa d'en Ferran Casanovas i Civit.

Al marge de la seva condició de propietaris d'un establiment d'alimentació, fet que logicament propicia un ampli nombre d'amistats i coneguts, l'afecció del matrimoni Casanovas-Playa al teatre i la seva inquietut per la vida cultural del nostre, ha estat l'altra vessant important per ampliar l'ampli cercle de bons amics.

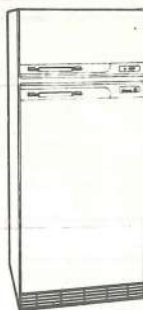
El caracter alegre i jovial i les seves dots

de bona actriu, ompliren moltes planes de la història del desaparegut teatre de la A.A.L. «Cervantes». L'acte d'enterrament fou presidit per l'ex vicari de la parroquia i bon amic de la família Mn. Leandre Niqui qui visiblement emocionat pronuncià l'homília. La massiva assistència de bons amics al temple per retre al darrer adéu a l'amiga, la companya de teatre, la veïna... demostren clarament tan l'apreci que sentien per ella com pels seus.

Des d'aquestes planes de Delta, rebim el seu espòs Ferran, els seus fills, néts i altres familiars el testimoni del nostre més sentit condol. Descansi en Pau Maria Playà i Pie.

□

HNOS.

OLIVER

VENTA DE ELECTRODOMESTICOS

GARANTIA TOTAL

(Mano de obra, Piezas, Transporte,
Desplazamientos, IVA, etc.)

SERVICIO POST-VENTA PROPIO

POLIZAS MANTENIMIENTO

Rosa Ribas Parellada, 27
TELEFONO 379 52 84
El Prat de Llobregat

¡¡ Feliz Navidad !!

C/. Rosa Ribas Parellada, 27

Avda. Virgen de Montserrat

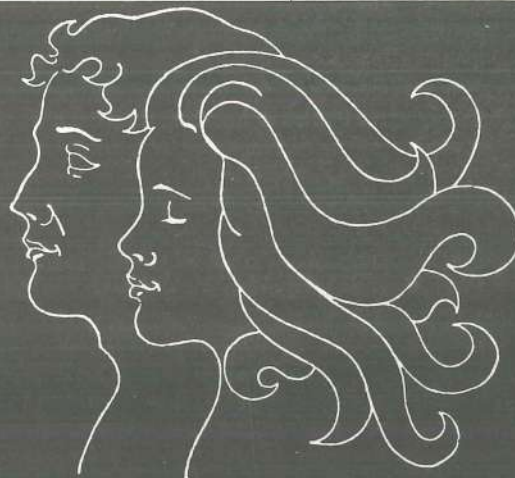
Avda. del Remolar

REPARACIONES ELECTRODOMESTICAS

FRIGORIFICOS - LAVADORAS

VENTA DE RECAMBIOS

Rosa Ribas Parellada, 27
TELEFONO 379 52 84
El Prat de Llobregat

PSICOESTETICA

Rabameda Teluguera

Castilla, 13-15
Teléfono 370 08 14
EL PRAT DE LLOBREGAT

Montserrat Borrás, Secretaria y Asesora del Gremio de Peleteros minoristas de Barcelona en un momento de su Conferencia.

Informe de la Asociación de Contribuyentes

El pasado día 9 de diciembre la Asociación de Contribuyentes de El Prat, celebró un acto multitudinario en el Casal dels Avis de la Caixa d'Estalvis del Penedès, al que fueron convocados los comerciantes minoristas de la población

La convocatoria anunciada la celebración de una conferencia-informe sobre el I.V.A. respecto a dicho sector del comercio minorista; así como una información de tipo general acerca de los diferentes aspectos de la tributación local, y acerca de las actividades y objetivos de la Asociación.

Abrió el acto el Presidente de la entidad para presentar a la conferenciante D.ª Montserrat Borrás, Secretaria y asesora del gremio de peleteros minoristas de Barcelona, quien, a lo largo de toda la primera parte del acto, expuso detalladamente los diferentes aspectos del I.V.A. dentro de un plano de las más estricta sencillez y comprensión para todos los presentes. Se debatieron

problemas concretos de los asistentes quienes, una vez terminada la charla expusieron a la ponente sus dudas y preocupaciones de tan importante tema.

Dada la trascendencia de las cuestiones a tratar, el acto se vio muy concurrido y, junto a los comerciantes, se encontraban buen número de profesionales del ramo de la hostelería. En consideración a ellos se improvisó una rápida, pero exhaustiva, información acerca de la repercusión del I.V.A. en su sector, repitiendo así la Asociación, los informes dados en una sesión anterior celebrada con los profesionales del mencionado ramo de la hostelería.

Concluida esta primera parte, tomó la palabra el Presidente de la Asociación D. Valentín Font para informar a la concurrencia acerca de las actividades y objetivos de la entidad, para dar paso seguidamente al asesor jurídico quien detalló los pormenores de las distintas impugnaciones que la

Asociación ha llevado a cabo contra diversas Ordenanzas municipales, así como ante el Consorcio de la Contribución Urbana para oponerse a los fuertes incrementos aprobados en los valores del suelo y de la construcción. Informó asimismo acerca de las Ordenanzas fiscales del Ayuntamiento de El Prat, recientemente aprobadas, y con vigencia a partir del próximo día 1 de enero de 1985.

La Asociación de Contribuyentes de El Prat presentó escrito de alegaciones contra dos de dichas Ordenanzas a saber:

La Ordenanza del arbitrio de Plus Valía que experimenta un incremento del cuarenta por ciento aproximadamente, y que se considera completamente desmesurado y fuera de toda moderación. Sobre todo si se tiene en cuenta la situación de crisis que padece el entorno social con una fuerte recesión de la actividad económica que, en modo alguno tiende a paliar el incremento desmesurado de los impuestos.

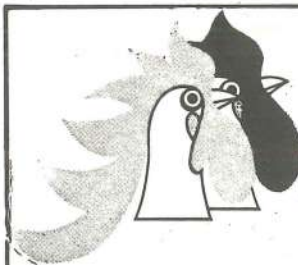
Y en este mismo sentido debe entenderse la postura de la Asociación respecto a la Contribución Territorial Urbana (segunda de las Ordenanzas impugnadas) en relación con la cual están previstos unos aumentos alarmantes. En su día el Consorcio de la Contribución Territorial Urbana, encuadrado dentro de la Corporación Metropolitana de Barcelona, aprobó la modificación de los valores básicos del suelo y de la construcción para el pueblo de El Prat. Estos valores se han visto aumentados, en ocasiones, en un cien por cien y hasta en un doscientos por cien, lo que indefectiblemente repercutirá en las cantidades a pagar por el contribuyente sujeto pasivo de dicho impuesto.

Por otra parte en la Ordenanza recientemente aprobada, el Ayuntamiento de El Prat se acoge al beneficio de transformar lo que era un tributo de la Administración estatal, en un tributo de carácter local, cuyo beneficiario directo es el propio Ayuntamiento. Como quiera que la Ordenanza no rebaja el tipo o porcentaje impositivo, que se mantiene en el 20 %, la suma de este factor junto con el fuerte alza de las bases que son las valoraciones nuevas dadas al suelo y a la construcción, dará como resultado para el próximo ejercicio de 1986, si nada lo remedia, un alza difícilmente soportable para la mayoría de los bolsillos del ya sufrido contribuyente.

REPARACION DE:
RADIO TV-COLOR
ANTENAS COLECTIVAS

Federico Soler, 18 Tel. 379 05 38 - El Prat de Llobregat

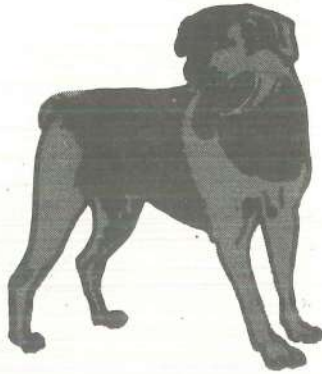

COMIDAS
TAPAS
BOCADILLOS

**BAR-RESTAURANTE
LOS GALLOS**

Polligono La Granja. Tienda 4 Tel. 379 59 40 Cra. Aviación - EL PRAT

SNACK CAFETERIA
ANTOLIN

Teléfono 379 90 58
El Prat de Llobregat

HEGAR RADIO

ORDENADORES PERSONALES

PHILIPS

 TOSHIBA

SONY

commodore

Amplia gama de software

Av. V. Montserrat, 115 - Tel. 379 08 50 - El Prat de Llobregat

Ferran Puig, 49
Rvd. Martí Piñol, 2

JOGUINES

**MODA
INFANTIL
i JUVENIL**

Hogar del niño

I TAMBÉ PER ELS MÉS PETITS

Automóviles EL PILAR

AGENTE OFICIAL
PEUGEOT - TALBOT

PEUGEOT 505 GAMA 86

Gran stock en turismos y vehículos
industriales de ocasión

Expos. y Ventas: Avda. V. Montserrat, 216 - Tel. 370 44 01
Servicio Post-Venta: c/. Gavá, 21 - Teléf. 379 57 39
EL PRAT DE LLOBREGAT

Automóviles EL PILAR les desear

¡¡ Feliz Navidad !!

«Plats buscats i d'altres refinats» últim llibre d'en Ramon Planas

El passat 26 de novembre va ser presentat l'últim llibre de Ramon Planas, «Plats Buscats i d'Altres Refinats». L'acte tingué lloc al «Círculo Ecuestre» de Barcelona i el presidí —fent-ne la presentació del llibre— el Molt Honorable Dr. Miquel Coll i Alentorn, President del Parlament de Catalunya qui va ressaltar l'encert a l'hora d'utilitzar termes i paraules d'ordre gastronòmic d'àmbit internacional adaptades adequadament al català.

A l'acte hi assistiren unes 150 persones entre els quals s'hi trobava el Conseller d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, Honorable Sr. Guitart, Sra. de Laporte, i els Cònsols Generals d'Àustria, Tailàndia i Argentina.

El resum del contingut del llibre, segons diu la contraportada és:

«Plats Buscats i d'Altres Refinats», és un llibre de cuina que obre àmplies possibilitats en el terreny de la gastronomia actual, entesa com a art. Ramon Planas i Torres sap conjugar, en la seva obra, la justa proporció d'una bona imaginació culinària

amb una disposició idònia que no escatima hores ni dedicació en l'elaboració dels plats. Pels nostres ulls, desfilen, des de les seves línies, una vasta galeria d'ingredients de tota mena, des dels més sofisticats —caviar— als més humils —llard o mantega—, des dels més exòtics —cocos, ananàs— als més quotidians —ous—, els quals donen consistència real a digestives sopes, cremes o brous, còctels exquisits, salses suculentas, cassolades de carn i de peix, postres delicioses i una llarga gamma de receptes.

«Plats Buscats i d'Altres Refinats», és un extens mosaic de noms, sovint originals i inventats, que li atorguen una sòbria elegància. En una paraula, un llibre que mereix una lectura atenta i refrescant, capaç de satisfer una de les més bàsiques necessitats de l'home i, alhora, de permetre-li d'enlairar-se pels cims, sempre tan delicats, de la bellesa des de la realitat de cada dia.

El llibre ve prologat per la Dra. Isabel Pijoan i Picas i pel Sr. Lluís Navarro i Nuallart.

Antoni GONZÁLEZ i JIMÉNEZ

Ramón Planas amb el President del Parlament de Catalunya, Miquel Coll i Alentorn.

Musicomanías en directo

GARY MOORE se presentó en Barcelona, en el antiguo campo de baloncesto del Picadero, con un llenazo, lógico, de gente joven con ansias de rock duro y de cerveza nacional. GARY MOORE excelente guitarrista de origen americano se metió al público en el bolsillo con su extraordinario «feeling» a través de los temas de su último LP, RUN FOR COVER recién salido en el mercado español. Demostró su gran calidad como guitarrista y como cantante, su voz que posee unos tonos altos y agudos increíbles, en los finales del concierto empezó a fallar, posiblemente por el mismo cansancio, pero ello no fue ningún handicap, como para que el concierto fuera un éxito total. GARY MOORE, al que algunos críticos nacionales lo encasillan dentro del Heavy, equivocadamente, practica un rock fuerte, típico en las bandas americanas, combinado con preciosas baladas con su sello especial. Músico muy experto, con un gran historial, en el que destacaríamos, su presencia en una superbanda de los años 70, llamada COLOSSEUM II —cuyo cantante era el gran CRHIS FARLOW, que posteriormente perteneció a ATOMIC ROOSTER—, GARY MOORE triunfó en su primer concierto en Barcelona.

Al margen de este concierto, lo más destacable en estos días ha sido el cumplimiento del 5.º aniversario de la muerte de JHON LENNON, importante componente de la

mítica banda THE BEATLES. John Lennon que junto a Paul McCartney fueron los líderes de esta banda, fue el causante directo de que después de su disolución como grupo, al terminarse el contrato que les unía, jamás se volvieran a juntar bajo ningún concepto, para actuar o grabar juntos, lo cual le originó graves problemas y quién sabe si hasta la misma muerte. Lo cierto es que un tal CHAPMANN, acabó con su vida y los distintos medios de comunicación optaron por decir que era «un loco». Un servidor que tiene el vicio de no creerse muchas cosas, considera que al margen de «el loco» alguien más estaría detrás de todo este asunto. Si «los socialistas» nos permiten vivir 20 años más —y que me perdonen por tamaña apreciación— creo que algún día, sabremos quién mató realmente al mítico y anárquico JHON LENNON, R.I.P.

Buenas perspectivas para los amantes del rock, el próximo mes de enero, vuelve a Barcelona, SUPERTRAMP, según nuestras noticias, las fechas previstas, son el día 29 y 30 de enero y el marco será, el Palacio de Deportes de Barcelona.

En otro orden de cosas, asistimos a la fiesta del 4.º Aniversario de RADIO MUSIC de Barcelona, la fiesta tuvo lugar en la discoteca Performance que se llenó, como era de prever. A lo largo de la misma se hizo un pequeño historial de lo que han sido estos cuatro años de emisión, lo cual corrió a

cargo de uno de los locutores habituales en esta radio, PACO PALMA y también de la mano de su director Salvador Pamies. Como fin de fiesta, actuaron algunos de los cantantes en boga en las discotecas, tales como DAVID LYNNE, ALAN COOK y RICK FELLINI. La fiesta terminó con la degustación de un precioso pastel de 150 Kg. ENHORABUENA a RADIO MUSIC.

Siguiendo con las emisoras de radio, diremos que RADIO ODISEA, sigue sin poder emitir y actualmente permanece a la expectativa de cualquier novedad. Por nuestros informes conseguidos en los últimos días, la verdad es que la cosa está muy difícil y que de hecho, todas las emisoras que no posean la consabida licencia para emitir, serán cerradas, en un plazo inmediato. Esperemos que los REYES MAGOS de Oriente se traigan alguna licencia para nuestra localidad, si son tres licencias mejor, que mejor, y muchísimo carbón para los componentes de los distintos partidos políticos de El Prat. Se lo merecen.

Por último, queremos desear unas felices navidades a todo el mundo y esperar que el próximo año, nos depare más verdades y menos mentiras, más trabajo y menos paro, más humildad y menos pedantería y por encima de todo ello, más humanidad.

BONES FESTES A TOTS.

N.B.B.

Frankfurt **3** Granja
PUERTAS

ahora:

Restaurante

- Las mejores CAVAS CATALANES
- Importación francés
- Whiskerya
- Reservas
- Heladería

Gallart i Monés, 14-16 - Teléf. 370 43 51
EL PRAT DE LLOBREGAT

HEGAR RADIO

Felices Fiestas

Av. V. Montserrat, 115 - Tel. 379 06 50 - El Prat de Llobregat

Miembro N.º 1 222

flores company

madoz, 4 - tel. 379 02 70
dirección telegráfica
COMPANYFLORS
el prat de llobregat

auto-
recambios
moreno

carretera marina, 37, bajos
telfs. 379 14 78 - 379 17 54
el prat de llobregat
(barcelona)

Mi bloc de notas

LA «MOVIDA» PRATENSE

El domingo, día 1 de diciembre, tuvo lugar, en la plaza de Catalunya, una fiesta que las autoridades municipales bautizaron con el pomposo nombre de «el Llobregat ja va pel bon camí. Celebrem-ho». El evento, que nada tenía que ver con la serie televisiva «Mascarada», se organizó para celebrar el acuerdo al que han llegado el presidente de la CMB, **Pascual Maragall** y el alcalde de El Prat, **Luis Tejedor**, en relación con el plan de costas.

Unas 2.000 personas más o menos, presenciaron, a pleno sol, el lanzamiento de un zepelín y una exhibición de los bomberos de la Generalitat de Catalunya y no faltó la presencia de los «gegants i nans» de El Prat que recorrieron las calles de la ciudad.

Mientras las autoridades giraban una completa visita por la zona costera, con almuerzo en «**Can Capistros**» y paseo en barca por «**La Ricarda**», incluidos, «**La Salseta del Poble Sec**», amenizaba la velada en la vasta plaza. Entre el público, alguien comentaba que la cosa costaría una «pasta», especulándose entre uno o dos kilos el importe de la broma.

A la hora de los parlamentos, había expectación por oír lo que decía, **Jaume Codina**, quien en su calidad de presidente del Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat, también participó en la jornada festiva.

En su intervención, **Jaume Codina**, marcó que el Centre d'Estudis Comarcals, era absolutamente ajeno al polémico acuerdo, al que calificó de mal ligado. Vino a decir que, por encima de cualquier otra compensación por muy positiva que esta sea, se ha de partir de la exigencia previa de la canalización del río por su cauce actual, a cargo del MOPU.

Finalmente, **Jaume Codina**, arremetió en contra de la CMB, a la que calificó de antidemocrática y anticonstitucional, ya que precisó que de los 27 municipios que la integran, 19 carecen de representación directa.

A continuación, tanto **Pascual Maragall**, como **Luis Tejedor**, destacaron las excelencias del acuerdo pactado entre ambos. Aquello, a muchos les pareció, lo de «**Juan Palomo**»...

Para redondear la jornada, la comitiva celebró una comida de confraternización (en la que más de uno intentó colarse), en el flamante restaurante playero de **Paco Díaz**. No hace falta decir que al ágape no asistieron, al menos que yo sepa, ningún miembro de la Comisión de Defensa de El Prat.

Menos mal que, al menos para los «culés», la cosa quedó un tanto compensada con la victoria del Barça en Atocha.

Siguiendo con la «movida» pratense de los fines de semana, el pasado día 6 de diciembre, la Comisión Promotora del Ateneo de El Prat, se apuntaba un buen tanto con la celebración de una interesante conferencia-coloquio, a cargo de **Josep María Aineaud de Lasarte**, quien con gran amabilidad, disertó sobre la tradición ateneística en Catalunya. Para fechas posteriores, están previstas las participaciones de **Nicolau Casaus**, vicepresidente del Barça y de **Max Canher**, ex-Conseller de Cultura de la Generalitat.

Entre la concurrencia asistencia de público, en el **Centre Artesà**, se encontraban algunos antiguos tertulistas de «**La Masía**» y de la «**JUP**», importantes antecedentes culturales pratenses de los años difíciles.

El sábado, día 7, tuvo efecto la anunciada cena de homenaje a **Jaume Codina**, con motivo de cumplirse el XXV aniversario de la publicación de su primer libro, «Historia de una plaza», acto que fue organizado por **DELTA**, conjuntamente con el «Grup d'Estudis Pratencs» y «Amics d'El Prat».

Como es sabido, el **Dr. Codina**, es autor de varios libros en los que se recogen una buena parte de la historia de El Prat y del delta del Llobregat. El prestigioso historiador francés, **Pierre Vilar**, estuvo presente en el acto. Por su parte, el alcalde, **Luis Tejedor**, prometió para más adelante, un homenaje por parte del Ayuntamiento.

En el capítulo de parlamentos que siguió a continuación, hemos de convenir que unos estuvieron más afortunados que otros.

Al día siguiente, domingo día 8, los «culés», dieron la de arena y perdieron en su propio feudo en favor «der Beti». Menos mal que la cosa, al final, también quedó un poco nivelada con la sorprendente victoria de El Prat en Igualada. El que no se contesta, es porque no quiere.

RECOGIDA DE FIRMAS

El Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat, ha iniciado una campaña de recogida de firmas para protestar por las propuestas de división de la comarca, las cuales comportarían la creación de una comarca metropolitana y la consiguiente desmembración del Baix Llobregat, el Vallés Occidental y el Maresme.

El centre d'Estudis Comarcals, que califica esta propuesta de negativa para la comarca, solicita al presidente del Parlament de Catalunya, **Miquel Coll i Alentorn**, que tenga en cuenta estas alegaciones y que se mantenga la actual unidad de la comarca del Baix Llobregat.

Manuel DOBAÑO

La policía informa

Durante el mes de noviembre y primera semana de diciembre, han sido detenidos y puestos a disposición de la Autoridad Judicial, 27 personas, como presuntos autores de la comisión de hechos delictivos, tales como: ROBOS CON FUERZA, ROBOS CON INTIMIDACION, SUSTRACCIONES DE VEHICULOS, HOMICIDIO. Etc.

A raíz de la creación del Grupo Operativo de Policía Judicial, integrado por Inspectores del Cuerpo Superior de Policía, se han conseguido notables éxitos policiales, debidos a la labor de investigación del citado Grupo y a los dispositivos de vigilancia de la localidad, por las patrullas de la Policía Nacional.

Cabe destacar como alguno de los logros más importantes conseguidos:

Detención de **Helio IÑIGO SANCHEZ** y de **Manuel DONAIRE MORA**, quienes pasaron a disposición Judicial como presuntos autores de: Sustracciones de vehículos, falsificación de placas de matrícula, robo con intimidación en las gasolineras de Bellvitge y «**La Ribera**» de esta localidad, robo con intimidación en el Bar los Pollastres.

Detención de **José PENALBA SANCHEZ** y **Antonio GARCIA CUENCUA**, cerca de mes y medio de continuas investigaciones y vigilancias, culminaron con la detención de estos individuos, quienes mediante intimidación generalmente por arma blanca, en establecimientos comerciales, conseguían apoderarse de la recaudación de la caja, fueron puestos a disposición Judicial como presuntos autores de atracos en comercios.

Detención de varios individuos, por delitos de robo con fuerza en locales comerciales, como bares, pequeñas empresas etc. destacando la detención de **Victorino LOPEZ GONZALEZ**, que pasó a disposición por tres hechos delictivos y **Jesús LAGO CARRASCO**, que gracias a la identificación de huellas lofoscópicas reveladas por el Gabinete de Identificación de Hospitalet de Llobregat, fue identificado como autor del robo con fuerza en la zapatería 2001, sita en Ctra. de la Marina, hecho que tuvo lugar el día 10 de mayo de 1984, lo que demuestra que la investigación policial, no concluye hasta la detención del autor del delito.

Otros individuos han sido detenidos «**IN FRAGANTI**», en el interior de establecimientos comerciales, cuando se proponían apoderarse de la recaudación.

Pero sin duda el mayor éxito policial, ha consistido en la identificación en 24 horas, del autor de la muerte por arma blanca de **Juan Ignacio SANCHEZ-SANCHEZ**, acaecida el día 10-11-85, en las inmediaciones del pub «**LONG-DRINK**».

AUTG RECAMBIGS DELCO

*Distribución y venta
de recambios y accesorios
para el automóvil*

Felices Fiestas Navideñas

Avda Virgen de Montserrat, 101
Teléf. 370 15 11

EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

*Als seus clients
i públic en general
Feliç Nadal*

SECCION 1.ª

Mauricio Vilomara, 54
Teléfono 379 17 70

SECCION 2.ª

Av. Pompeu Fabra, 1-3
Teléfono 379 62 20

EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

PISOS TERMINADOS

CENTRICO

Calle Industria, 55-57 - El Prat de Llobregat

Viviendas de Protección Oficial - Promoción Privada

3 y 4 Dormitorios, Hall, Cocina, Lavadero,
Terraza, Ascensor, Agua caliente y fría,
Gas natural.

ENTRADA DESDE 150.000 Ptas.

RESTO: 12 AÑOS 11'20 %.

CON PLAZAS PARKING Y LOCALES COMERCIALES

VISITAS FINCA PRAT DE LLOBREGAT

Laborables de lunes a sábados: de 10 a 13 y de
16'30 a 19'30 horas. Festivos: concretar visita

 El Prat 3702964 - Barcelona 2354742 y 2565184

Promotores: BEL Y ESPUNY, S. A.

carbó

castilla, 4

cortinas

Festivitat de Sta. Cecília

Organitzat per l'Associació Musical D'El Prat es celebraren el passat diumenge dia 24 de novembre un segit d'actes en honor de la patrona dels músics Santa Cecília. Els actes s'iniciaren amb una missa al temple parroquial durant la qual la banda de l'Associació interpretà diversos motets fet que causà una certa extranyesa entre els fidels presents i que probablement sigui la primera vegada que es produeix al nostre poble. A tall de curiositat cal destacar la interpretació de la marxa Real durant la consagració fet molt usual als anys quaranta i cinquanta però ja en desús els darrers anys del fanquisme. Sortint del temple es celebrà una cercavilla per diversos carrers i tot seguit oferiren un aperitiu als locals de La Seda

Per la tarda es celebrà un concert al Casal de Cultura a carrec de la banda de l'agrupació musical de Badalona.

Per altra banda cal destacar el concert de Nadal que la Banda de l'Associació Musical d'El Prat oferí el passat diumenge dia 8 al mateix Casal de Cultura.

Actuación de la Banda de L'Associació Musical d'El Prat en su local social en homenaje a sus familiares y simpatizantes.

Primer aniversario del C.A.S.E.P.

El pasado 30 de noviembre en un céntrico restaurante local, el Centre d'Activitats Subaquàtiques El Prat (C.A.S.E.P.), celebró su primer aniversario en un cena de hermandad que reunió a más de cincuenta personas, pasándose balance de un primer año lleno de actividad que deja en alto pabellón al único grupo de esta especialidad que existe actualmente en el Baix Llobregat.

Entre las numerosas actividades celebradas, destaca señalar el tercer lugar de Julio Picón en el Campeonato de Catalunya así como triunfos en los torneos inter-clubes en los trofeos «Salón Náutico», «Ciudad de Tarragona» y «Spas», destacando así mismo los brillantes lugares ocupados en estos trofeos y en el «Medas Sub» «Virgen del Carmen» y Ciudad de Reus» por Bernardo Mateos, José Luis Picón, José Luis Padilla y el debutante Enrique Jara. También hay que destacar la sección de escafandrismo que en el primer concurso social, celebrado en Tossa, dio los siguientes resultados: 1.º Josep Borrás; 2.º Juan Pere Samsó, 3.º Josep Raduá.

En el concurso social de pesca submarina, dividido en dos categorías (con licencia federativa y sin licencia), disputado a un total de cuatro pruebas, celebradas dos en Vilassar, una en Villanueva y otra en Cala Canelles, se obtuvieron los siguientes resultados: **Con licencia federativa:** Bernardo Mateos; 2.º Julio Picón; 3.º J. Luis Picón; 4.º Enrique Jara; 5.º Gabriel Sánchez; 6.º José Luis Padilla; 7.º José Navarro; 8.º Antonio Padilla; 9.º José F. Ruiz; 10.º José Luis Oli-

Julio Picón, uno de los destacados

vera. **Sin Licencia Federativa:** 1.º José Arribas; 2.º Adrián Gil; 3.º Agustín Durán; 4.º J. Antonio Moreno; 5.º José Artigas; 6.º Angel Chueca.

También hay que señalar el breve parlamento del Presidente del C.A.S.E.P. Eduardo Centelles remarcando la importancia del trabajo en equipo de todos los socios, que ha llevado a la consecución de un local social y a un prestigio ganado a pulso. Digamos también que el vice-presidente José Luis Rasero fue el gran animador del «especial sorteo» celebrado en una gran noche del club, que para 1986 prepara actividades como son la visita al museo Oceanográfico de Mónaco, la creación de un museo en el club, el montaje de un acuario y la celebración de diversos cursillos. Un joven grupo, que está acercando de nuevo a nuestra población al mar. Pocos medios económicos pero un entusiasmo inusitado.

Delta

LLIBREGAT

LIMITACION DE ESPACIO

Rogamos a todos cuantos colaboren con sus escritos en DELTA, limiten el espacio al máximo, procurando que los mismos no excedan los dos folios a doble espacio. Respecto a las cartas para insertar en «La Bústia» éstas deberán limitarse a una hoja tamaño folio y a doble espacio.

Nos vemos obligados a tomar estas medidas debido al aumento del coste de las publicaciones de «DELTA», que en menos de dos años se ha visto incrementado en más del 30 %.

AVIS IMPORTANT

Es notifica als nostres associats que a partir del proper any 1986 la quota de subscripció serà de 1.000 ptes. any.

Per als lectors no subscriptors el preu per exemplar serà de 100 ptes. (11 mesos).

PRENDAS DE TRABAJO

Buzos, batas, pantalones, camisas,
etc., para talleres y empresas

Distribuidor oficial

**AUTORECAMBIOS
HERMA**

J. Casanovas, 3 - Tel. 379 02 31
EL PRAT DE LLOBREGAT

Martí Pinyol, 3 - Ferran Puig, 43
Telèfon 379 00 72 - El Prat de Llobregat

CASANOVAS

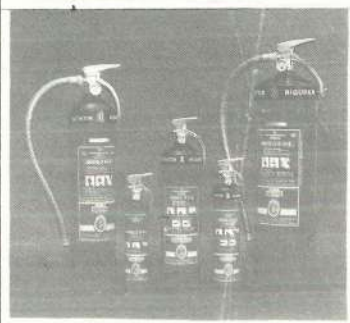
EXTINTORES

Industriales y domésticos

Colocación gratuita

5 años de garantía

Recarga de todas las
marcas

J. Casanovas, 3
Teléf. 379 02 31
EL PRAT

**AUTORECAMBIOS
HERMA**

FRAMBUESA

PASTELERIA - BOMBONERIA

Avda. Virgen Montserrat, 169

Tel. 370 06 02

El Prat de Llobregat

FUNDAS AUTOMOVIL

Tapizados confeccionados
a medida

Colocación gratuita

Modelos exclusivos

J. Casanovas, 3
Teléf. 379 02 31
EL PRAT

**AUTORECAMBIOS
HERMA**

Calçats AURORA

*Os desitja un Felic Nadal
i un Bon Any Nou*

Ferran Puig, 57

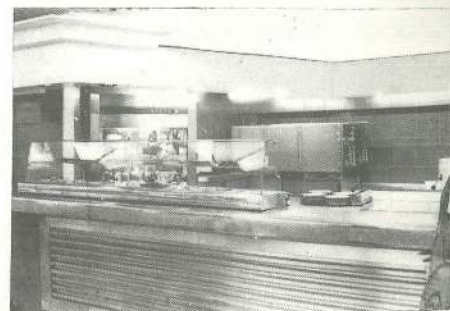
Telèfon 379 14 32

EL PRAT DE LLOBREGAT

MECAINOX, S. a.

METALISTERIA Y MECANICA
INDUSTRIAL - CONSTRUCCION
MUEBLES INOX PARA
HOSTELERIA Y ALIMENTACION

Penedés, 92

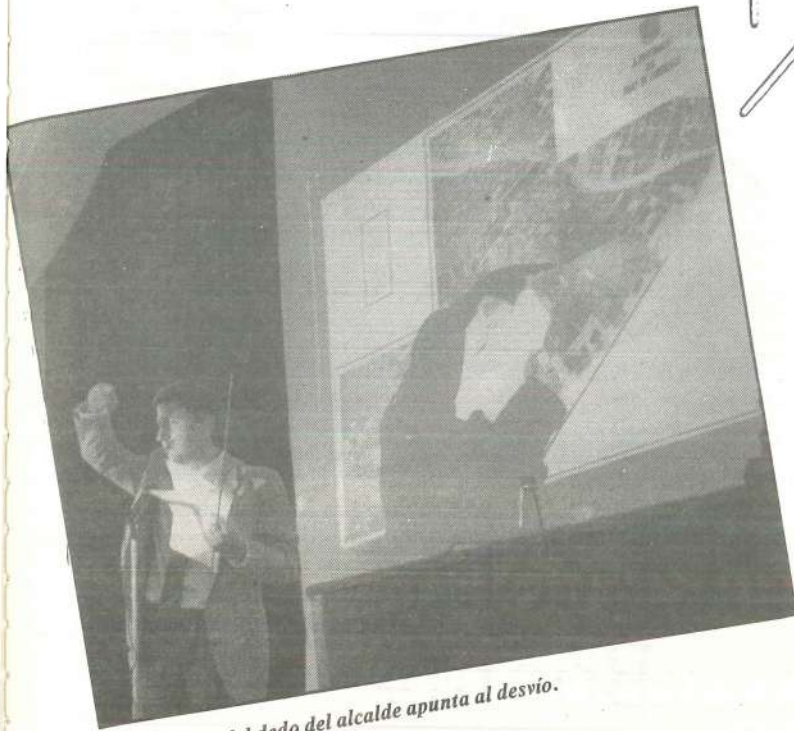
Teléfono 379 06 20

EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

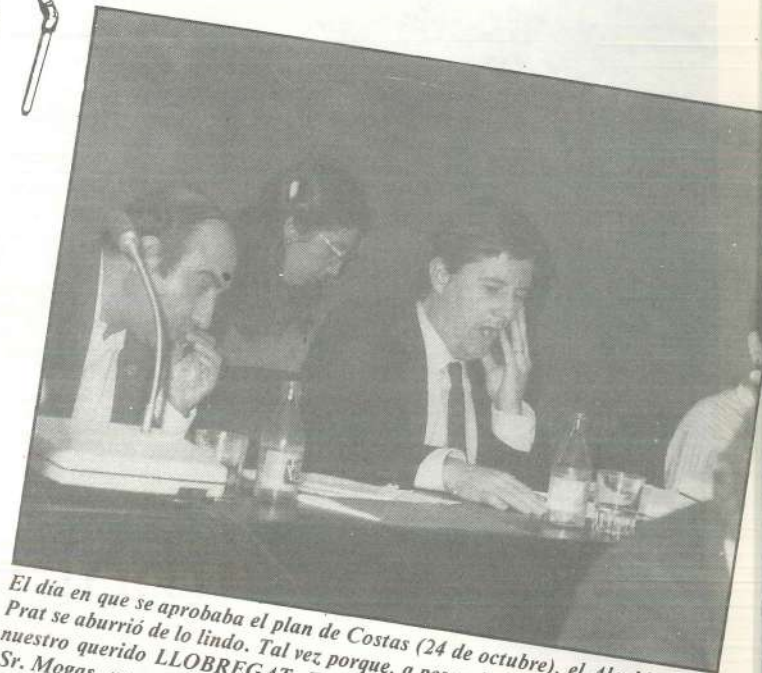
Una càmera

anda suelta

La sombra del dedo del alcalde apunta al desvío.

El día en que se aprobaba el plan de Costas (24 de octubre), el Alcalde de El Prat se aburrió de lo lindo. Tal vez porque, a pesar de tratarse de NO desviar nuestro querido LLOBREGAT, Tejedor (repetimos y enfatizamos, como el Sr. Mogas, «nuestro alcalde») sabía que todo estaba ya «atado y bien atado» desde el mes en que florecen los rosales.

El riu ja va pel bon camí.
Celebrem-ho!

VAL PER 1 AMPOLLA DE CAVA
PRESENTI AQUESTA BUTLLETA A
L'AJUNTAMENT DEL PRAT. I HO
PODRÀ CELEBRAR "A LO GRANDE"

Miquel

Retalleu per la línia de punts, i presenteu la butlleta a l'Ajuntament. A canvi rebreu 1 ampolla de cava. Celebrem-ho!

Per tenir guals, l'Ajuntament fa posar pals... encara que sigui en mig del pati.

GRANJA BERLIN

Laborables, de 6'30 de la mañana a 10 de la noche
Domingos y festivos, de 9 mañana a 10 de la noche

BAR - GRANJA - DESAYUNOS - APERITIVOS - MERIENDAS
Local climatizado - Música ambiental

Castilla, 22 - Tel. 379 35 97 - El Prat de Llobregat

Autocares FERSPRAT, S. A.

EXCURSIONES EN GENERAL
COLEGIOS EN BARCELONA
VIAJES POR TODA ESPAÑA

Cra. Marina, 100 - Teléf. 379 38 84 - EL PRAT

El fútbol-sala escolar un auténtico «Boom»

El fútbol-sala escolar llega esta temporada 85/86, y dentro de los Juegos Escolares, a su punto más álgido en cuanto a participación se refiere. Cincuenta y dos equipos en categorías benjamines, alevines e infantiles, amén de catorce más en categoría cadete, con un total de veinticinco jornadas de competición con más de cuatrocientos encuentros en nueve pistas, es todo el reto que la organización del fútbol-sala escolar deberá afrontar.

Al frente de este colectivo está Julio Méndez como Presidente; Antonio Casares como Vice-presidente y Relaciones Públicas; José Luis Pacheco como Secretario; José Arana como Tesorero; Pedro Doñate como responsable de material y Jesús Cla-

res como responsable de los árbitros. Todo un conjunto de hombres con experiencia demostrada, que son una garantía de éxito en un deporte en el que este año, las clasificaciones son lo de menos; practicar el deporte como juego es todo un cambio de mentalidad que según ellos se puede asumir perfectamente.

Parte fundamental del éxito en este gran reto son el equipo arbitral de Jesús Clares. Treinta y siete árbitros, de quince a dieciocho años sobre quienes recaerá el peso de la competición. Estos son sus nombres: J. José Caballero; Julián Fuentes; Manuel Núñez; Javier Segarra; Javier Tena; Ramón Biarnes; Juan Carlos Zurita; Alvaro Santaolaya; Fernando Baena; Jorge Porlan; J. Manuel

Montilla; Alberto Doñate; Alberto Pastor; Ignacio Morer; Cayetano Lucha; Santiago Orozco; Antonio Casares; Gavino Ratia; David García; Cipriano González; J. José Egea; F. Javier Duarte; Juan Rojas; Rómulo Gutiérrez; Diego García; Antonio González; Torcuato Gutiérrez; Alfonso Martínez; Manuel Muñoz; Luis Fernández; F. Javier Camello; Francisco hernández; F. Javier Sánchez; Jorge Ortega; Francisco Fernández; Ramón Cabello y Luis Jiménez.

Unos son noveles, otros veteranos, pero forman parte de este auténtico «boom» del deporte escolar, que en esta modalidad reunirá más de mil doscientos jugadores, un centenar de preparadores y otros tantos delegados.

JUDO-NIPPON-PRAT

柔道
日本

JUDO Y JIU-JITSU
DEFENSA PERSONAL
JAZZ MODERNO
GIMNASIA FEMENINA
SAUNA FILANDESA
SALA DE PESAS

CLASES: Para ambos sexos
Infantiles y adultos

CLASES MAÑANA Y TARDE

INFORMACION DE 5 A 9

Castilla, 52-54 - Tel. 370 58 52
EL PRAT DE LLOBREGAT

GIMASIO

TAEBAEG

TAE BAEG

Taekwon-do

- TAEKWON-DO
- DEFENSA PERSONAL
- ARMAS ORIENTALES
- GIMNASIA SUECA

TAE BAEG

Gimnasia

- BAILE CLASICO
- JAZZ
- AEROBIC
- GIMNASIA RITMICA

C/. Barcelona, 25-27

EL PRAT DE LLOBREGAT

Fútbol

Sorprendente A.D. Prat

Durante los cuatro partidos disputados por el Prat desde la última aparición del DELTA, se ha notado una sustancial mejoría del equipo, que no ya sólo no ha perdido ninguno, sino que sorprendiendo a propios y extraños ha conseguido seis de los ocho puntos en juego. El 17 de noviembre empató en casa ante el S. Andrés en un encuentro verdaderamente emocionante y del que no debió escaparse ese punto, puesto que el Prat mereció de sobras la victoria ante un equipo que defraudó un tanto a la parroquia local. El empate a cero debió romperse, sobre todo en la segunda parte, en la que incluso el colegiado Sr. Cuenca no quiso ver alguna jugada conflictiva en el área andresense.

Siete días después los discípulos de Muntané lograron un más que meritorio empate (2-2) en campo del Gerona, uno de los equipos gallitos del grupo. Los goles de Rubio de penalty y Ballesteros hicieron posible ese pequeño milagro de puntuar en el Montilivi. Asimismo la Peña El Llanto tuvo en tierras gerundenses un emotivo homenaje por parte de la Peña del Gerona.

Pero cuando el cuadro de Piñol dio la

verdadera medida de sus posibilidades fue en los dos últimos partidos. El primero, ante el Manlleu en el Fondo d'en Peixo al que se le derrotó por 3-0 en un encuentro de gran juego local, con goles de Ballesteros, Chescu y Amador y con las cámaras de TV3 como testigos. Toda Catalunya pudo ver el gran momento que atraviesa el equipo del Llobregat. Las gradas se llenaron de un público que casi no se creía lo que estaba viendo después de soportar los primeros encuentros de su equipo en casa.

Pero si ya vencer al Manlleu por 3-0 fue una sorpresa, más lo sería cuando se regresó de Igualada con los dos puntos en el talego tras vencer al conjunto de Paco Marfil a domicilio (0-1). Muchas alegrías están dando los jugadores pratenses a la afición, y de todos ellos últimamente viene destacando en plan goleador Ballesteros, que fue el autor del tanto en el Ateneu de Igualada. Sólo hace falta pensar que no se lo crean demasiado y caigan ante el Manresa el 15 de diciembre. Y ya que los rojiblancos perdieron en casa ante el Europa y suelen ser de los equipos que rompen rachas.

M.G./A. VAZQUEZ/A. NIETO

Ballesteros, goles son amores.

El Safi, muy irregular

En el último mes los equipos pratenses de Segunda Regional han tenido distinto signo en sus diferentes partidos. Mientras el San Cosme parece que está saliendo del bache en el que se encontraba, la Safi no acaba de reaccionar y sigue defraudando a sus seguidores. En la jornada decimosegunda el San Cosme tras derrotar al At. Gavá por 2-0 equalaba algún puesto en la tabla, mientras

que el C.D. Safi ha tenido una trayectoria bastante irregular. En la 9.ª jornada, la del 17 de noviembre recibió en casa al Vista Alegre, al que derrotó por 1-0, gol marcado por Lozano en el minuto 27 tras parar la pelota con el pecho y rematar con pierna derecha y batir al meta visitante. El árbitro del encuentro tuvo dos errores claros en dos jugadas en las áreas ya que no vio dos pe-

naltys de libro, uno en cada portería. El Sr. Orea estuvo mal, ya que también siguió el juego desde muy lejos. El Safi formó con: Javier, Collado, Antonio, Amancio, Campos, Carlos, Marco, Juan Carlos, Farizo, Lozano y Ribas. Piñota salió por Juan Carlos y Víctor por Antonio.

Dos semanas después, en la jornada 11 recibía la vista del Sporting Cataluña, que venció por 1-2. El marcador lo inauguró el equipo visitante por medio de su capitán Rubira al transformar un penalty. Con este resultado se llegó al descanso. A los tres minutos de la reanudación era Domingo quien el 0-2, para ser Carlos quien pusiera el marcador definitivo a los 37 min. también de penalty, cometido sobre Alex Farizo. Y con los típicos nervios en estos casos, finalizó el encuentro e el que Safi formó con: Javier, Collado, Antonio (Lozano), Piñota, Campos, Carlos, Juan Carlos, Farizo, Marco, Víctor (Manolín) y Diego. La anécdota del choque la protagonizaron los jugadores del Sporting Cataluña que tuvieron que jugar con camisetas con números más altos de lo habitual, ya que al parecer se dejaron olvidados los equipajes en casa.

Por último en la jornada 12 de nuevo se regresó de vacío, esta vez de Vilafranca, ya que el At. Vilafranca ganó por 2-0.

A. VAZQUEZ/A. NIETO

BAR RESTAURANTE RINCON DE ARAGON

Especialistas en todo tipo de carnes a la BRASA

● Paellas por encargo

● Esplugas, 49
(La Barceloneta)
Teléf. 370 52 54
EL PRAT

GESTORIA

PONS - MORENO

Se complace en ofrecerles los servicios de Gestoria y Asesoría de Empresas en sus distintas especialidades relacionadas con:

- Toda clase de tramitaciones ramo del automóvil
- Administración de fincas
- Seguros en general
- Revisiones y canjes carnets de conducir
- Seguridad Social
- Declaraciones de renta
- Legalización de empresas
- Aperturas de establecimientos

Cuenta con la ventaja de estar muy próximo a Vdes. para evitar desplazamientos. Disponemos de personal especializado para tramitar cuantos servicios precise. Contamos con la colaboración de abogado, notario y arquitecto.

Oficinas: Av. V. Montserrat, 108, 4.º, 2.ª - EL PRAT DE LL.
de lunes a viernes de 9 a 2 y de 4'30 a 7'30 - Tel. 379 21 28

ELECTRICIDAD - FONTANERIA
TRATAMIENTOS DEL AGUA

ENERGIA SOLAR
PISCINAS

Juan Parera

P.º Martí Piñol, 9 - Teléfonos 379 04.20 y 379 59 92
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

berón's

LENCERIA PARA LA CASA
Y CORTINAS

Jaume Casanovas, 105
Tel. 379 15 26

EL PRAT DE LLOBREGAT

CLINICA DENTAL

Dr. Teófilo Deza

Horarios: de lunes a viernes de 9,30 a 12 h.
todas las tardes excepto sábados de 15,30 a 20 horas

Flaquer, 9, 1.º

Teléf. 379 10 50

EL PRAT DE LLOBREGAT

CALÇATS

DOS PEUS

ESPECIALITAT
INFANTIL

ORTOPEDICO
Y
HORMA RECTA

Cra La Marina, 112
EL PRAT

munat

SEGUROS GENERALES

- AUTOMOVILES (Obligatorio, Todo riesgo, Terceros, Ocupantes)
- INCENDIO ● ROBO
- ACCIDENTES INDIVIDUALES
- RESPONSABILIDAD CIVIL GENERAL
- COMBINADOS DE HOGAR

Plaza Cataluña, 25-26 - Teléfs. 379 41 45 - 379 38 86 - EL PRAT

carretera marina, 102

de J. Martí

material eléctrico

COMERCIAL ELECTRICA

agua - gas - electricidad

el prat de llobregat (barna.)

tel. 379 20 15

Presentació dels Jocs Escolars

La presentació oficial dels Jocs Escolars 1985/86 —va ésser la primera vegada que es feia així— fou un èxit total de la Conselleria d'Esports. Més de tres-centes persones, amb nombrosa representació de les A.P.A.S., col·lectius de bàsquet, patinatge, natació, escacs, atletisme i futbol-sala, a més a més molts àrbitres i monitors, es varen reunir al teatre del Casal Municipal de Cultura.

El conseller d'Esports Lluís Mijoler, acompanyat de la cap del Servei d'Esport Escolar Antònia Lacasa, va presentar l'acte, i després, durant quinze minuts, la cap de servei va explicar les línies mestres dels Jocs Escolars i els projectes que començaran de forma immediata.

Els Jocs duraran vint-i-cinc jornades des de novembre a maig i comprendran les modalitats de Futbol-Sala, Bàsquet, Natació, Atletisme, Escacs, Patinatge, Handbol i Cross. Les dades de cada esport, deixant de banda el bàsquet i futbol-sala que són els de més llarga durada, són les següents: Patinatge el 23/11, 7/12, 11/1/86, 1/22, 22/2, 15/3, 12/4 i 3/5; Atletisme, el 11/1/86, 18/1, 25/1, 1/2, 8/2, 15/2, 22/2 i 1/3; Es-

cacs, el 18/1, 25/1, 1/2, 8/2, 15/2 i 22/2; Natació, el 1/2, 8/2, 15/2; Cros, amb dues proves, el 19/1 i 2/2 (diumenges). Pel que fa al handbol, encara hi ha dades perquè està enfocat com a esport d'iniciació. Les cate-

gories compreses són: benjamí, aleví, infantil i cadet en edats des dels nou fins als disset anys. La coordinació dels diferents esports corre a càrrec de les escoles municipals de Bàsquet i Patinatge, el Club d'Escacs Prat, el Club Natació Prat i l'organització de futbol-sala escolar.

UN IMPORTANT PROJECTE DE FORMACIÓ ESPORTIVA

Antònia Lacasa va parlar del començament de programes per als mestres amb reciclatges d'educació física a les escoles; per a les A.P.A.S., amb cursets per delegats i monitors, sanitat preventiva, primers auxilis, tècnica dels esports, psicopedagogia i organització. També va referir-se a cursets arbitrals i sobre tot a la importància de la tasca de les Escoles d'Iniciació Esportiva per a nens de sis a dotze anys.

Va finalitzar amb unes breus paraules sobre l'aspecte formatiu dels Jocs i desitjant que tots veiessin en els Jocs una forma d'omplir el temps de lleure i de formació esportiva.

UNISPORT

Major, 29

SPORT-2

Lleida, 79

Teléfono 379 04 28 - EL PRAT DE LLOBREGAT

Ofrece a sus clientes las máximas garantías en todos sus artículos

Les desea a sus clientes y amigos unas Felices Fiestas

Especializados en:

Material escolar ● Chandals (60 mod. a escoger) ● Calzado deportivo

● FUTBOL

● BALONCESTO

● CAZA

tramitación de documentación

● PESCA

● MONTAÑA

● SKI

● CICLISMO

● TENIS y deporte en general

● TROFEOS Y COPAS

PRIMERAS MARCAS: Nike - Adidas - Mito - Karhu - Le coq sportif

- # Diccionaris
- # Novetats del moment
- # Novel·les clàssiques
- # Literatura juvenil
- # Llibres infantils
- # Contes
- # Aventures il·lustrades

BONES FESTES OS DESITJA

PISCIS

Avinguda Verge Montserrat, 45

**PERFUMERIA
COSMETICA**

FLAIRES

Polvere d'India
COMPATTA

MISSLYN
Created in Italy

ICSA

Avda. del Canal, 142
Tel. 379 18 14
EL PRAT DE LLOBREGAT

metalco s.a

ALMACENISTA DE HIERROS Y FERRETERIA INDUSTRIAL

Ronda Ponent. s/n.
(frente Terlenka)
Teléfono 379 65 51*
EL PRAT DE LLOBREGAT

HORARIO DE VENTAS
8:30 a 1 y de 3 a 6:45

MUEBLES AUXILIARES Y DE COCINA
PERSIANAS, CORTINAS Y RIELES

muebles Iglesias

Avda. del Canal, 180 y Eusebio Beltrán y Serra, 9-11
Teléfono 379 18 73
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

menjars

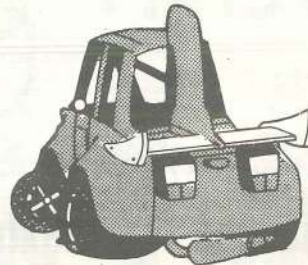

Especialitat en carns a la brasa

Av. 11 de Setembre, 231-233 - Telèfon 379 13 24
EL PRAT

AUTO - RADIO

XAVI

Coronel Santollu, 83-85 - Tel. 370 02 03 - EL PRAT DE LLOBREGAT

s. besora

Calle Figueras, 32-20
Teléfono 379 37 97

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

Parafiteira
Jardi

d'en
J. Torren

Jaume Casanovas, 169 - Tel. 379 33 45
Carretera Marina, 43 - Tel. 370 22 01
EL PRAT DE LLOBREGAT

Ciclismo pratense en alza

La Escuela Pratense de Ciclismo ha culminado su segundo año de existencia con un brillante historial, el cual ha reportado entre sus hechos más destacados el conseguir que uno de sus corredores, Juan Luis Ortega, haya sido integrante del equipo que representó a España en los pasados mundiales que se disputaron en Italia.

A pesar de los triunfos conseguidos, la labor de sus dirigentes ha sido muy dura y trabajadora, pues se ha estado trabajando con corredores de categoría juvenil, a los que se les ha tenido que inculcar que el ciclismo es un deporte que exige muchos sacrificios, mucho entrenamiento y mucha ilusión.

La Escuela Pratense mantenía de la plantilla del año anterior tan sólo a dos corredores: José Solé y Juan Luis Ortega. Los demás procedían de la categoría inferior de Cadetes por lo que las esperanzas que tenía al comenzar la temporada eran un poco pesimistas, estas eran las palabras que nos decía su Director Deportivo, José González, pero uniendo el buen hacer de unos y la voluntad y valentía de otros, la falta de experiencia se superó y se llegó incluso a realizar una temporada más brillante que la anterior.

Como resumen diremos que se han conseguido once victorias por equipos siendo la más importante el Campeonato de Cataluña por Equipos, modalidad de Contra Reloj, siguiéndole luego la del Criterium Català Trofeo Coca-Cola.

Individualmente se ha vencido en trece ocasiones también, siendo Cruz, con cinco primeros puestos, el corredor revelación de los Juveniles catalanes. Le sigue Juan Luis Ortega con cuatro primeros puestos, pero entre ellos está el Campeonato de España de Velocidad para Aficionados, estando luego con una victoria cada uno, Solé, Gordillo, Antón y García.

Todo este resumen de éxitos han sido conseguidos en carretera, salvo el Campeonato de España por Ortega, pero es que el equipo, siguiendo las ideas de sus dirigentes, ha alternado sus competiciones de carretera con las de pista, y sin duda alguna se le ha considerado el mejor equipo de Cataluña, ya que tanto Cruz como Ortega, Gordillo y Antón formaron parte de la selección de Cataluña para los Campeonatos de España.

Resumiendo, podríamos estar hablando de estos corredores durante mucho tiempo,

ya que con los medios que se han contado, la labor de sus integrantes ha sido más que sobresaliente.

Y por último le preguntamos a su Director Deportivo. ¿Habrá equipo para el 1986? El Sr. González muy escueto nos ha dicho: Sí, salvo que haya algo imprevisto.

☆☆☆

El pasado 24 de noviembre se celebró en un circuito urbano del Prat el Campeonato Social de Ciclismo de 1985, una carrera que dio comienzo a las 11 y media de la mañana y que tuvo un recorrido total de 50 vueltas a este circuito, cumpliendo así, la distancia de 50 Km. y finalizando a la una menos diez de la tarde con la presencia del Sr. Parera, Presidente de la Federación Catalana de Ciclismo. Un total de 41 corredores tomaron la salida, entre ellos muchos de nuestra población. La victoria final fue para Luis Sepúlveda Gómez, del Club Ciclista Gavá, por delante de Juan José Garcas García del Club Ciclista Castelldefels. La tercera plaza fue para el primer corredor pratense Juan Hernández Tapies, que de este modo se proclamó campeón social, adelantándose a Mario Torrecilla Tena, del Club Ciclista Viladecans, que entró en cuarta posición. Ya en la vuelta número 23 el corredor Juan José Garcas iba en cabeza de carrera y se presumía que se proclamaría vencedor, pero a falta tan sólo de dos vueltas fue cazado por el pelotón, por los que tuvo que conformarse con el subcampeonato. La entrega de premios la presidió el propio señor Parera que acompañó al Presidente de la Agrupación Ciclista Prat. Hay que hacer constar que dicha Agrupación envió una carta invitando al Excelentísimo Ayuntamiento del Prat de Llobregat, en la persona del Concejal de Deportes señor Luis Mijoler para la entrega de trofeos. Pero dicho señor, a pesar de estar en el circuito, no quiso presentarse y eso que fue requerido por los servicios de megafonía allí instalados y dirigidos por el señor Pedro García Vila.

ANDRES VAZQUEZ

PEDRO Sports
ARMERIA Y PESCA

Deportes, Caza, Tiro, Pesca, Trofeos
Accesorios, Reparaciones
Cebos vivos para pesca
Tramitaciones, Permisos Licencias

Pau Casals, 45
Teléf 370 08 02

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

Frente oficinas Ayuntamiento. I. Iglesias, 19

Gimnasio ALEX

- TAEKWON-DO
- DEFENSA PERSONAL
- CULTURISMO MASCULINO Y FEMENINO
- GIMNASIA PARA ADELGAZAR
- PREPARACION FISICA
- PESAS PARA MANTENIMIENTO

SAUNA GRATIS

AUTO-TALLER BERTRAND

REPARACION DE AUTOMOVILES

Planchistería - Pintura secado al horno - Mecánica

Avgda. 11 de Setembre, 243-245 - Teléf. 370 39 03

El Prat de Llobregat (Barcelona)

Congelats "MAR-BLAU"

Ciutat de Consuegra, 18

EL PRAT

Mantegades "Mantecados", Galetes i Fruits secs

muebles MARCO

DORMITORIOS
COMEDORES
RECIBIDORES

Mayor, 43 - Teléfono 379 05 67

Marina, 21 - Teléfono 379 31 58

EL PRAT DE LLOBREGAT

SERVICIO OFICIAL

SERVICIO GRUA PERMANENTE

▲ CITROËN ▲

Teléfonos 379 16 55

379 32 23

370 23 00

TALLERES J. GARCIA

Catalunya, 59-61

EL PRAT

Baloncesto

Una liga durísima

En el momento de cerrar nuestra edición, los dos equipos pratenses que militan en Primera y Segunda Catalana, C.B. Prat Cruzcampo y C.B. Terlenka, están en un auténtico impase de lo que será el futuro de su trayectoria liguera. Los pratenses están afrontando una liga durísima y su juventud y fuerza es una arma demasiado débil ante equipos más experimentados y rodados. El Terlenka, que partía con un equipo excepcional y con aspiraciones de ascenso, se ha visto roto por las lesiones quedando su gran potencial mermado y esperemos que sea por poco tiempo.

No cabe duda que el C.B. Prat, con la misma plantilla que la pasada temporada y además sin Val —que ha vuelto hace pocas jornadas—, Porcel y Roig parecía ser víctima propiciatoria en su grupo y serio candidato al descenso. La increíble derrota ante el Santfeliuenc, en campo pratense, y el «robo» arbitral en Lérida en la tercera jornada, que además provocó la dura sanción a Carreter y al jugador Fernando, dejaron al equipo en un momento delicado que le llevó a sufrir siete derrotas consecutivas en las

siete primeras jornadas. El triunfo ante el La Salle Barna en la octava y sobre todo el gran juego desarrollado en campo del B.I.M., en el que Aycart y Vilella junto al resto del equipo lograron un triunfo espectacular. Después el poderoso Sicoris —el gran favorito del grupo junto al Grup Barna— no dio opción en El Prat, al igual que el San Joan de Mata en su feudo barcelonés. Aún así los pratenses venden caras sus derrotas y esta Liga, la más larga de los últimos años. Carreter y Conde lo están intentando todo y nuestro equipo no puede estar en una de esas cuatro plazas de descenso. Tiene categoría para no perder la Primera Catalana.

UN TERLENKA ROTO POR LAS LESIONES QUE ASPIRA AUN A TODO

Al empezar la Liga en Segunda Catalana, el ascendido Terlenka, que lograba la continuidad de Carles Vidal, junto a la vuelta de Joan Cortés y el fichaje de Albert Viella, se convertía en un serio aspirante al ascenso a

Primera Catalana. Joan Pujol le había dado a su equipo aires de triunfo, demostrándolo en las primeras jornadas de Liga, con encuentros soberbios y salvo la discutida derrota de Reus (65-64) y ante el B.N. Vilafranca —gran aspirante al ascenso— (59-50), el equipo iba a más, aunque la lesión de Joan Cortés —rotura del pie—, ya era el primer aviso. Después la lesión de Aceña, Serrano —que abandonaba el equipo para no correr riesgo físico— y la baja por motivos laborales de Torres, dejaba al equipo en cuadro, todo ello agravado por afecciones gripales. Dos derrotas consecutivas ante Pedagogium y Vilanova, alejaban al equipo del grupo de cabeza. Joan Pujol calificaba esta situación de auténtica desgracia y además minaba aún más la falta de mentalidad de su equipo en darse cuenta de la importancia de la categoría. La recuperación de Cortés y el fichaje del pivot hospitalense Josep Pujol parece que ha vuelto a dar alas a un equipo que debe sentirse seguro de su potencial y sobre todo dejar atrás el hecho de ser un equipo que nunca ha aspirado a nada. Joan Pujol, auténtico creador de este gran conjunto, no merece eso.

Atletismo

Gemma Sabaté mejor cadete de Catalunya 1985

Una de las más jóvenes promesas del atletismo español, que dentro de su especialidad ya puede equipararse a las Díaz, Sobrino, Cano como grandes valores del Baix Llobregat, ha sido proclamada por la Federación Catalana «Mejor Cadete de Catalunya 1985» y además ha recibido una importante beca de estudios, quizás en reconocimiento de una increíble progresión atlética. Ella es una joven pratense de 14 años, Gemma Sabaté García, pertenece al club Pratenc A.A. y dio sus primeros pasos en el colegio Virgen del Carmen, donde recibió las lecciones del monitor del C.N. Montjuïc, Manuel Hernández, en cursos de iniciación. En la temporada 80/81, debutó en los Campeonatos Escolares, venciendo en seis pruebas y proclamándose campeona absoluta en categoría alevín. A partir de ahí, ingresó en la Escuela de Atletismo del C.N. Montjuïc, siendo su entrenadora la monitora Alicia Monrobel. Al fundarse el Pratenc Associació d'Atletisme en febrero de 1981, Gemma Sabaté volvió al Prat e ingresó en el club y desde diciembre de 1981 hasta la actualidad su entrenador es Rodolfo Víctor Corrales Huesca.

El palmarés de esta joven atleta es impresionante desde sus comienzos. En 1981 logra el título catalán de Triathlon; relevos 4 x 60 mts. y por Equipos en categoría alevín, además el subcampeonato de relevos 3 x 600 y la tercera plaza en 60 mts. lisos. En 1982, consigue con su equipo el catalán de clubs en infantiles y relevos 4 x 60. En 1983 obtiene el campeonato catalán de Tetrathlon y 60 metros vallas, así como los subcampeonatos de relevos 4 x 60 y 3 x 600 mts. En 1984 consigue el título de 250 metros vallas y relevos 4 x 80. Pero será en 1985 cuando Gemma Sabaté realice una temporada extraordinaria; logra el título catalán de 250 metros vallas (37" 2/10); 80 mts. vallas (12" 2/10); longitud (5,39 mts.) y Pentathlon (3.104 puntos) y en el Día Nacional Cadete (Campeonato de España), mejora sus marcas y vence en 250 metros vallas (37" 0/10); 80 metros vallas (11" 9/10), obteniendo además el título absoluto por Federaciones y el subcampeonato en relevos 4 x 80. A la siguiente semana de este éxito, el 23 de junio, obtenía en Fuenlabrada (Madrid) el record de España Cadete de Longitud con un salto de 5,59 metros.

Nicanor fue el vencedor

El pasado mes de noviembre se disputó en los locales de BOWLING PRAT el primer campeonato de billar americano. Tras una gran competitividad se adjudicó la victoria absoluta el socio del club organizador José Nicanor Sánchez, que por su victoria recibió el trofeo al primer clasificado y un taco desmontable. Asimismo otro de los socios del Club Automático Prat, consiguió la segunda plaza: Antonio Lozano Hernández. La tercera posición fue para Santiago González Raya, que se presentó por libre. Para finalizar, hay que destacar el gran ambiente reinante el día veinticuatro, fecha de la final de dicho campeonato organizado por BOWLING PRAT y AUTOMATICO PRAT.

J. Recasens

OPTICO DIPLOMADO

- Lentes de contacto

Avda. V. Montserrat, 130
Tel 379 75 63 - EL PRAT

FOTOCOPIES

FOTOCOPIAS

SERVEI/SECRETARIA

Castilla, 27
Tel. 379 37 49

**GUIA DE
SERVEIS**

**flors
company**

SERVEI INTERFLORA

Madoz, 4 - Telèfon 379 02 70
Dir. Teleg COMPANYFLORS.
EL PRAT DE LLOBREGAT

ARTICULOS
DE PIEL

BOLSOS

Delcar

FEDERICO SOLER, 6
EL PRAT DE LLOBREGAT

Cristalería MEDINA

Especialidad en aluminio
Vidrieras emplomadas
Ventanas Gravent
Vidrios en general

Tordera, 6 - San Cosme
Teléf. 379 28 31 - EL PRAT

**Asesoría
Técnica
Laboral**

GABINETE JURIDICO - LABORAL - FISCAL
ADMINISTRACION DE FINCAS

SEGUROS

**MUTUA
NACIONAL
DEL AUTOMOVIL**

Jaime Casanovas, 102-104, bajos, 1.^a
Teléfono 379 59 99

Delta
LLOBREGAT

PIERA

Asesorías y Servicios

Agente de Seguros

Avda. Virgen de Montserrat, 114, 1.º, 1.º
Teléfonos 379 57 04 - 379 56 62
EL PRAT DE LLOBREGAT

**optica
PRAT**

Sección Lentes de Contacto

Federic Soler, 13-15

Teléfono 379 46 93

EL PRAT

Calzados

SANTOS

Jaime Casanovas, 135 - Barcelona, 19-23 - Avda. Virgen de Montserrat - EL PRAT

(Esquina Castilla)

(Esquina Gallart Monés)

Víctor Balaguer, 42 - Avgda. 11 de Setembre, 31 - SANT BOI

Feliz Navidad

y venturoso

Año Nuevo

BOWLING

Las doce horas «a tope»

El último día del mes de noviembre se celebró en la bolera del Prat el Primer Trofeo «EL TRISILLO DE BOWLING» en el que se dieron cita un gran número de participantes. En un principio dicho campeonato tenía prevista una duración de doce horas, pero a última hora el retraso acumulado fue de más de 60 minutos, por lo que algunos de los participantes se quejaban no solamente por dicho retraso sino por el mal sistema de juego, ya que jugaban una partida y hasta después de dos horas no volvían a jugar, por los que lógicamente se enfriaban. Por el contrario el éxito estuvo en los participantes, ya que vinieron equipos de distintas partes de Cataluña, incluso un equipo de Andorra, que por cierto protagonizó la anécdota del Torneo cuando un poco antes de la cena de despedida recibió los trofeos ganados, como excepción entre todo los vencedores, que lo recibieron una vez terminada la cena.

ANDRES VAZQUEZ

CLASIFICACIONES 12 HORAS

MASCULINO

1) Garzo (Club Miró)	1222
2) Cánovas (Miró)	1166
3) Morato (Sitges)	1147
4) Bravo (Andorra)	1138
5) Pelayo Martínez (Lobel)	1091
6) Toni López (Lobel)	1085
7) Olivares (Andorra)	1075

FEMENINO

1) Sandra Torrens (Bowling Prat)	983
2) Zafra (Bowling Prat)	938
3) González (Cordero)	893
4) Duarzo (Andorra)	851
5) Torres (Bowling Prat)	840
6) Pubill (Andorra)	818

EQUIPOS

1) Miró de Granollers	3378
2) Andorra	3241

Pelayo y Torres campeones en Barcelona

Con motivo del cincuenta y cuatro aniversario del Club Siete a Nueve, se disputó en la Bolera de Pedralbes de Barcelona el Torneo Social Spontex en el que obtuvieron la victoria por parejas los pratenses Pelayo Martínez y Toni López. Asimismo este último consiguió la segunda posición en la clasificación individual, demostrando que se encuentra en plena forma. Pelayo, últimamente no viene teniendo buenos resultados, y fue la gran actuación de López la que hizo posible esta gran victoria de los campeones Pratenses.

ANDRES VAZQUEZ

Equipos participantes

NATAACION

Una asamblea que fortaleció al C.N. Prat

La celebración de la Asamblea General del Club Natació Prat a fines del pasado mes, fue todo un acontecimiento, seguido por numerosos socios presentes en el «hall» de la piscina municipal. Uno de los temas prioritarios de la misma fue la renovación de la Junta Directiva, después de un mandato altamente positivo, aunque en la parte económica el déficit del club sea de unas 140.000 pesetas. Las numerosas actividades celebradas y el trabajo de la junta fue reconocido por todos los presentes. El aspecto más importante fue y es digno de señalar, la elección por aclamación para un nuevo mandato del actual presidente Josep Sanromá y la presentación de nuevos socios para cubrir las vacantes que se producían.

CRITERIOS DE LA FEDERACION DE NADADORES

Uno de los aspectos polémicos de la Asamblea radicó en las preguntas formuladas por varios socios sobre el criterio de elección de los nadadores que representan al club. Según unos, el criterio era arbitrario y según otros ni existía. Se estableció un amplio debate, para ser finalmente el preparador del equipo Salvador Pérez, quien explicó los criterios de selección, sobre todo teniendo en cuenta que a las promesas hasta ahora no se les exigía marcas de selección, y en otros casos si se tomaban marcas a los nadadores, aunque existían serios problemas por razones de espacio y masificación, negando cualquier tipo de arbitrariedad que pudiera existir. Lo más positivo del debate fue la idea de la creación de una comisión deportiva para formar un poderoso equipo de competición, aunque la verdad es que el preparador tenía toda la razón en sus palabras, ya que diferentes cuestiones, ya de tipo municipal y federativo hacen su labor muy difícil. El resumen de la Asamblea fue que el club salió altamente fortalecido y sobre todo sus dirigentes demostraron que quieren trabajar, aunque los medios con que se cuenta son insuficientes.

La Junta directiva quedó formada por: Presidente, J. Sanromá; Vice-presidente, M. Company; Secretario, J. Calderón; Tesorero, M. Merino; Responsable de Promesas, F. Herrero; Responsable de Water-Polo, J. Garrido; Vocales, J. Tixell, L. Santamaria y A. Mateo.

J. MARGALEF

Campeón de Europa

El equipo representativo de el Real Club de Golf de El Prat se proclamó Campeón de Europa de Golf por clubs en representación de toda España. El equipo compuesto por Eduardo de la Riva (Gerente del Club), Román Tayá y Alfonso Vidaor se impuso tan sólo por dos golpes de ventaja sobre el segundo equipo clasificado, de Dinamarca. Así mismo el propio Alfonso Vidaor se erigió en vencedor individual al imponerse al Islandés Rasmussen por cuatro golpes.

El escenario de dicho Campeonato fue el Club de Golf de Marbella (Málaga) y las clasificaciones finales fueron estas:

EQUIPOS

1) España (El Prat)	606 golpes
2) Dinamarca	608 golpes
3) Francia	611 golpes
4) Islandia	616 golpes
5) Irlanda	617 golpes
6) Bélgica	617 golpes
7) Inglaterra	620 golpes

INDIVIDUAL

1) Alfonso Vidaor (España, Prat)	294
2) Jacob Rasmussen (Islandia)	298
3) Olivier Dupass (Francia)	304

Manuel Sánchez campeón del Proam A.P.G.

Manuel Sánchez, profesor de golf (Real Club de Golf del Prat de Llobregat) se proclamó campeón, junto a su equipo de amateurs del Proam que organizó la Asociación de Profesionales de Golf, y que se disputó en los links del citado club de Golf. El éxito de dicho Proam estuvo asegurado desde el comienzo, ya que se superó con creces la inscripción del disputado con anterioridad en el Club de Terramar de Sitges, donde se inscribieron un total de 20 equipos. En éste fueron 30, por los que llegaron a detener la inscripción, pues de haberse apuntado más golfistas no hubiese habido tiempo material para jugar, ya que cuando finalizó el último equipo la oscuridad era casi ya total. Sánchez, que últimamente viene demostrando sus grandes dotes como jugador de dicho deporte, se adjudicó la victoria sin grandes dificultades, y con un marcador escalofriante de 19 bajo par, seis golpes menos que el segundo equipo clasificado. Así mismo se proclamó campeón individual en la clasificación de profesionales. Tanto el secretario de la A.P.G. Juan Miguel Hurtado, como Jaime Gallardo, organizadores de dicho Proam estuvieron presentes en los 18 hoyos para dar ejemplo a los amateurs que salieron muy satisfechos de haber participado junto a los grandes profesores y jugadores profesionales de Golf, como el caso del propio Manuel Calero, que últimamente también anda bastante fino. Tal fue el éxito obtenido que se está pensando ya en organizar otro Proam por parte de la A.P.G.

M. GOL
Fotos: Manuel Cruz

El Pratense Sánchez y su equipo

DISCOTECA

EKKU'S

Hay Pubs, Discotecas, Salas de Fiestas y...

...en el Prat de Llobregat **EKKU'S**

La Navidad se viste de música - ritmo - alegría y color

en **EKKU'S** la super - disco del Baix Llobregat.

Todos los fines de semana la mejor música y los mejores y exclusivos shows del momento.

Ignacio Iglesias, 42 ~ Tel. 379 34 22
PRAT DE LLOBREGAT · Barcelona ·

ESPECIAL ATENCION A NUESTRAS SORPRESAS Y FIESTAS ESPECIALES LOS DIAS

24 NOCHEBUENA

25 NAVIDAD

26 SAN ESTEBAN

27 NUESTRO II ANIVERSARIO

28 SANTOS INOCENTES

31 NOCHEVIEJA... EN COLORES

Con champán - cotillón - uvas de la suerte y además...

SORTEO DE UN FABULOSO TELEVISOR COLOR SHARP 14".

NOTA: Los tickets para el sorteo del televisor serán entregados con cada consumición a partir del 24 de diciembre

EKKU'S . . . SIEMPRE PENSANDO EN TI

F. Roca
Feria - Bellotgeria

Feliç Nadal
Venturos 1986

Ferran Puig, 59
El Prat de Llobregat

MULTIUSO

El equipo «MULTIUSO» HITACHI, representa la última innovación en videos.

Su nuevo sistema le permite tener un solo video de múltiples aplicaciones, entre ellas ser un equipo de sobremesa a la vez que portátil.

Con el «MULTIUSO VT-7E, Vd. tendrá un perfecto equipo grabador, reproductor y portátil, siendo práctico, de fácil manejo, ligero de peso y con la más avanzada tecnología.

VIDEO

HITACHI

Sabiduría de futuro.

com

VT-7E

telerradio

para los que saben comprar... y ahorrar

Avda. Virgen de Montserrat, 127 -

379 19 16 y 379 01 16

- EL PRAT DE LLOBREGAT